

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 2
Rotel 21

DOM
2021-05-25
Malmö

Mål nr
B 1955-20

TIDIGARE AVGÖRANDE

Hovrättens dom den 28 oktober 2010 i mål nr B 1713-10, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)

Kammaråklagarna Lena Körner och Ulla Karlbrink
Åklagarmyndigheten
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet

Klagande (Målsägande)

1. Gunnel Andersson

2. Mats Andersson

3. Lise-Lotte Hovold

4. Sten Nilsson

5. Katarina Thoor

6. Inga-Lill Winqvist

Ombud och målsägandebiträde för 1–6: Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Gustaf Rydbergsgatan 1
217 55 Malmö

Motpart (Tilltalad)

Franco Ivanov, 19851007-6733
Medborgare i Serbien
Frihetsberövande: Intagen i kriminalvårdsanstalt
c/o Verica Ivanov
Malmgatan 4 A
241 30 Eslöv

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Marko Tuhkanen
Advokatbyrån Tuhkanen AB
Box 11
953 21 Haparanda

Dok.Id 395317

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846 201 80 Malmö	Hovrättstorget 1	040-35 57 00 E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se www.hovrattensskaneblekinge.domstol.se - Se där om hovrättens personuppgiftsbehandling		måndag – fredag 08:00–16:00

SAKEN
Mord

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer sitt tidigare domslut utan några ändringar.

Max Fredriksson får för biträdet åt målsägandena i hovrätten ersättning av allmänna medel med 222 019 kr. Av beloppet avser 119 700 kr arbete, 56 115 kr tidsspillan, 1 800 kr utlägg och 44 404 kr mervärdesskatt.

Marko Tuhkanen får för försvaret i hovrätten ersättning av allmänna medel med 828 564 kr. Av beloppet avser kr 509 437 kr arbete, 82 868 kr tidsspillan, 70 546 kr utlägg och 165 713 kr mervärdesskatt.

Staten ska svara för kostnaden för biträdet åt målsägandena och för försvaret av Franco Ivanov i hovrätten och i Högsta domstolens mål om resning (målnummer Ö 335-20).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelserna i 21 kap 1 § och 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga beträffande uppgifter i de bilder ur ett kriminaltekniskt protokoll som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar i hovrätten (hovrättens aktbilaga 139, s. 4–7, 9, 11–14 och 19).

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig beträffande uppgifter i Miralem Dzafics journal (hovrättens aktbilaga 48 s. 1–3 och s. 22–32), Klaudio Ivanovs journal (hovrättens aktbilaga 43, s. 1–3 och 5), Mehmed Dzafics journal (hovrättens aktbilaga 45 s. 1–4 och 6–11) och Franco Ivanovs journal (hovrättens aktbilaga 44 s. 1), som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar i hovrätten.

BAKGRUND

Den 15 april 2010 åtalades Franco Ivanov och Mehmed Dzafic bl.a. för att gemensamt och i samförstånd med varandra samt eventuellt ytterligare någon eller några andra personer någon gång under tiden den 12–16 maj 2008 uppsåtligen eller av oaktsamhet ha berövat Knut Nilsson livet.

Lunds tingsrätt frikände i en dom den 24 maj 2010 Franco Ivanov från åtalet. I domskälen angav tingsrätten bl.a. att utredningen i målet inte med tillräcklig grad av säkerhet tillät slutsatsen att Franco Ivanov kunde knytas till platsen vid den aktuella tidpunkten.

I samma dom dömde tingsrätten Mehmed Dzafic för bl.a. försök till grov stöld, bestående i att han varit delaktig i att försöka stjäla pengar eller andra värdesaker i Knut Nilssons bostad vid aktuellt tillfälle. Tingsrätten fann inte det styrkt att Mehmed Dzafic varit delaktig i att orsaka Knut Nilssons död och ogillade således åtalet i den delen.

Den 28 oktober 2010 fastställde hovrätten tingsrättens dom såvitt avsåg Franco Ivanov. Hovrätten ändrade tingsrätten dom gällande Mehmed Dzafic och dömde honom för mord på Knut Nilsson. Domen vann laga kraft.

Högsta domstolen har, efter ansökan av riksåklagaren, i beslut den 12 juni 2020 beviljat resning av hovrättsdomen till men för Franco Ivanov och förordnat att målet ska tas upp till ny behandling i hovrätten såvitt gäller åtalet för mord. Beslutet om resning är fogat till denna dom som bilaga B.

Den 16 juni 2020 åtalades Klaudio Ivanov och Michel Ivanov vid Lunds tingsrätt för mord avseende samma gärning. I en dom den 20 juli 2020 frikände tingsrätten både Klaudio Ivanov och Michel Ivanov från åtalet. Tingsrättens dom är överklagad till hovrätten som ännu inte har avgjort målet.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Sedan hovrätten har tagit upp målet på nytt har åklagaren yrkat att hovrätten dömer Franco Ivanov till fängelse för mord, medhjälp till mord eller för underlåtenhet att anmäla eller avslöja brottet med följande gärningspåstående.

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov samt eventuellt någon eller några ytterligare personer har någon gång under tiden 12–16 maj 2008 på gården Kastberga 801 inom Eslövs kommun gemensamt och i samförstånd uppsåtligt berövat 70-årige Knut Nilsson livet. De har således under natten mellan 12 och 13 maj olovligen tagit sig in i Knut Nilssons bostad i syfte att tillgripa kontanter eller andra värdeföremål och därefter tilldelat Knut Nilsson ett flertal slag eller sparkar i huvudet och på överkroppen, baktill Nilsson till händer och fötter i en s.k. "hogtie-ställning", knutit en kraftigt blodbesudlad jacka hårt runt Nilssons ansikte/huvud och slutligen lämnat Nilsson liggande på golvet utan möjlighet att ta sig loss.

Genom våldet har Knut Nilsson, förutom smärta och kraftigt blodvite, åsamkats omfattande kroppsskador i form av brott på vänster överkåksben, vänster ögonhåla och ett flertal revben, tand- och läppskador, blåmärken och underhudsblödningar i ansiktet, bålen, armarna och benen, hudavskrapningar i ansiktet, halsen och benen samt blödningar i ansiktets och halsens mjukdelar och ögonens bindehinnor. De svåra kroppsskadorna jämte den även i övrigt särskilt hänsynslösa och råa behandlingen av Knut Nilsson har medfört att denne avlidit.

Knut Nilsson anträffades död i sin bostad på förmiddagen den 16 maj 2008. Bostaden var genomsökt men något tillgrepp av kontanter eller annat gods har sannolikt inte ägt rum.

I vart fall har en var av Mehmed Dzafic och Franco Ivanov med råd och dåd främjat gärningen genom att delta i inbrottet och våldsutövningen mot Knut

Nilsson och psykiskt styrka varandra och eventuella övriga gärningsmän i deras agerande och uppsåt.

I sista hand görs gällande att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov, trots att de haft insikt om den grova misshandeln av Knut Nilsson och att denne lämnades i ett livshotande tillstånd, var och en underlåtitt att i tid anmäla eller eljest avslöja brottet medan detta varit å färde.

Målsägandena, vilka biträtt åtalet, har yrkat att hovrätten dömer Franco Ivanov för mord.

Franco Ivanov har motsatt sig yrkandena.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har i hovrätten lagt fram omfattande skriftlig bevisning. Denna bevisning har bland annat bestått av utlåtanden från Rättsmedicinalverket om skadebild och dödsorsak, protokoll över kriminaltekniska undersökningar på platsen och sakkunnigutlåtanden beträffande fingeravtrycks- och DNA-undersökningar. Det har även lagts fram utredning om brottstidpunkten, en promemoria angående telefonanalys och en nedteckning av ett tips som Roki Ivanov lämnat till polisen.

Det har i hovrätten hållits förhör med den tilltalade Franco Ivanov. Förhör har även hållits med Klaudio Ivanov, Michel Ivanov och Mehmed Dzafic. Ingen av dessa fyra personer har velat uttala sig i hovrätten och på åklagarens begäran har därför ljudupptagningar av vissa av de polisförhör som hållits med dem spelats upp. Vissa avsnitt ur en del andra polisförhör har lästs upp.

I hovrätten har även hållits målsägandeförhör med Knut Nilssons systerdotter Lise-Lotte Hovold samt förhör med vittnena Mustaf Karagjiu, Mats Gummesson Odestål, Niclas Strand, Mattias Borg, Bengt Karlsson, Miralem Dzafic, Maria Caap, Milica Markovic, Göran Månsson, Joakim Persson, Niklas Kirchoff, Helena Ljunggren, Staffan Nilsson, Petar Ivanov, Sixten Persson, Natali Stancovic, Valentina Schleuter, Ljubica Matkovic och Benny Mårtensson. Även Nuriya Dzafic har hörts i rättegången. Eftersom han var

medtilltalad i den tidigare processen, i vilken det nu beviljats resning av hovrättens dom, har han dock inte hörts i egenskap av vittne.

Förhören med Karl Dahlberg, Annemarie Svejderud, Mats Rosberg, Mats Hägg och Nore Björk har lagts fram genom uppläsning av uppgifterna i Lunds tingsrätts dom den 24 maj 2010. Det har även lästs upp en utskrift av ett polisförhör den 23 maj 2008 med Cary Fayér Rosberg.

Åklagaren har i hovrätten även åberopat vittnesförhör med Camilla Bodin, som tidigare har varit gift med Franco Ivanov. Sedan det framkommit att Camilla Bodin inte vill avlägga något vittnesmål har åklagaren återkallat förhöret med henne. Vidare har åklagaren frånfällt vittnesförhöret med Roki Ivanov, sedan han vid tre tillfällen kallats till hovrättens huvudförhandling utan att inställa sig.

Hovrätten har även hållit syn utanför och i boningshuset på Kastberga 801 i Eslövs kommun. Vid synen i boningshuset har bland annat den hall som är belägen innanför ytterdörren (som är placerad till höger på huset), köket och det rum som finns innanför den så kallade finentrén (som finns innanför den vänstra dörren på huset) förevisats. Det har upplysts att köket har byggts om efter händelsen. Vid synen var en docka, vars storlek var som en vuxen människas, placerad vid den plats i köket där Knut Nilsson anträffades död.

På Franco Ivanovs begäran har spelats upp filminspelningar av rekonstruktioner av hur det kan gå till när en person blir bunden i en så kallad ”hogtie-ställning” till styrkande av att det är möjligt för endast en gärningsman att göra en sådan bindning på en annan person och att det endast tar någon eller några minuter.

I målet förekommer flera personer som är eller tidigare har varit släkt med varandra. Ljubica Markovic och Camilla Bodin är före detta fruar till Franco Ivanov. Franco Ivanov är kusin med Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov och de två senare är bröder med varandra. Miralem Dzafic och Roki Ivanov är bröder till Mehmed Dzafic och Nurija Dzafic är Mehmed Dzafics far. Petar Ivanov är morbror till Franco Ivanov,

Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov. Milica Markovic var tidigare gift med Mehmed Dzafic.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Anträffandet av Knut Nilsson

Det är genom utredningen klarlagt att Knut Nilsson hittades död i sin bostad på förmiddagen den 16 maj 2008. Knut Nilsson anträffades i samband med att hans granne Nore Björk och dennes bekant Bengt Karlsson gick in i den olåsta bostaden sedan de utan framgång försökt få kontakt med Knut Nilsson.

När Knut Nilsson anträffades låg han på golvet i köket och var bakbunden till händer och fötter i en hogtie-ställning, vilket innebär att händer och fötter dels var bundna var för sig bakom ryggen, dels att händer och fötter var bundna ihop. Knut Nilsson hade en jacka som var besudlad av blod knuten runt huvudet med en halsduk.

Knut Nilssons skador och utredning om dödsfallet

Av utlåtanden från Rättsmedicinalverket och av rättsläkaren Karl Dahlbergs uppgifter vid tingsrättens huvudförhandling år 2010 framgår att Knut Nilsson utsatts för omfattande våld genom ett flertal slag eller sparkar i huvudet och på överkroppen. Genom detta våld har Knut Nilsson orsakats de omfattande kroppsskador som åklagaren har påstått, bl.a. brott på vänstra överkåksbenet och i botten på den vänstra ögonhålan samt på bröstkorgen, ett stort antal revbensbrott, tandskador, blödningar och hudavskrapningar.

Enligt det rättsmedicinska utlåtandet talar undersökningsfynden starkt för att dödsorsaken har varit ett samspel mellan varierande grad av kvävning och försvårad andning till följd av bakbindningen sannolikt i kombination med följderna av hjärtsjukdom, de kroppsliga skadorna och stark sinnesrörelse (mental stress). Karl Dahlberg uppgav i sitt förhör att den terminala dödsorsaken var kvävning, varvid flera olika faktorer sannolikt har samverkat. När det gäller tidpunkten för dödsfallet uppgav Karl Dahlberg i förhör vid tingsrätten år 2010 att denna var svår att bedöma men att han utifrån vedertagna

beräkningsformler hade kunnat sluta sig till att Knut Nilsson avlidit tre till fem dagar innan kroppen upptäcktes.

Rättsläkaren Sixten Persson har i hovrätten uppgett bl.a. följande. Det kan inte uteslutas att Knut Nilsson avlidit direkt när han täcktes med jackan runt sitt huvud, men det är mindre sannolikt eftersom det som kommit fram i utredningen inte tyder på att så var fallet. – När Knut Nilsson anträffades död fanns det enligt utredningen både blodiga och färglösa besudlingar som var fuktiga på insidan av den jacka som var knuten runt hans huvud i ögonhöjd. Även på Knut Nilssons ansikte fanns rikligt med blodtillblandade och slemmiga besudlingar. Syrehalten i närheten av blod har ingen betydelse för blodets möjlighet att koagulera. Att blodet på jackan och i ansiktet på Knut Nilsson inte var koagulerat indikerar därför inte att det varit syrefritt innanför jackan och att Knut Nilsson avled av kvävning på grund av syrebrist i direkt anslutning till att hans huvud blev täckt av jackan. Förhållandet att jackan var kraftigt besudlad tyder snarare på att Knut Nilsson inte har avlidit direkt, eftersom blödningar upphör när en person avlider. Om Knut Nilsson avlidit direkt borde det således inte ha funnits så mycket blod på jackan. – För att approximera en människas dödstidpunkt används metoder baserade på temperaturmätningar (kropps- och omgivningstemperatur) och mätning av halten av kalium i ögonvätskan. De värden man fick vid sådana mätningar på Knut Nilsson grundar sig på provtagningar som gjordes vid 19-tiden den 16 maj 2008. Resultatet av temperaturmätningarna är att Knut Nilsson har avlidit någon gång mellan den 14 maj kl. 23.00 och den 15 maj kl. 22.00 (vilket är ett tidsspänn som täcker in 95 procent av uppmätta fall). Det bör emellertid alltid iakttas försiktighet när man ska dra slutsatser om dödstidpunkten utifrån temperaturmätningar, särskilt när dödstidpunkten är mer än 30 timmar före mätningstillfället. I sådana fall är metoden med mätning av kaliumhalten i ögonvätskan mer tillförlitlig. Denna metod har utvecklats och förfinats sedan år 2008 och vid den beaktas nu även den avlidnes ålder och omgivningstemperaturen. Det uppmätta kaliumvärdet hos Knut Nilsson tyder på att han avlidit tidigast den 13 maj 2008 kl. 22.00, vilket är en tidpunkt med 99 procents säkerhet enligt den applikation som används vid bestämningen. Det är inte heller med denna metod möjligt att med säkerhet bestämma dödstidpunkten, men resultaten ger dock en indikation på när den har varit. – Att Knut Nilsson hade en stor mängd urin (cirka 1,2 liter) i urinblåsan talar för att han hunnit samla på sig

urin under en tid, vilket också indikerar att han inte avlidit omedelbart. Även det förhållandet att magsäcken och tunntarmen var tomma vid obduktionen talar i denna riktning, eftersom det tar cirka åtta timmar efter det att man senast har ätit innan så är fallet. – Det kan ha varit så att Knut Nilsson tappade medvetandet innan han avled, men det är inte möjligt att bedöma om han gjorde det och i så fall hur länge han var medvetslös. En människa kan fortsätta att blöda även vid medvetslöshet. Det går inte att bedöma om Knut Nilsson hade kunnat räddas till livet om någon hade upptäckt honom tidigare.

Vittnena Mattias Borg och Benny Mårtensson har berättat att de åkte till Knut Nilssons gård för att köpa jordbruksinventarier och att de bestämt sig för att åka dit sedan Mattias Borg utan framgång försökt nå Knut Nilsson per telefon. Mattias Borg och Benny Mårtensson har beskrivit att de knackade på dörren till boningshuset samt att de noterade att dörren var stängd men olåst och att det var tält i köket. Det hördes inga ljud från huset utan de upplevde att det var tyst där. Mattias Borg och Benny Mårtensson har varit osäkra på när besöket på gården skedde och har lämnat olika uppgifter om detta. Mattias Borg har uppgett att han dagen efter att de varit där hörde på radio att en man hade hittats död i Eslöv, vilket skulle innebära att de var på gården den 15 maj 2008. Benny Mårtensson har däremot berättat att han tror att besöket var på en måndag eller tisdag, något som tyder på att besöket var den 12 eller 13 maj 2008.

Det är genom utredningen klarlagt att det varit de svåra kroppsskadorna jämte den även i övrigt särskilt hänsynslösa och råa behandlingen av Knut Nilsson som har medfört att han avlidit. När det gäller tidpunkten för Knut Nilssons död anser hovrätten att den utredning som nu har lagts fram med styrka talar för att Knut Nilsson avled tidigast på kvällen den 13 maj 2008, men att han kan ha varit i liv en kortare eller längre tid därefter.

Utredning om vad som hänt i huset och när

Genom bl.a. åberopade kvitton från en livsmedelsaffär, bilder från affärens övervakningsfilm och uppgifter om att Knut Nilsson inte infunnit sig till en bokad tid för bilbesiktning kan slutsatsen dras att gärningen skedde någon gång mellan måndagen den 12 maj 2008 strax efter kl. 17.30 och tisdagen den 13 maj 2008 omkring kl. 10.00.

Det utfördes en omfattande teknisk brottsplatsundersökning av Knut Nilssons bostad år 2008 och en stor mängd åtgärder vidtogs i syfte att hitta spår efter gärningsmän. Sedan förundersökningen återupptagits för några år sedan har ytterligare undersökningar och analyser gjorts av olika föremål. Kriminalinspektören Göran Månsson har berättat att undersökningen i huset pågick under drygt ett halvår och att man gjorde allt som gick att göra för att hitta spår. Analysen av blodstänksbilder som påträffades på väggarna i hallen gjordes av kriminalkommissarien Mats Hägg, som var chef för tekniska roteln vid Skånepolisen.

Av utlåtandet över den kriminaltekniska undersökningen år 2008 framgår att huset var genomsökt och mycket stökigt. Det konstaterades att åtminstone en del av misshandeln av Knut Nilsson skett när han satt ner på golvet i hallen innanför den högra dörren på huset. Detta konstaterande grundades bl.a. på förekomsten och lokaliseringen av blodstänk i hallen samt att Knut Nilssons glasögon och utslagna tänder återfanns på golvet. I hallen fanns också en plastpåse på vilken det fanns Mehmed Dzafics fingeravtryck och blodspår från Knut Nilsson. Knut Nilsson hade utsatts för våld även i köket, där det fanns blodspår som bedömdes vara dragningar av olika föremål, textilier eller kroppsdelar som varit blodiga när de förts över golvytan i en serie av händelser med krafter och rörelser i olika riktningar. Det fanns i köket även en vinkelslip som med all sannolikhet hade använts när Knut Nilsson låg på golvet. Stickkontakten till denna satt i vägguttaget.

I samband med den kriminaltekniska undersökningen år 2008 säkrades även skoavtryck från två olika skor. Hovrätten har i sin tidigare dom slagit fast att avtrycken från en av dessa skor har avsatts av Mehmed Dzafic. Avtrycket från den andra skon har inte kunnat knytas till någon person. De förhör med forensikern Annemarie Svejderud och kriminalinspektören Mats Rosberg som har lästs upp från Lunds tingsrätts dom år 2010 har avsett undersökningen av dessa skoavtryck.

Göran Månsson har även uppgett att sannolikheten för att fler än två personer skulle ha befunnit sig i huset utan att avsätta spår är ganska liten. Hans intryck vid undersökningen var dock att de som deltagit i gärningen varit medvetna om risken för att lämna spår efter

sig, bl.a. eftersom de sannolikt burit handskar och då de synes ha lagt en matta ovanpå blodet på golvet i köket för att inte få blod på sina skor.

Den slutsats som hovrätten drar av den kriminaltekniska utredningen är att det trots en omfattande undersökning inte har kunnat påvisas några spår som knyter Franco Ivanov till Knut Nilssons bostad. Med hänsyn till den bedömning som Göran Månsson har redovisat bör utgångspunkten för den vidare bedömningen vara att det sannolikt endast har befunnit sig två personer, utöver Knut Nilsson, inne i huset i samband med händelsen.

Rekonstruktioner av hogtie-bindningar

De filminspelningar av rekonstruktioner av hogtie-bindningar som har spelats upp tyder på att det i vissa fall kan vara möjligt för endast en person att på kort tid utföra en sådan bindning på någon annan. De som deltog i rekonstruktionerna och utförde respektive blev bundna vid dessa har dock uppgetts vara personer som tränar bl.a. kampsport och MMA på hög nivå, vilket torde vara svårt att jämföra med aktuellt fall. Det kan av filmerna inte heller närmare bedömas i vilken utsträckning den som blev bunden i filmen gjorde motstånd. Någon närmare slutsats om huruvida det varit möjligt för endast en person att utföra den bindning som gjorts på Knut Nilsson kan därför inte dras utifrån dessa rekonstruktioner.

Franco Ivanovs inställning och hans uppgifter om händelsen

Vid inledningen av huvudförhandlingen i detta mål uppgav Franco Ivanovs försvarare att Franco Ivanov vidgick att han befunnit sig på Knut Nilssons gård vid aktuellt tillfälle och utdelat ett slag mot Knut Nilsson samt att han därefter satte sig i bilen. Franco Ivanovs inställning var dock att han inte vid någon tidpunkt befunnit sig inne i boningshuset och således inte heller varit delaktig i det våld som utdelats mot Knut Nilsson i köket eller den genomsökning som gjordes av huset. Franco Ivanov fick kännedom om att Knut Nilsson var bunden långt efter det att platsen hade lämnats.

Franco Ivanov har inte velat uttala sig i samband med att det hållits förhör med honom i hovrätten. På huvudförhandlingens sista dag har Franco Ivanov uppgett att han inte står

fast vid de uppgifter han lämnat i tidigare förhör på grund av de hot som varit riktade mot honom. Han har inte närmare velat kommentera om det är samtliga uppgifter som han fränfaller eller när och hur hot har riktats mot honom.

I de polisförhör som har spelats upp har Franco Ivanov uppgett bl.a. följande om den åtalade händelsen. Det var han själv, Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov som åkte till Knut Nilssons gård med en bil som Michel Ivanov hade. Knut Nilsson kom ut genom dörren och ifrågasatte vad de gjorde där. Han slog då till Knut Nilsson med ett knytnävsslag, vilket träffade denne i ansiktet, på munnen och på tänderna. I samband med att Franco Ivanov utdelade slaget skadade han sin knoge som gick ur led och han började även att blöda från handen. Eftersom han blödde gick han inte in i huset, då han inte ville lämna spår efter sig där. Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov gick in i huset. Själv satte han sig i bilen och försökte stoppa blödningsen på handen med en tröja. Han vill inte berätta om han vet något om de tre andras inblandning i händelsen i huset eller om de hade något med sig när de lämnade huset och åkte från platsen. Det kan stämma att han träffade Mehmed Dzafic och dennes familj någon dag efter händelsen. Han kan inte säga när han fick kännedom om att Knut Nilsson var död.

Analys av telefontrafik och muntlig bevisning om Franco Ivanovs eventuella tillgång till telefonen -0526

Åklagaren har lagt fram skriftlig bevisning om telefontrafik och mastuppkopplingar under perioden den 5–14 maj 2008 avseende bl.a. ett mobiltelefonnummer (som slutar på -0526) som det påstås att Franco Ivanov disponerade. Analytikern Joakim Persson har hörts om hur han har gjort telefonanalysen.

Av telefonanalysen framgår bl.a. att det för det aktuella telefonnumret inte förekom någon samtalstrafik den 12 maj 2008 mellan kl. 19.34 och kl. 21.18, med undantag för ett sms-meddelande som kom till telefonen kl. 20.20. När det meddelandet togs emot kopplade telefonen upp mot masten Eslöv 0 grader, som täcker Knut Nilssons gård i Kastberga. När numret kopplade upp kl. 21.18 skedde det mot en mast i Hjärup. Av telefon-

analysen av Klaudio Ivanovs telefon framgår att det på den inte förekom någon samtals-
trafik den 12 maj 2008 mellan kl. 19.40 och kl. 21.24 samt att den kl. 21.24 kopplade
upp mot en mast i Malmö.

I den aktuella telefonen -0526 fanns ett inkommande samtal från Nuriya Dzafics telefon
den 13 maj 2008 kl. 18.48. När det samtalet ringdes kopplade Nuriya Dzafics telefon upp
mot masten Eslöv 0 grader. Den 13 maj 2008 kl. 18.58 skedde den sista uppkopplingen
med telefonen med mobiltelefonnummer som slutar på -0526.

Franco Ivanov har gjort gällande att han inte haft den aktuella telefonen (-0526) vid
tidpunkten för händelsen och således inte heller innehaft den på brottsplatsen. Han har
vidgått att det varit hans telefon dessförinnan men har uppgett att han har gett den till en
annan person, vars namn han inte vill nämna. Försvaren har i sin slutplädering haft en
tes om att telefonen kan ha lämnats över till Mehmed Dzafic.

Förhållandet att telefonnumret varit registrerat på Franco Ivanov i polisens register, att
numret funnits inlagt i Mehmed Dzafics telefon som ”Franco” samt att telefonen haft
”nattningar” i Eslöv, ger stöd för att det någon gång varit Franco Ivanovs telefonnum-
mer, vilket han även själv har uppgett. Det ger dock inte något egentligt stöd för att han
disponerat telefonen den 12 maj 2008.

Något som däremot tyder på att det är Franco Ivanov som disponerat telefonen även på
kvällen den 12 maj 2008 är att den under perioden den 5–14 maj 2008 haft ett antal
kontakter med Ljubica Matkovic (Franco Ivanovs dåvarande fru) och med Verica Ivanov
(Franco Ivanovs mor) samt att dessa kontakter har skett bl.a. den 12 maj och 13 maj
2008.

I en samtalslista över de vanligaste motparterna för numret -0526 anges att det under
aktuell period har skett 287 kontakter med Valentina Schleuter. Hörd över detta har Va-
lentina Schleuter i hovrätten uppgett att hon under våren 2008 visserligen visste vem
Franco Ivanov var, men att hon är säker på att de inte har haft kontakt med varandra per
telefon. Enligt Valentina Schleuter kan det vara någon annan i Franco Ivanovs umgänge

som hon hade kontakt med och som då använde den aktuella telefonen. Valentina Schleuter har uppgett att hon vid den tiden hade kontakt med Roki Ivanov under ett par månader, vilket vittnet Natali Stancovic har bekräftat.

Valentina Schleuter och Natali Stancovic har lämnat uppgifter som rör eventuella telefonsamtal som ska ha skett för cirka 13 år sedan. Annat har inte framkommit än att de vid förhören sanningsenligt har försökt att återge sina minnesbilder av förhållandena vid den aktuella tiden. Av en polispromemoria i målet framgår emellertid att Roki Ivanov var frihetsberövad under våren 2008 och att det därför med hänsyn till bl.a. de mastuppkopplingar som telefonen haft kan uteslutas att det var han som hade kontakterna med Valentina Schleuter. Vad Valentina Schleuter och Natali Stancovic berättat saknar därför bevisvärde.

Sammantaget anser hovrätten att mycket i utredningen talar för att det har varit Franco Ivanov som haft telefonen med numret -0526 på kvällen den 12 maj 2008. Eftersom även Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov, som uppgett sig vara på plats på gården i Kastberga, är släkt med flera av de personer som finns på samtalslistan, kan det emellertid inte med säkerhet sägas att det var Franco Ivanov som hade telefonen vid den tidpunkten.

Har Franco Ivanov varit på brottsplatsen?

Franco Ivanov, Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov har samtliga i flera polisförhör uppgett att det var de fyra som befann sig på Knut Nilssons gård vid aktuell händelse den 12 maj 2008.

Milica Markovic har i sitt vittnesförhör berättat att det hölls ett möte hemma hos Mehmed Dzafic och dennes familj, vid vilket även Franco Ivanov deltog. I sitt förhör har Milica Markovic visserligen uppgett att hon inte hörde allt som sades vid detta möte och inte heller förstod det språk som talades under delar av mötet. Enligt hovrättens mening står det dock klart att hon med säkerhet uppfattat att det var Franco Ivanov, Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov som vid mötet omtalades som de som varit

på platsen. Milica Markovic har även berättat detta för vittnet Maria Caap, i vars familjehem Milica Markovic bodde sommaren 2008, som nedtecknat dessa fyra namn på en papperslapp och överlämnat den till polisen.

Vid en samlad bedömning av denna bevisning anser hovrätten att det är visat att Franco Ivanov befunnit sig på Knut Nilssons gård vid aktuell händelse den 12 maj 2008.

Har Franco Ivanov varit delaktig i våldsutövningen och bindningen av Knut Nilsson inne i huset?

Bedömningen av Mehmed Dzafics uppgifter

När åtalet mot Mehmed Dzafic prövades av tingsrätt och hovrätt år 2010 var hans inställning att han inte hade befunnit sig på platsen. Hovrätten fann mot Mehmed Dzafics förnekande att det genom utredningen var styrkt att han varit på platsen och deltagit i misshandeln av Knut Nilsson. Det som ledde till denna slutsats var bl.a. att Mehmed Dzafics fingeravtryck fanns på en plastkasse som legat i hallen nära den plats där Knut Nilsson enligt analysen av blodstänk på väggarna hade suttit då misshandeln pågick och de skoavtryck som Mehmed Dzafic hade avsatt i Knut Nilssons blod.

Efter att ha avtjänat det fängelsestraff som Mehmed Dzafic dömdes till för bl.a. mordet på Knut Nilsson, tog Mehmed Dzafic i december 2018 kontakt per telefon med kammaråklagare Helena Ljunggren. Av vittnesförhøret med Helena Ljunggren framgår att Mehmed Dzafic vid telefonsamtalet uppgett att han ville berätta sanningen eftersom han mådde dåligt och att han ansåg att Knut Nilssons anhöriga skulle få veta vad som hade hänt.

Det har därefter hållits ett stort antal polisförhör med Mehmed Dzafic under perioden januari 2019 – april 2020. Vid det första förhøret som hölls med honom i januari 2019 deltog Helena Ljunggren och polisinspektören Niklas Kirchoff. Helena Ljunggren har uppgett att hon uppfattade det som att Mehmed Dzafic då fritt och spontant lämnade en detaljerad berättelse och att han blev känslös när han berättade om de mer ”kritiska momenten” i händelseförloppet. Niklas Kirchoff har uppgett att det kändes som att det var viktigt för Mehmed Dzafic att det vid förhøret kom fram att det var mer än han själv

som var skyldig till brottet och att Mehmed Dzafic verkade vilja förminska det han själv var dömd för.

Mehmed Dzafic har i nu aktuell rättegång i hovrätten inte uttalat sig om de uppgifter han har lämnat i polisförhören. Det svar som Mehmed Dzafic har lämnat på frågor som har ställts till honom har genomgående varit ”jag har inte dödat”.

I åberopade polisförhör har Mehmed Dzafic uppgett bl.a. följande. Det var han själv, Franco Ivanov, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov som åkte till Knut Nilssons gård i Kastberga. Anledningen till att de skulle åka dit var att de skulle göra inbrott. Det var han själv som hade kommit på idén om detta. – Mehmed Dzafic har i ett förhör berättat att han och någon av de tre andra hade stulit registreringsskyltar från en bil som stod vid järnvägsstationen i Eslöv. I ett annat förhör har han sagt att skyltarna stals på Bergavägen i Eslöv. – När de närmade sig Knut Nilssons gård tog de alla upp sina hoodieluvor. Det gick helt fel när Knut Nilsson öppnade dörren efter det att Klaudio Ivanov eller Michel Ivanov hade dragit i den. Då boxade Franco Ivanov till Knut Nilsson, vilket ledde till att Franco Ivanov började blöda. Därefter gick Franco Ivanov, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov in i huset. Själv satt han i bilen när Knut Nilsson öppnade dörren och då de andra gick in i huset. – I ett av förhören har Mehmed Dzafic uppgett att han ringde till de andra några minuter efter att de hade gått in i huset, men att de inte svarade och att han då själv gick in i huset. I andra förhör har han uppgett att han blev inkallad till huset av Franco Ivanov för att han skulle hjälpa till att leta. – När han kom in i huset såg han att Franco Ivanov och Michel Ivanov slog och sparkade Knut Nilsson i köket. Samtidigt med detta höll Franco Ivanov ner Knut Nilssons huvud och skrek ”var är pengarna?”. Knut Nilsson stod framåtlutad på knä och blödde. Han har inte sett Franco Ivanov och Michel Ivanov på något annat ställe i huset än i köket, där de två befann sig bredvid Knut Nilsson hela tiden. Han försökte stoppa Franco Ivanov och Michel Ivanov från att slå Knut Nilsson, bl.a. tog han tag i Franco Ivanov, och sade även åt dem att sluta. Även när han senare befann sig på husets andra våning och letade begav han sig till köket för att lugna ner Franco Ivanov och Michel Ivanov, efter det att han hört dunsar därifrån. Mehmed Dzafic fick flera gånger stoppa Franco Ivanov och Michel Ivanov från att slå. Vid ett av dessa tillfällen gav han Knut Nilsson ett glas vatten. Knut Nilsson hade blod kring munnen när

han drack vattnet. Knut Nilsson bara låg på golvet utan att göra motstånd. – Själv har Mehmed Dzafic inte slagit Knut Nilsson, utan han letade bara efter saker i Knut Nilssons hus. Han hittade en skruvmejsel i huset som han använde att öppna lådor med när han letade. Han har inte sett att Klaudio Ivanov har utövat något våld mot Knut Nilsson. – Det var bara han själv av de fyra som inte bar handskar. I stället drog han ner muddarna på sina armar när han gick in i huset. – Mehmed Dzafic har i ett polisförhör berättat att han såg att Franco Ivanov skar av sladden till Knut Nilssons telefon. I ett annat förhör har han sagt att han inte såg när detta hände, utan att han fick veta detta av Franco Ivanov, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov när de träffades sedan det blivit känt att Knut Nilsson var död. – Han hörde att någon satte i gång en vinkelslip och såg sedan att Franco Ivanov försökte skrämma Knut Nilsson med den. Franco Ivanov använde även vinkelslipen mot bordet samtidigt som han skrattade. Mehmed Dzafic drog då ur sladden till vinkelslipen. – Mehmed Dzafic såg även att Michel Ivanov slog Knut Nilsson med en stol, vilket han också försökte att hindra. – Mehmed Dzafic har i ett förhör uppgett att han letade i ett skafferi och att det där fanns sådana plastpåsar som det hittades fingeravtryck från honom på. I ett annat förhör har han uppgett att han tror att han hittade plastpåsen på ovanvåningen och att den var invirad i andra påsar. – Det var Mehmed Dzafic som sade åt de andra att de skulle åka därifrån. När han lämnade huset stod Knut Nilsson på knä med huvudet mot golvet. Han såg inte hur det var med Knut Nilsson då eftersom han bara sprang ut ur huset. Mehmed Dzafic gick och satte sig i bilen och väntade tills de andra kom en stund (cirka 5–8 minuter) därefter. Det var Michel Ivanov som lämnade huset först och Klaudio Ivanov var sist. – Knut Nilsson var inte bunden så länge Mehmed Dzafic var kvar i huset. Mehmed Dzafic har i ett förhör uppgett att han förstod att Knut Nilsson bundits först när det nämndes i tidningarna. I ett annat förhör har han sagt att det var Franco Ivanov som, när de träffades efter händelsen, berättade att Knut Nilsson bundits.

Franco Ivanov och Mehmed Dzafic har båda i polisförhör sagt att Franco Ivanov utdelade ett slag mot Knut Nilsson efter det att ytterdörren hade öppnats och att detta ledde till att Franco Ivanov började att blöda. I övrigt finns det ingen samstämmighet i deras uppgifter om vad som hände vid gården i Kastberga.

Vid bedömningen av värdet av Mehmed Dzafics uppgifter bör visserligen beaktas att han i flera förhör har lämnat förhållandevis detaljerade uppgifter om vad som skedde vid gården i Kastberga samt vad som hände före och efter händelsen. Det finns inte heller anledning att ifrågasätta vad Helena Ljunggren och Niklas Kirchoff berättat om Mehmed Dzafics sinnesstämning i samband med att han kontaktade Helena Ljunggren i december 2018 respektive vid det första polisförhören i januari 2019.

Det bör emellertid också beaktas att Mehmed Dzafic har lämnat sina uppgifter om Franco Ivanovs inblandning i samband med polisförhör och sedan i hovrätten inte velat uttala sig om riktigheten av dessa uppgifter. Det är således oklart om Mehmed Dzafic står fast vid de uppgifter han lämnat vid polisförhören eller inte. Vidare har Franco Ivanovs försvarare inte varit med vid polisförhören med Mehmed Dzafic och har således inte haft möjlighet att ställa frågor som kan ha betydelse för försvaret av Franco Ivanov.

Det förekommer i målet uppgifter om att Mehmed Dzafic och hans anhöriga har utsatt Franco Ivanov för hot och misshandel i syfte att Mehmed Dzafic skulle få del av det skadestånd som Franco Ivanov fick på grund av att han suttit häktad i målet. Att Mehmed Dzafic velat berätta vad som hänt kan således bero på att han velat hämnas för att han avtjänat ett långt fängelsestraff för mordet på Knut Nilsson. Uppgifterna kan också utgöra ett led i att pressa Franco Ivanov på pengar. Att så kan vara fallet ger dock ingen ledning i frågan om Mehmed Dzafic valt att berätta något som är sant eller om han vill hämnas eller utöva press på Franco Ivanov genom att lämna felaktiga uppgifter.

Mehmed Dzafics uppgifter har i vissa avseenden skilt sig åt från förhör till förhör. Ett exempel på detta är att han angett platsen där det stals registreringsskyltar till två olika platser i Eslöv. Ett annat exempel är att Mehmed Dzafic i polisförhör först uppgett att han ringde till de andra några minuter efter att de hade gått in i huset, för att senare berätta att det var Franco Ivanov som kallade på honom för att han skulle komma in och leta. Vidare har Mehmed Dzafic i ett förhör uppgett att han såg Franco Ivanov skära av sladden till Knut Nilssons telefon, medan han i ett annat förhör har berättat att han fick kännedom om att detta skett först efter händelsen. Även Mehmed Dzafics uppgifter om

vid vilken tidpunkt han fick kännedom om att Knut Nilsson blev bunden har skiftat mellan olika förhör.

Till detta kommer att Mehmed Dzafics berättelse är svår att förena med vad som framkommit vid den kriminaltekniska undersökningen. Mehmed Dzafics uppgifter förklarar till exempel inte hur det kommer sig att hans fingeravtryck och Knut Nilssons blod har återfunnits på samma påse i hallen, där det enligt den kriminaltekniska undersökningen utövats våld mot Knut Nilsson. I denna del har Mehmed Dzafics uppgifter varierat från att plastpåsen funnits i ett skafferi till att han hittat den på vinden, vilket det senare står i strid med vad Lise-Lotte Hovold berättat om Knut Nilssons förvaring av plastpåsar. Med tanke på den mycket omfattande kriminaltekniska undersökning som gjorts i Knut Nilssons hus framstår det också som mindre troligt att Franco Ivanov skulle ha blött från sin hand inne i huset utan att lämna några blodspår efter sig. Det torde rimligen även ha funnits spår efter både Mehmed Dzafic och Knut Nilsson på ett glas i köket, om det varit så att Mehmed Dzafic utan handskar hade gett ett glas vatten till Knut Nilsson och denne druckit det när han hade blod runt munnen.

Det är tydligt att Mehmed Dzafic i polisförhören har tonat ner sin egen inblandning i händelsen. Även om Mehmed Dzafic nu har avtjänat ett straff efter att ha dömts för mordet på Knut Nilsson, så synes det finnas ett egenintresse för honom att berätta på det sätt han gjort i polisförhören och det finns anledning att ifrågasätta riktigheten i hans uppgifter.

Enligt hovrättens mening är Mehmed Dzafics uppgifter sammantaget sådana att de bör bedömas med stor försiktighet. Uppgifterna är inte sådana att de mot Franco Ivanovs förnekande styrker att Franco Ivanov befunnit sig inne i Knut Nilssons hus och varit delaktig i det våld som skedde där eller bindningen av Knut Nilsson.

Tipset som Roki Ivanov har lämnat till polisen

I utredningen finns ett tips om händelsen i Kastberga som Roki Ivanov ska ha lämnat till polisen den 16 september 2017. Det anges i tipset att det lämnades på uppdrag av Mehmed Dzafic som hade uppgifter så att de tre återstående gärningsmännen kunde dömas

för sina handlingar i mordet på Knut Nilsson. Tipset synes således endast vara en redogörelse för vad Mehmed Dzafic berättat för Roki Ivanov och inte några egna uppgifter från den senare. Det är dessutom okänt vem hos polisen som tog emot tipset och Roki Ivanov har inte själv kunnat höras om de närmare omständigheterna kring det. Det åberopade tipset till polisen har därför inget självständigt värde som bevis.

Bedömningen av Michel Ivanovs och Klaudio Ivanovs uppgifter

Michel Ivanov har vid förhör i hovrätten uppgett att han inte vill kommentera händelsen i Kastberga, utan hänvisat till det han sagt i rättegången vid Lunds tingsrätt förra sommaren. Han har dock inte velat bekräfta att de uppgifter han lämnade då var riktiga. Vad Michel Ivanov uppgett vid rättegången vid Lunds tingsrätt har inte lagts fram i denna process och är således okänt för hovrätten.

Vid de polisförhör som Michel Ivanov deltagit i har han i princip genomgående berättat följande. Det var han och Mehmed Dzafic som stal registreringsskyltar i området Berga i Eslöv. Efter en idé från Mehmed Dzafics sida bestämde sig han själv, Mehmed Dzafic, Franco Ivanov och Klaudio Ivanov för att göra inbrott tillsammans hos en man som han senare förstått hette Knut Nilsson. Det var Mehmed Dzafic som kände till att det fanns pengar hemma hos Knut Nilsson och att denne inte var hemma. Tanken var att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov skulle hämta pengarna i huset, medan han själv och Klaudio Ivanov väntade i bilen. Cirka tio minuter efter det att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov lämnat bilen, valde Michel Ivanov att gå efter dem in i huset för att se efter hur det stod till. Dörren till huset stod då på glänt. När han stod i dörröppningen mellan hallen och köket såg han Knut Nilsson sitta på en stol i köket med händerna bundna bakom ryggen. Mehmed Dzafic och Franco Ivanov skrek ”var är pengarna?”. Knut Nilsson sade ingenting och var blodig någonstans på huvudet. Michel Ivanov upptäckte då att Klaudio Ivanov var bakom honom i hallen, men han vet inte om Klaudio Ivanov fick klart för sig hur Knut Nilsson satt. Michel Ivanov frågade ”vad händer?”. Det våld han såg i huset var att Mehmed Dzafic smällde till Knut Nilsson med knytnäven på axeln. Förutom det slaget såg han inte någon våldsutövning i huset. Mehmed Dzafic och Franco Ivanov ”yrade runt” mellan de olika rummen i huset, medan Knut Nilsson satt kvar i köket. Det var stökigt i köket, men han minns inte hur det såg ut i hallen eller om det fanns något

blod där. Klaudio Ivanov tog en tom påse som fanns vid dörren i hallen och därefter gick han och Klaudio Ivanov och satte sig i bilen. Michel Ivanov befann sig i huset i högst en minut. Mehmed Dzafic och Franco Ivanov kom till bilen någon minut efter det att han och Klaudio Ivanov satt sig i bilen och sedan åkte de alla därifrån. Efter någon dag fick han höra från Mehmed Dzafic att Knut Nilsson hade dött. Michel Ivanov har ingen kännedom om hur det gick till när Knut Nilsson blev bunden.

Klaudio Ivanov har inte velat svara på frågor vid förhör i hovrätten. Han har i polisförhör inledningsvis uppgett att han inte hade något minne av att han varit tillsammans med de övriga tre i Kastberga. Klaudio Ivanov har därefter vidgått att han befann sig i bilen tillsammans med de övriga och att han hörde dem prata om att göra inbrott, men uppgett att han sedan somnade och inte kände till vad som hände. Han har sedan ändrat sina uppgifter så till vida att han mindes att han hade vaknat till i bilen när de befann sig vid ett vitt hus, men att han därefter somnade om igen. I senare förhör har Klaudio Ivanov uppgett att han ringde på dörren till huset för att se var de andra tagit vägen och att det då var Mehmed Dzafic som öppnade dörren. Inne i huset fanns enligt Klaudio Ivanov – förutom Mehmed Dzafic – även Franco Ivanov och Michel Ivanov och alla tre var uppspelta och aggressiva. Klaudio Ivanov har uppgett att han tog en apotekspåse i hallen och att han därefter lämnade huset. Klaudio Ivanov har i polisförhör sagt att han inte vet vem som har slagit eller bundit Knut Nilsson.

Förhørsledaren Staffan Nilsson har uppgett att Klaudio Ivanov var känslosam vid de inledande polisförhören samt att både Klaudio Ivanov och Michel Ivanov verkade vara lättade när de hade berättat om händelsen.

Både Michel Ivanov och Klaudio Ivanov har uppgett att Franco Ivanov befann sig inne i Knut Nilssons hus i samband med händelsen, men att de inte sett att något våld utdelades från Franco Ivanovs sida. Vad Michel Ivanov och Klaudio Ivanov berättat i polisförhör stämmer inte överens med vad Mehmed Dzafic uppgett om i vilken ordning de gick in i huset och vad respektive person gjorde där i övrigt. Michel Ivanovs och Klaudio Ivanovs uppgifter är också oförenliga med vad Franco Ivanov sagt i polisförhör. Med

hänsyn till detta och då både Michel Ivanov och Klaudio Ivanov står under åtal för mordet på Knut Nilsson, kan deras uppgifter inte tillmätas större vikt än Franco Ivanovs. Det är således inte heller genom Michel Ivanovs och Klaudio Ivanovs uppgifter i polisförhör visat att Franco Ivanov befunnit sig inne i Knut Nilssons hus och varit delaktig i det våld som skedde där eller bindningen av Knut Nilsson.

Milica Markovics uppgifter

Milica Markovic har berättat vad hon hört om händelsen i Kastberga. Som redan nämnts har hon vid ett familjemöte hört att det var Franco Ivanov, Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov som var de som skulle ha varit på platsen. Enligt Milica Markovic berättade Mehmed Dzafic vid mötet också om hur mannen hade slagits, sparkats och bundits på en stol. Milica Markovic har även uppgett att Mehmed Dzafic sade att Franco Ivanov hade bitit mannen och att de var oroliga för att det skulle hittas bitmärken. Vid förhöret har Milica Markovic också sagt att hon fick uppfattningen att Michel Ivanov och Klaudio Ivanov inte hade varit lika delaktiga i dådet som Mehmed Dzafic och Franco Ivanov, utan att Michel Ivanov och Klaudio Ivanov snarare verkade ha hållit vakt och deltagit i genomsökningen av huset.

Genom Milica Markovics berättelse står det visserligen klart att händelsen i Kastberga har diskuterats vid ett möte hemma hos Mehmed Dzafic och dennes familj samt att hon då, som nämnts ovan, uppfattat vilka personer som varit på plats i Kastberga. Vid bedömningen av hennes uppgifter måste dock beaktas att hon inte hade möjlighet att höra allt eller fullt ut förstå de språk som talades vid mötet. Milica Markovic har inte heller i någon större utsträckning lämnat uppgifter om vem som skulle ha gjort vad i samband med händelsen i Kastberga. I vissa delar synes hon också redovisa de slutsatser hon dragit om vilka roller de som var närvarande i Kastberga hade. Till detta kommer att Milica Markovics uppgift om att Franco Ivanov skulle ha bitit Knut Nilsson inte synes vara något som har nämnts i utredningen i övrigt. Det har inte heller framgått att det skulle ha upptäckts något märke efter ett bett på Knut Nilsson vid den undersökning som gjordes av hans kropp. Sammantaget anser hovrätten att det utifrån Milica Markovics uppgifter inte är möjligt att dra någon slutsats om Franco Ivanovs agerande i samband med händelsen i Kastberga. Det är således inte heller genom hennes uppgifter visat att

Franco Ivanov varit delaktig i våldsutövningen mot Knut Nilsson inne i huset eller vid bindningen av denne.

Vittnesförhören med Miralem Dzafic, Mustaf Karagjiu, Mats Gummesson Odestål och Niclas Strand

I hovrätten har hållits vittnesförhör med Miralem Dzafic, som är bror till Mehmed Dzafic. Miralem Dzafic har uppgett att han fick kännedom om att en man hade dött när Ljubica Matkovic (som då var gift med Franco Ivanov) berättade det för honom i samband med att hon hämtade honom i skolan. Enligt Miralem Dzafic talade han aldrig med sin kontaktperson Mustaf Karagjiu om vad som hände i samband med att mannen dog. Inte heller har Mehmed Dzafic pratat med Miralem Dzafic om vilken roll Mehmed Dzafic hade i detta.

Vad Miralem Dzafic har berättat stämmer emellertid inte överens med de uppgifter som Mustaf Karagjiu lämnat i sitt vittnesmål. Enligt Mustaf Karagjiu berättade Miralem Dzafic nämligen för honom, vid en tidpunkt då det ännu inte var känt genom media, att en äldre man hade blivit rånad och bunden. Enligt polismannen Mats Gummesson Odestål berättade Mustaf Karagjiu i sin tur om händelsen för honom och uppgav då att Miralem Dzafic berättat att det var hans bror och (icke namngivna) kusiner som bundit och slagit mannen. Niclas Strand har uppgett att Miralem Dzafic för honom berättat att han varit med om ett mord i Kastberga samt att även Miralem Dzafics kusiner och någon som hette Roki var med.

Hovrätten har ovan gjort bedömningen att det är visat att Franco Ivanov befunnit sig tillsammans med Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov på Knut Nilssons gård vid aktuell händelse. Vad som framkommit genom vittnesförhören med Miralem Dzafic, Mustaf Karagjiu, Mats Gummesson Odestål och Niclas Strand ger dock inte något närmare stöd för hur Franco Ivanov har agerat i samband med händelsen i Kastberga eller att han befunnit sig inne i Knut Nilssons hus.

Vittnesförhören med Ljubica Matkovic, Petar Ivanov och Nuriya Dzafic samt polisförhöret med Cary Fayér Rosberg

I vittnesförhöret med Ljubica Matkovic, som år 2008 var gift med Franco Ivanov, har bl.a. följande framkommit. Det Ljubica Matkovic känner till om händelsen i Kastberga har hon enbart fått veta genom att läsa på Internet, där det skrivits mycket om den. Hon har inte pratat med Franco Ivanov om vad som hände i Kastberga. Vid ett tillfälle skrev hon om Franco Ivanov och hans inblandning i händelsen i Kastberga på sociala medier. Anledningen till att hon gjorde det var att hon ville ha ensam vårdnad om hennes och Franco Ivanovs gemensamma barn. När Franco Ivanov meddelade att han tänkte polisanmäla henne för inlägget på sociala medier blev hon rädd och tog bort det. Hon var närvarande vid rättegången mot Franco Ivanov år 2010.

Petar Ivanov och Nuriya Dzafic har båda i hovrätten bl.a. förnekat eller inte kunnat minnas att det talats i familjen om händelsen i Kastberga eller att det varit något familjemöte efter händelsen.

Åklagaren har även åberopat uppläsning av ett polisförhör den 23 maj 2008 med skolvärdinnan Cary Fayér Rosberg. Det som framgår av förhöret är dels att Cary Fayér Rosberg varit närvarande och lyssnat när en elev ringde till en annan, dels att hon därefter fick veta att samtalet handlat om vad som hände i Kastberga. I polisförhöret anges bl.a. att Cary Fayér Rosberg efter samtalet fått veta av eleven att Miko sagt att ”gänget” åkt till Kastberga och tagit sig in genom ett fönster samt att mannen som bodde där hade bundits. Eleven som Cary Fayér Rosberg talade med visste inte vilka personerna i ”gänget” var.

Enligt hovrättens mening ger inte heller vittnesförhören med Ljubica Matkovic, Petar Ivanov och Nuriya Dzafic någon ledning i fråga om vilken roll Franco Ivanov har haft i samband med händelsen i Kastberga.

Hovrättens sammanfattande slutsatser av den bevisning som åberopats till styrkande av Franco Ivanovs inblandning i brottet

Det är genom utredningen visat att Franco Ivanov befunnit sig på Knut Nilssons gård vid aktuell händelse och att han åkt dit tillsammans med Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov på kvällen den 12 maj 2008 i syfte att göra inbrott när Knut Nilsson inte var hemma.

Det står klart att Knut Nilsson efter att de fyra lämnat gården befann sig i köket och var allvarligt misshandlad, bunden samt hade en blodbesudlad jacka knuten runt huvudet. Knut Nilsson avled senare på grund av sina skador och den hänsynslösa behandling han utsatts för.

Franco Ivanov har i polisförhör vidgått att han utdelat ett knytnävsslag mot Knut Nilsson när de befann sig utanför dennes hus, men har vid hovrättens huvudförhandling uppgett att han inte står fast vid sina uppgifter i polisförhören. Det har vid en omfattande teknisk undersökning inne i huset inte kunnat påvisas några spår som knyter Franco Ivanov dit. Inte heller har det genom denna undersökning framkommit att det har befunnit sig fler än två gärningspersoner inne i huset vid händelsen.

De uppgifter som Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov har lämnat i polisförhör om Franco Ivanovs inblandning i händelsen har inte varit samstämmiga och är inte tillräckliga för att det mot Franco Ivanovs förnekande ska vara styrkt att han befunnit sig inne i Knut Nilssons hus och varit delaktig i den våldsutövning och bindning av Knut Nilsson som skett där. Inte heller övrig av åklagaren åberopad bevisning är tillräcklig för att visa en sådan delaktighet från Franco Ivanovs sida.

Utredningen ger inte stöd för att det förekommit någon planering eller förberedelse för att misshandla eller binda Knut Nilsson i syfte att kunna tillgripa dennes pengar, utan den enda brottsplan som framkommit är att det skulle ske ett inbrott i Knut Nilssons hus när denne inte var hemma. Det är inte heller bevisat att Franco Ivanov – även om han inte varit inne i huset – skulle ha varit medveten om eller godkänt att Knut Nilsson blev misshandlad och bunden där och att detta kunde medföra att Knut Nilsson avled. Det är

således inte styrkt att Franco Ivanov uppsåtligen har agerat gemensamt och i samförstånd med den eller de personer som inne i huset misshandlade och band Knut Nilsson. Det är vid denna bedömning inte heller visat att Franco Ivanov på något sätt främjat gärningen i huset genom råd och dåd. Åtalet mot Franco Ivanov för mord respektive medhjälp till mord ska därför ogillas.

Åklagaren har även gjort gällande att Franco Ivanov ska dömas för att ha underlåtit att i tid anmäla eller avslöja brottet. För ett sådant brott får högre straff än fängelse i två år inte dömas ut, se 23 kap. 6 § första stycket brottsbalken. Detta innebär att brottet är preskriberat om Franco Ivanov inte häktats eller fått del av åtalet inom fem år från det att det begicks (35 kap. 1 § brottsbalken). Eftersom hovrättens dom år 2010 vunnit laga kraft och resning nu beviljats framstår det som rimligt att inte på nytt bedöma frågan om preskription mot bakgrund av att Franco Ivanov häktats eller fått del av åtalet i samband med den förra hovrättsprocessen. I stället bör frågan om preskription prövas med en analog tillämpning av 35 kap. 3 § brottsbalken, dvs. som om häktningen eller delgivningen av åtalet inte skett (jfr Norstedts juridik, Brottsbalken – en kommentar, JUNO version 17, 35 kap. 1 § brottsbalken, sista stycket under rubriken Preskriptionshindrande åtgärder.) Detta innebär att brottet är preskriberat eftersom det nu gått mer än fem år sedan det begicks. Även i denna del ska åtalet därför ogillas. Hovrättens tidigare dom från år 2010 ska således stå fast.

Ersättning till den offentlige försvararen

Marko Tuhkanen har begärt ersättning för arbete under sammanlagt 425,5 timmar. Enligt kostnadsräkningen avser 268 av dessa timmar inläsning och genomgång av förundersökningsmaterial på drygt 5 100 sidor samt tingsrätts- och hovrättsdomar. Åklagaren har yttrat sig över kostnadsräkningen och anfört att tidsåtgången för nedlagt arbete avseende genomgång av förundersökningsmaterialet inte är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning.

Målet har visserligen varit förhållandevis omfattande och gällt ett åtal för mord där Högsta domstolen beviljat resning till men för Marko Tuhkanens huvudman. Även med beaktande av detta anser emellertid hovrätten att det inte har varit rimligt att ägna så

mycket tid till att läsa in och gå igenom förundersökningsmaterialet. Ersättning bör i denna del därför i stället utgå för arbete motsvarande 200 timmar. Marko Tuhkanens resterande kostnadsyrkande såvitt avser arbete samt för tidsspillan och utlägg framstår som skäligt.

Ersättning till målsägandebiträdet

Max Fredriksson har som målsägandebiträde begärt ersättning för arbete under 133 timmar, varav 22 timmar avser rutinmässiga åtgärder, 32 timmar genomgång av relevanta handlingar och 79 timmar huvudförhandling samt avslutande åtgärder. Han har också begärt ersättning för elva timmars tidsspillan och utlägg för parkering. Åklagaren har inte haft någon erinran mot kostnadsanspråken.

De rutinmässiga åtgärderna som det begärs ersättning för synes enligt arbetsredogörelsen främst ha avsett arbete med att ta emot olika handlingar från hovrätten och i några fall att ge in korta yttranden till hovrätten. Max Fredriksson har inom ramen för detta arbete enligt arbetsredogörelsen även haft vissa kontakter med utredare och åklagare samt kontakter och möten med sina huvudmän. Det framstår enligt hovrättens mening inte som rimligt att lägga ned så mycket tid på detta arbete som Max Fredriksson har gjort. Han bör i denna del därför tillerkännas ersättning motsvarande tolv timmars arbete. Med hänsyn till den förhållandevis begränsade roll som Max Fredriksson haft i processen har det inte heller varit motiverat att ägna 32 timmar åt att gå igenom relevanta handlingar i målet och ersättningen bör i den delen sättas ned till motsvarande 25 timmars arbete.

Max Fredriksson har begärt ersättning för arbete under 79 timmar i samband med huvudförhandlingen och avslutande åtgärder. I kostnadsräkningen anges att det yrkas ersättning för arbete under sju timmar per dag samtliga de elva dagar då Max Fredriksson kallats till huvudförhandling (sammanlagt 77 timmar). Huvudförhandlingen pågick under sammanlagt 45 timmar och för denna tid ska Max Fredriksson tillerkännas ersättning för arbete. För resten av den tid som det begärts ersättning för arbete vid huvudförhandlingen (32 timmar) bör det i stället utgå ersättning för tidsspillan till Max Fredriksson. Begärd ersättning för två timmars arbete för avslutande åtgärder är skälig.

Sammanfattningsvis innebär detta att Max Fredriksson ska tillerkännas ersättning för 84 timmars arbete (12+25+45+2 timmar) och för tidsspillan under 43 timmar (11+32 timmar). Begärd ersättning för utlägg är skälig och ska utgå.

Sekretess

Sekretessen ska bestå för uppgifter i bilder ur ett kriminaltekniskt protokoll samt journaluppgifter som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar i hovrätten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga C

Överklagande senast den 22 juni 2021.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Marianne Karlsson, Fredrik Landgren och Ulrika Ohlsson (referent) samt nämndemännen Selvete Murtezi (skiljaktig) och Orvar Turegård.

Skiljaktig mening, se nästa sida

Skiljaktig mening

Nämndemannen Selvete Murtezi är skiljaktig och anför följande. Jag anser att Mehmed Dzafic har gett ett trovärdigt intryck. Den omständigheten att Mehmed Dzafic redan avtjänat straff för mordet på Knut Nilsson ger stöd för att det inte har funnits något skäl för Mehmed Dzafic att felaktigt peka ut Franco Ivanov som delaktig i mordet. Enligt min mening saknas det därför anledning att ifrågasätta riktigheten av Mehmed Dzafics under förundersökningen lämnade uppgifter. Hans uppgifter vinner även stöd av vad Milica Markovic uppgett om att Franco Ivanov var en de två närvarande som var aktiva vid våldsutövningen av Knut Nilsson. Franco Ivanov har varit medveten om att det fanns en avsevärd risk för Knut Nilsson skulle avlida när denne lämnades i huset svårt miss-handlad och bunden. Eftersom Franco Ivanov inte vidtagit någon åtgärd för att Knut Nilsson skulle få hjälp har han varit likgiltig till att Knut Nilsson skulle avlida. Åtalet är således styrkt och Franco Ivanov ska dömas för mord.

Brottets straffvärde skulle enligt den lagstiftning som gällde år 2008 ha motsvarat fängelse på livstid. Med beaktande av den långa tid som gått sedan brottet begicks bör emellertid påföljden i stället bestämmas till tio års fängelse.

Bilaga 98

Sid 1 (29)

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 13

DOM
2010-10-28
Malmö

Mål nr
B 1713-10

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Lunds tingsrätts dom den 24 maj 2010 i mål nr B 3737-08 och B 6154-08; se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Titti Malmros
Kammaråklagaren Jeanette Sprimont
båda Södra Skånes åklagarkammare

Klagande (Målsägande)

1. Gunnel Andersson
Glasförgyllaren 20
245 35 Staffanstorp
2. Inga-Lill Winqvist (tidigare Andersson)
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö
3. Ulla-Britt Andersson
Doktor Ströms Väg 8 A
241 37 Eslöv
4. Mats Andersson
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö
5. Dödsboet efter Knut Nilsson
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö
6. Nils Nilsson
Frykholmsgatan 26
281 31 Hässleholm
7. Sten Nilsson
Granviksgatan 47
214 58 Malmö

Dok.Id 131207

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846	Hovrättstorget 1	040-35 57 00	040-783 11	måndag – fredag
201 80 Malmö		E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se		08:00-16:00
		www.hovrattenskanblekinge.domstol.se		

8. Stig Nilsson
Ulvs 309
284 92 Perstorp

9. Lise-Lotte Nordlander
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

10. Katarina Thoor
Sandvången 153
Sandvång 15
272 94 Simrishamn

Ombud och målsägandebiträde för 1-10: Advokaten Max Fredriksson
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

Motparter (Målsägande)

1. Milica Markovic
c/o Eslövs Advokatbyrå AB
Box 49
241 21 Eslöv

Ombud och målsägandebiträde: Advokaten Jonas Eilert
Box 49
241 21 Eslöv

2. Moses Shenge
Sankt Hans Gränd 6 A
226 42 Lund

Klagande och motpart (Tilltalad)

Mehmed Dzafic, 890531-3832
Murgrönevägen 10 C
231 76 Beddingestrand

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Susanne Bergmyr
Box 234
201 22 Malmö

SAKEN
Mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut i ansvarsdelen på så sätt att hovrätten

- såvitt gäller åtalpunkten 1 i bilaga 2 till tingsrättens dom dömer Mehmed Dzafic för mord enligt 3 kap 1 § brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2009, i stället för försök till grov stöld
- såvitt gäller gärningen mot Henrik Wrede enligt åtalpunkten 1 i bilaga 3 till tingsrättens dom dömer Mehmed Dzafic för försök till grov stöld enligt 8 kap 4 och 12 §§ samt 23 kap 1 § brottsbalken och misshandel enligt 3 kap 5 § brottsbalken, i stället för försök till rån
- bestämmer, under åberopande även av 29 kap 7 § 2 st brottsbalken i dess lydelse före den 1 juli 2009 samt 34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken, påföljden till fängelse 10 år.

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut i skadeståndsdelen på så sätt att hovrätten beslutar att Mehmed Dzafic ska betala skadestånd även till dödsboet efter Knut Nilsson med 24 178 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635)

- på 2 556 kr från den 11 maj 2009
- på 1 197 kr från den 10 juli 2009
- på 20 425 kr från den 16 september 2008, allt tills betalning sker.

Tingsrättens domslut gäller i övriga delar.

Beslagen ska bestå på sätt tingsrätten bestämt.

Susanne Bergmyr ska för försvaret i hovrätten få ersättning av allmänna medel med 179 376 kr, varav 137 781 kr avser arbete, 5 720 kr tidsspillan och 35 875 kr mervärdesskatt.

Jonas Eilert ska för biträdet i hovrätten åt målsäganden få ersättning av allmänna medel med 41 119 kr, varav 25 515 kr avser arbete, 6 240 kr tidsspillan, 1 140 kr utlägg och 8 224 kr mervärdesskatt.

Max Fredriksson ska för biträdet i hovrätten åt målsägandena få ersättning av allmänna medel med 92 850 kr, varav 68 040 kr avser arbete, 6 240 kr tidsspillan och 18 570 kr mervärdesskatt.

Kostnaden för försvaret och biträdet åt målsägandena i hovrätten ska staten svara för.

Hovrätten beslutar att Mehmed Dzafic ska häktas och vara häktad tills hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Lunds tingsrätts dom den 24 maj 2010 i mål nr B 3737-08; se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande (Åklagare)

Kammaråklagaren Jeanette Sprimont
Södra Skånes åklagarkammare

Klagande (Målsägande)

1. Gunnel Andersson
Glasförgyllaren 20
245 35 Staffanstorp

2. Inga-Lill Winqvist (tidigare Andersson)
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

3. Ulla-Britt Andersson
Doktor Ströms Väg 8 A
241 37 Eslöv

4. Mats Andersson
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

5. Dödsboet efter Knut Nilsson
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

6. Nils Nilsson
Frykholmsgatan 26
281 31 Hässleholm

7. Sten Nilsson
Granviksgatan 47
214 58 Malmö

8. Stig Nilsson
Ulvs 309
284 92 Perstorp

9. Lise-Lotte Nordlander
c/o Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

10. Katarina Thoor
Sandvången 153
Sandvång 15
27294 Simrishamn

Ombud och målsägandebiträde för 1-10: Advokaten Max Fredriksson
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

Motpart (Tilltalad)
Franco Ivanov, 851007-6733
Medborgare i Serbien och Montenegro
Fiskaregatan 16 A
241 39 Eslöv

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Sven-Eric Ohlsson
Adelgatan 9
211 22 Malmö

SAKEN
Mord

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens domslut utan några ändringar.

Beslagen ska bestå på sätt tingsrätten bestämt.

Sven-Eric Ohlsson ska för försvaret i hovrätten få ersättning av allmänna medel med 142 010 kr, varav 108 864 kr avser arbete, 4 680 kr tidspillan, 64 kr utlägg och 28 402 kr mervärdesskatt.

Angående ersättning till biträdet åt målsägandena, se domslutet beträffande Mehmed Dzafic.

Kostnaden för försvaret och biträdet åt målsägandena i hovrätten ska staten svara för.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Lunds tingsrätts dom den 24 maj 2010 i mål nr B 3737-08; se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande (Åklagare)

Kammaråklagaren Jeanette Sprimont
Södra Skånes åklagarkammare

Motpart (Tilltalad)

Nurija Dzafic, 670314-9531
Rårödsvägen 5
241 39 Eslöv

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Odd Johansson
Byggmästaregatan 5
222 37 Lund

SAKEN

Skyddande av brottsling, m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens domslut utan några ändringar.

Odd Johansson ska för försvaret i hovrätten få ersättning av allmänna medel med 139 732 kr, varav 100 926 kr avser arbete, 9 360 kr tidsspillan, 1 500 kr utlägg och 27 946 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Lunds tingsrätts dom den 24 maj 2010 i mål nr B 3737-08; se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)

Kammaråklagaren Jeanette Sprimont
Södra Skånes åklagarkammare

Klagande och motpart (Tilltalad)

Danka Ivanov, 710304-6442
Murgrönevägen 10 C
231 76 Beddingestrand

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Anna Rydén
Stora Södergatan 8 C
222 23 Lund

SAKEN

Skyddande av brottsling

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten dömer Danka Ivanov för skyddande av brottsling, grovt brott, enligt 17 kap 11 § 2 st brottsbalken och bestämmer det antal dagsböter som den villkorliga domen ska förenas med till 100. I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Anna Rydén ska för försvaret i hovrätten få ersättning av allmänna medel med 129 678 kr, varav 93 272 kr avser arbete, 7 800 kr tidsspillan, 2 670 kr utlägg och 25 936 kr mervärdesskatt. Denna kostnad ska staten svara för.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN, M.M.

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov

Åklagaren har yrkat att hovrätten bifaller åtalet enligt åtalpunkten 1 i bilaga 2 till tingsrättens dom och dömer envar av Mehmed Dzafic och Franco Ivanov för i första hand mord, i andra hand för medhjälp till mord, i tredje hand för försök till grovt rån, grov misshandel och grovt vållande till annans död eller, i sista hand, för underlåtenhet att avslöja mord eller grov misshandel enligt 23 kap. 6 § brottsbalken.

Åklagaren har därvid justerat gärningsbeskrivningen i nämnda åtalpunkt genom följande tillägg efter sista stycket.

I sista hand görs gällande att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov, trots att de haft insikt om den grova misshandeln av Knut Nilsson och att denne lämnades i ett livshotande tillstånd, var och en underlåtit att i tid anmäla eller eljest avslöja brottet medan detta varit å färde.

Åklagaren har vidare yrkat att hovrätten under alla förhållanden skärper det fängelsestraff som dömts ut för Mehmed Dzafic.

Åklagaren har yrkat att hovrätten häktar Mehmed Dzafic och Franco Ivanov. Åklagaren har därvid angett att det finns risk för att såväl Mehmed Dzafic som Franco Ivanov på fri fot undandrar sig straffverkställighet samt att det för mord inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och att det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas. Åklagaren har vidare beträffande Mehmed Dzafic gjort gällande att det även finns risk för att han fortsätter sin brottsliga verksamhet.

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov har motsatt sig åklagarens yrkanden.

Målsägandena angivna under punkterna 1-10 i domslutet, som är syskon eller syskonbarn till Knut Nilsson, har yrkat att hovrätten bifaller deras vid tingsrätten förda skadeståndstalan. Mehmed Dzafic och Franco Ivanov har motsatt sig ändring.

Mehmed Dzafic har för egen del yrkat att hovrätten ogillar åtalen för grov kvinnofridskränkning (åtalet enligt bilaga 1 till tingsrättens dom), försök till grov stöld (åtalet enligt bilaga 2 åtalpunkt 1) och försök till rån och misshandel (åtalet enligt bilaga 3 åtalpunkt 1) samt ogillar även Milica Markovics och Moses Shenges skadeståndsyrkanden. Åklagaren och Milica Markovic har motsatt sig ändring. Moses Shenge har inte svarat på ändringsyrkandet.

Åklagaren har beträffande åtalet för grov kvinnofridskränkning (bilaga 1 till tingsrättens dom) gjort de justeringarna av gärningsbeskrivningen att hon strukit orden "gifte sig sommaren 2007 och" och efter orden "bott tillsammans" lagt till "under äktenskapsliknande förhållanden".

Nurija Dzafic

Åklagaren har yrkat att hovrätten bifaller åtalet enligt åtalpunkterna 2 och 3 i bilaga 2 till tingsrättens dom och dömer Nurija Dzafic för anstiftan till försök till rån alternativt grov stöld samt skyddande av brottsling, grovt brott. Nurija Dzafic har motsatt sig ändring.

Danka Ivanov

Åklagaren har yrkat att hovrätten helt bifaller åtalet för skyddande av brottsling, grovt brott, enligt åtalpunkten 3 i bilaga 2 till tingsrättens dom och, under alla förhållanden, skärper den utdömda påföljden. *Danka Ivanov* har motsatt sig ändring och har för egen del yrkat att hovrätten ogillar åtalet. Åklagaren har motsatt sig Dankas ändringsyrkande.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av väsentligen samma utredning som tingsrätten. Förhören har lagts fram genom uppspelning av tingsrättens ljud- och bildupptagningar eller, om det gällt telefonförhör, uppspelning av tingsrättens ljudupptagningar. I hovrätten har åklagaren och Mehmed Dzafic åberopat viss kompletterande skriftlig bevisning när det

gäller åtalet för mord. Hovrätten återkommer till denna bevisning nedan vid bedömningen av detta åtal.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Åtalet för grov kvinnofridskränkning (åtalet enligt bilaga 1 till tingsrättens dom) och Milica Markovics skadeståndsyrkande

Den prövning som hovrätten har gjort av bevisningen och av de rättsliga frågorna har lett till att hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning. Mehmed Dzafic ska således dömas för grov kvinnofridskränkning och betala skadestånd till Milica Markovic med de belopp som tingsrätten bestämt.

Vid bedömning av brottets straffvärde och bestämmande av ersättningen för kränkning beaktar hovrätten som försvårande omständighet att Milica Markovic vid brottet befunnit sig i en utsatt och skyddslös situation på grund av att hon som mycket ung nyligen kommit till Sverige och inte förstod svenska språket samt att hon var helt utlämnad åt Mehmed Dzafic och dennes familj.

Åtalet för mord (åtalspunkten 1 i bilaga 2 till tingsrättens dom)

Händelseförloppet

Knut Nilsson anträffades död i sin bostad på förmiddagen fredagen den 16 maj 2008. Han låg på golvet i köket. Hans händer och fötter var bakbundna i en s.k. hogtieställning, vilket innebär att händer och fötter först bundits samman var för sig bakom ryggen, varefter händerna och fötterna bundits ihop. En blodbesudlad jacka var knuten runt hans huvud med en halsduk.

Genom kvitton från inköp av livsmedel, vilka kvitton anträffats i Knut Nilssons bostad, och uppgifter om utevaro från inbokade tider för bilbesiktning och läkarbesök är det klarlagt att gärningarna mot Knut Nilsson har ägt rum någon gång under tiden måndagen den 12 maj 2008 strax efter kl. 17.30 - påföljande dag omkring kl. 10.

Genom den rättsmedicinska undersökningen av Knut Nilssons kropp är det utrett att han utsatts för en mycket omfattande misshandel genom slag eller sparkar som orsakat ett stort antal revbensbrott, tandskador och övriga av åklagaren påstådda skador. Den sannolika dödsorsaken har enligt det rättsmedicinska utlåtandet varit ett samspel mellan en varierande grad av kvävning och försvårad andning till följd av bakbindningen i kombination med följderna av en hjärtsjukdom, skadorna på kroppen och mental stress.

Av förekomsten av blodstänk i farstun till köksingången till Knut Nilssons bostadsfastighet och blodstänkens lokalisering är det utrett att åtminstone en del av misshandeln av Knut Nilsson har ägt rum i detta utrymme och att han därvid har suttit på golvet. Även fynden av Knut Nilssons glasögon och tänder på golvet i farstun ger stöd för att han misshandlats när han befunnit sig där.

Av den kriminaltekniska undersökningen av Knut Nilssons bostad framgår att hela bostadshuset inklusive vinden har genomsökts, att gärningsmännen haft handskar på sig samt, mot bakgrund av anträffade skosmärken, att det varit fråga om minst två gärningsmän. Enligt vad som framkommit har inte någon egendom tillgripits.

Mot bakgrund av utredningen i målet står det klart att gärningsmännen tagit sig in i Knut Nilssons bostad i avsikt att stjäla.

Är Mehmed Dzafic en av gärningsmännen?

Som tingsrätten angett utgörs åklagarens bevisning mot Mehmed Dzafic av fyra olika delar.

1. Milica Markovics uppgifter om sina iakttagelser av Mehmed Dzafic, hans familj och Franco Ivanov samt om vad hon hört personerna samtala om,
2. förekomsten av fingeravtryck från Mehmed Dzafic på en plastpåse som påträffats i Knut Nilssons bostad,
3. de uppgifter som Mehmed Dzafics då 14-årige bror Miko lämnat till sin kontaktperson och sina kamrater, samt
4. skoavtryck säkrade i Knut Nilssons bostad.

Hovrätten behandlar bevisningen i nu nämnd ordning, varefter hovrätten gör en sammanfattande bedömning.

Milica Markovics uppgifter

Milica Markovics uppgifter bygger på vad hon uppfattat av vad Mehmed Dzafic och övriga involverade personer talat om och vad hon iakttagit av vad som förekommit hemma hos familjen Dzafic. Eftersom Mehmed Dzafic och övriga familjemedlemmar kan ha haft ett intresse av att hålla Milica Markovic utanför vad som avhandlats i familjen och då delar av samtalen kan ha förts på språk som hon inte förstod, är det vid bedömningen av hennes uppgifter viktigt att hålla i minnet att hon kan ha missuppfattat eller feltolkat uppgifter som lämnats. Trots vad nu sagts står det helt klart att Milica Markovics uppgifter om framför allt Mehmed Dzafic är mycket graverande för honom. Frågan är då om Milica Markovic är trovärdig och om hennes uppgifter är tillförlitliga.

När det gäller frågan hur Milica Markovics uppgifter har framkommit framgår av utredningen att hon lämnade familjen Dzafic den 8 juli 2008 sedan hon begärt hjälp av Jasmin Safik att komma därifrån. Milica Markovic hördes upplysningsvis om mordet i Kastberga i slutet av juli 2008 men lämnade då inga uppgifter om händelsen. Hennes förklaring att hon vid det polisförhören inte kände förtroende för den romske tolk som då användes och därför inte vågade berätta vad hon visste framstår som naturlig och trovärdig. Av Maria Caaps vittnesmål framgår att Milica Markovic en kort tid senare började berätta om vad hon kände till angående mordet i Kastberga. Vid ett förhör den 15 september 2008 började hon lämna uppgifter härom också till polisen.

Mot bakgrund av Milica Markovics situation när hon lämnade familjen Dzafic och förhållandena vid det polisförhör där hon hördes upplysningsvis är det enligt hovrättens uppfattning inte märkligt att det dröjde en tid innan hon började berätta om vad hon hört och sett.

En annan fråga är om det funnits något motiv för Milica Markovic att beljuga Mehmed Dzafic. Ett motiv som nämnts skulle vara att hon fått veta att Mehmed Dzafic varit

otrogen och velat hämnas på honom. Med hänsyn till att Milica Markovic omgående berättat om att Mehmed Dzafic slagit henne och om hur hennes situation hos familjen Dzafic varit i övrigt är det osannolikt att hon på grund av ett sådant motiv även skulle anklaga Mehmed Dzafic för ett så allvarligt brott som mordet på Knut Nilsson. Ett annat motiv som nämnts är att uppgifterna är lämnade i syfte att lättare få uppehållstillstånd i landet. Även om det står klart att Milica Markovics skäl att få stanna i landet försvagades när hon lämnade Mehmed Dzafic, framstår likväl detta motiv, enligt hovrättens uppfattning, som alltför långsökt. Något annat motiv har inte framkommit.

Hovrätten anser att Milica Markovic har gjort ett trovärdigt intryck. Hon har visserligen vid förhöret vid tingsrätten haft svårt att minnas vissa detaljer. Det är dock inte så märkligt med hänsyn till att förhöret avsett förhållanden två år tillbaka i tiden. När åklagaren har föredragit uppgifter hon lämnat vid polisförhör har hon bekräftat uppgifterna. Hon har också haft svårt för att tidsmässigt placera in olika händelser och ordningsföljden mellan dem. Även här är det av betydelse att det gått två år sedan händelserna men också att Milica Markovic, enligt vad som framkommit, levt isolerat hos familjen Dzafic utan några kontakter utanför familjen, varför dagarna torde ha varit varandra lika.

Av betydelse för trovärdigheten av Milica Markovics berättelse är enligt hovrättens uppfattning att den innehåller ett flertal specifika detaljer som hovrätten håller för utslutet att hon skulle ha hittat på. Som exempel på sådana detaljer kan nämnas uppgiften om att Mehmed Dzafic slog Knut Nilsson i huvudet när denne tittade upp för att se vilka gärningsmännen var, att Nurija Dzafic vid familjerådet lade sig på golvet för att visa hur Knut Nilsson låg när Nurija Dzafic tittade in genom fönstret till Knut Nilssons kök samt att man lade korvar eller kött på grillen för att dölja att man brände kläder. I detta sammanhang kan nämnas att enligt Maria Caaps uppgifter nämnde Milica Markovic redan under samtalet med henne om händelserna i Kastberga att familjen Dzafic bränt kläder på en grill.

Ytterligare visst stöd för Milica Markovics trovärdighet ger vad Jasmin Safik berättat om Milica Markovics sinnestämning i samband med att han hämtade henne hos familjen Dzafic och vid senare samtal med honom.

Som tingsrätten angett har Milica Markovic emellertid i vissa avseenden vid förhör berättat på ett sätt som tyder på att hon gjort iakttagelser vid en viss tidpunkt, medan det av hennes fortsatta berättelse framgår att iakttagelserna är gjorda vid en senare tidpunkt och att hon därifrån dragit slutsatser om tidigare förhållanden. Som exempel härpå nämner tingsrätten Milica Markovics uppgift att Mehmed Dzafics kläder var blodiga när han kom hem den aktuella natten, trots att hon såg blodet på kläderna först när kläderna skulle brännas. Detsamma gäller de utklippta hålen för ögon och mun i den mössa som Mehmed Dzafic hade i handen när han gav sig iväg på kvällen. Det var först när mössan skulle brännas som Milica Markovic såg hålen för ögonen och munnen. Det förhållandet att Milica Markovic berättat på detta sätt påverkar enligt hovrättens uppfattning inte trovärdigheten av hennes uppgifter men väl i någon mån tillförlitligheten av detaljuppgifter. Samtidigt kan det inte ses som någon avgörande invändning mot hennes tillförlitlighet att hon dragit slutsatser om förekomsten av blodiga kläder och utklippta hål i en mössa vid en viss tidpunkt utifrån vad hon kort tid senare konstaterat vara fallet då.

Detsamma gäller det förhållandet att Milica Markovic i några avseenden svarat på frågor på ett sådant sätt som tyder på att hon sett eller hört något medan hon i själva verket uttalat sig utifrån hur hon trodde det vara. Ett exempel härpå är att Milica Markovic uppgett att Mehmed Dzafic gav sig iväg i bil den aktuella kvällen trots att hon varken såg eller hörde någon bil samt att hon lämnat uppgifter om vilken bil det var utifrån hennes kunskap om vilken bil som Mehmed Dzafic brukade använda. Här förtjänar dock att nämnas att de svar som Milica Markovic lämnat angående bl.a. bilar under förundersökningen och vid förhöret i tingsrätten i viss mån synes ha föranletts av utfrågarens ihärdiga och återkommande försök att få svar på en fråga som Milica Markovic först inte velat ge något svar på.

Även vad som förekommit under förundersökningen när det gäller Milica Markovics utpekande av skor som Mehmed Dzafic innehaft och avseende färgen på dessa skulle kunna uppfattas som att hon är mindre tillförlitlig. Men Milica Markovics uppgifter i detta avseende kan också förklaras med att hon lagt vikt inte vid färgen på skorna utan på vilken skomodell det rört sig om.

Milica Markovic har uppgett att hon uppfattat att det var Franco Ivanov som Mehmed Dzafic samtalade med i telefon innan han gav sig iväg den aktuella kvällen. Det har emellertid i den telefon som Franco Ivanov lämnat till polisen inte kunnat återfinnas någon uppgift om samtal från Mehmed Dzafic vid angiven tid. Detta skulle kunna tyda på att Milica Markovic misstagit sig eller medvetet lämnat en felaktig uppgift. En annan tänkbar - och högst rimlig - förklaring kan emellertid vara att Franco Ivanov eller Mehmed Dzafic eller båda kan ha disponerat andra telefoner vid den aktuella tidpunkten. Hovrätten återkommer till betydelsen av Milica Markovics uppgift om samtalet vid behandlingen av åtalet mot Franco Ivanov.

En del av de uppgifter som Milica Markovic lämnat har visat sig stämma med faktiska förhållanden. En sådan uppgift är att gärningsmännen inte hittade några pengar hos Knut Nilsson. Andra uppgifter är att Knut Nilssons händer och fötter var bundna samt Nuriya Dzafics ovan nämnda uppgift att Knut Nilsson låg på sidan när Nuriya Dzafic tittade in genom köksfönstret och att kökslampan då var tänd. Sistnämnda två uppgifter stämmer överens med förhållandena när Knut Nilsson anträffades. Även Milica Markovics uppgift att Mehmed Dzafic tagit fram handskar när han klädde sig den aktuella kvällen stämmer väl överens med polisens konstaterande att gärningsmännen haft handskar.

Hovrätten anser sammanfattningsvis att Milica Markovics uppgifter är trovärdiga och - med de reservationer som angetts ovan - i huvudsak tillförlitliga.

Fingeravtrycken

Vid den kriminaltekniska undersökningen av Knut Nilssons bostad har det på golvet i farstun till köksingången påträffats ett antal plastkassar. På en av dessa kassar har det

säkrats tre fingeravtryck från Mehmed Dzafics vänstra hand. På samma plastkasse har det påvisats blod från Knut Nilsson.

Mehmed Dzafic har uppgett att han vid ett tillfälle följt med sin far till Knut Nilsson för att medverka som tolk vid samtal mellan dem. Han har dock hävdats att han aldrig har varit inne i Knut Nilssons bostad. Någon förklaring till förekomsten av hans fingeravtryck på plastkassen har han inte kunnat ge.

Nuriya Dzafic har berättat om två olika situationer i vilka plastkassar som han, och även Mehmed Dzafic, hanterat kan ha lämnats kvar hos Knut Nilsson. I den ena situationen, som skulle ha inträffat i tiden strax före gärningarna, skulle Nuriya Dzafic ha lastat av plastkassar innehållande verktyg eller kläder från sin lastbil för att få plats med skrot som han köpt av Knut Nilsson. Nuriya Dzafic har vidare uppgett att Mehmed Dzafic ibland hjälpte till i skrotrörelsen.

Den andra förklaringen skulle vara att Nuriya Dzafic någon dag före gärningarna köpte skrot av Knut Nilsson och då åt lunch i Knut Nilssons kök av matvaror som han tillsammans med Mehmed Dzafic inhandlat i den affärskedja som plastkassen med fingeravtryck kom ifrån och glömde kvar plastkassen hos Knut Nilsson. Mot denna förklaring talar vad som framkommit genom förhören med Nore Björk, Andreas Björk, Lise-Lotte Nordlander och Bengt Karlsson om att Knut Nilsson var mycket reserverad och inte lät människor som han inte kände närmare komma in i hans bostad. Av förhöret med Mattias Borg framgår dock att denne blev inbjuden på kaffe hos Knut Nilsson vid det första besöket hos honom. Situationen var emellertid speciell i det att Mattias Borg då hade köpt lantbruksmaskiner av Knut Nilsson och betalat dessa kontant.

En avgörande invändning mot Nuriya Dzafics möjliga förklaringar är vad som framkommit genom förhöret med Lise-Lotte Nordlander om att Knut Nilsson nästan aldrig slängde plastkassar utan lät dem ligga på olika ställen i bostaden, att hon i samband med att hon städade Knut Nilssons bostad inför dennes 70-årsdag samlade ihop det mycket stora antalet plastkassar som låg spridda överallt och stoppade dessa i ett par plastkassar som placerades i skafferiet i köket. Dessa uppgifter stämmer väl överens

med det förhållandet att plastkassen med Mehmed Dzafics fingeravtryck innehöll flera andra plastkassar samt att det i en av dessa fanns ett kvitto från år 2005. Även förekomsten av en mängd plastkassar på golvet i farstun, av vilka fler än kassen med Mehmed Dzafics fingeravtryck innehöll ett flertal plastkassar, talar för att gärningsmännen tagit plastkassarna från skafferiet och spritt ut dessa i farstun.

Till vad nu sagts kommer att det genom utredningen har framkommit att den aktuella plastkassen med Mehmed Dzafics fingeravtryck har tillverkats senast i december 2005 samt levererats till den affärskedja vars namn förekommer på påsen senast under första halvåret 2006.

Med hänsyn till det anförda finner hovrätten att de av Nuriya Dzafic angivna tänkbara förklaringarna till förekomsten av Mehmed Dzafics fingeravtryck kan lämnas utan avseende. Då någon annan möjlig förklaring inte heller framkommit anser hovrätten det styrkt att Mehmed Dzafic avsatt fingeravtrycken på plastkassen när han vistats i Knut Nilssons bostad. Det är alltså mot Mehmed Dzafics förnekande styrkt att han varit inne i bostaden.

Mikos uppgifter till sin kontaktperson och sina kamrater

Genom utredningen i målet har framkommit att uppgiften om mordet på Knut Nilsson lades ut på Text-TV under fredagen den 16 maj 2008 samt att det förekom ytterligare uppgifter om mordet på Text-TV den 20 maj 2008.

Av Mustaf Karagjius uppgifter framgår att Miko under någon av de två träffar i veckan som Mustaf Karagjiu som kontaktperson hade med Miko lämnade uppgifter om en händelse som Mustaf Karagjiu kopplade samman med mordet på Knut Nilsson när han senare läste om mordet på Text-TV samt att Mustaf Karagjiu blev chockad när han insåg sambandet och mådde dåligt av situationen. Mustaf Karagjiu har hänfört samtalet med Miko till samma vecka som informationen lämnades på Text-TV. Han har också kunnat knyta tidpunkten för informationen på Text-TV till fredagen i den veckan eftersom det var endast på fredagar som han tittade på TV sent på kvällen och det då var boxning på TV.

Genom polismannen Mats Gummesson Odeståls uppgifter har framkommit att Mustaf Karagjiu var så påverkad av sin kunskap att han tog kontakt med Mats Gummesson Odestål, som han kände, för att berätta om Mikos uppgifter.

Hovrätten anser att det genom Mustaf Karagjius uppgifter står klart att Miko känt till mordet på Knut Nilsson innan denne hade anträffats död.

Även Marchus Möhrbergs och Maria Webers uppgifter ger ett visst stöd för Mikos tidiga kännedom om mordet.

Vad gäller Marchus Möhrbergs uppgifter i övrigt och de uppgifter som lämnats av de andra i målet hörda ungdomarna om vad Miko berättat är det, som tingsrättens angett, svårt att bedöma bevisvärdet av uppgifterna. Det beror bl.a. på att ungdomarna inte längre haft några klara minnesbilder av Mikos uppgifter lämnade två år tidigare utan åklagaren har i stor utsträckning fått läsa upp de hördas uppgifter från polisförhör. Vidare framgår att några av dem inte fått de uppgifter de lämnat till polisen direkt av Miko utan i andra hand. Det kan inte heller uteslutas att det förekommit en del rykesspridning i Eslöv kring den aktuella händelsen som kan ha påverkat ungdomarnas uppgifter.

Genom förhören med ungdomarna har emellertid framkommit att Miko lämnat en del specifika uppgifter som stämt med faktiska förhållanden, såsom att mannen lämnats bunden, att tre tänder slagits ut på mannen samt att gärningsmännen inte fått med sig någon egendom. Enligt Marco Gavrics uppgifter vid polisförhör ska Miko för honom ha berättat att Mehmed Dzafic var med vid brottet samt att Mehmed Dzafics föräldrar var på väg till Serbien med Mehmed Dzafic. Sistnämnda uppgift stämmer väl överens med vad som faktiskt skedde.

Trots att bevisvärdet av ungdomarnas uppgifter är svårbedömt utgör detta likväl ett visst stöd för åtalet. Bl.a. stöder de trovärdigheten och tillförlitligheten av de uppgifter som Milica Markovic lämnat. Hovrätten anser vidare att det förhållandet att Miko, en-

ligt vad ovan sagts, kände till mordet på Knut Nilsson innan det blivit offentliggjort i media tyder på att gärningsmännen finns i hans närhet.

Skoavtrycken

Vid den kriminaltekniska undersökningen av Knut Nilssons bostad har skoavtryck från två olika skor säkrats. Ett av skoavtrycken, S067, har avsatts med Knut Nilssons blod i dennes sovrum. Ett annat skospår, S072, som också avsatts med Knut Nilssons blod men på golvet i köket, uppvisar stora likheter med skoavtrycket S067, men är till skillnad från sistnämnda spår avtryck av endast den främre delen av sulan.

Polisen har undersökt skospåret S067 och uttalat att sulmönstret väl liknar mönstret på skor av märket Adidas.

Genom utredningen har framkommit att det gjordes en husrannsakan i familjen Dzafics bostad på Rårödsvägen 5 i Eslöv i slutet av maj 2008, att Milica Markovic senare förevisats bilder från husrannsakan och då reagerat över en skokartong från Adidas, vilken kartong var placerad i en garderob i Mehmed Dzafics och hennes sovrum, och utifrån de tre parallella linjerna som utmärker skor av märket Adidas och Adidas logotyp, vilka kännetecken fanns på kartongen, känt igen de skor som hon tvingades att tvätta i anslutning till familjerådet hos familjen Dzafic som skor av detta märke. En skokartong från Adidas påträffades vid ny husrannsakan hos familjen Dzafic i mars 2009. Skokartongen, som enligt etiketten innehållit vita skor av märket Adidas och modellen Tie Break i engelsk storlek 7 1/2 och fransk storlek 41 1/3 fanns i en garderob i hallen. Det kan nämnas att Adidasskor av den aktuella modellen har ett cirkelformat mönster i den främre delen av sulan, vilket stämmer överens med skospåren S067 och S072 samt ett mönster i form av en slinga i klacken på sulan, vilket stämmer överens med skospår S071, som avsatts på vinden i bostadshuset. Det är upplyst att denna sula är mönsterskyddad för Adidas. Den aktuella skomodellen i storlek 7 1/2 har funnits till försäljning i Sverige i bara 460 exemplar.

Statens kriminaltekniska laboratorium har jämfört skoavtrycket S067 med en referenssko av fabrikat Adidas, modell Tie Break i engelsk storlek 7 1/2 och har i utlåtande

angett att resultatet av jämförelsen talar för att avtrycket har avsatts med en sko i engelsk storlek 7 1/2 och fransk storlek 41 1/3, dock att slutsatsen gäller under den förutsättningen att avtrycket är avsatt med en Adidassko.

Milica Markovic har uppgett att hon i anslutning till familjerådet fick i uppgift att tvätta två par skor som var Mehmed Dzafics och att det var blod på det ena paret. Hon har, som nämnts ovan, känt igen de skor hon tvättade som skor av märket Adidas. Hon har också känt igen det cirkelformade mönstret i den främre delen av sulan.

Mehmed Dzafic har bekräftat att han köpt två par skor av nu aktuell modell men hävdar att han använder skor av storlek 42 1/2 eller 43. I målet har framkommit att Mehmed Dzafic bar skor i storlek 42 1/2 när han häktades samt att hans familj lämnat ett par skor av märket Nike i storlek 41 till honom under häktningstiden. Mehmed Dzafic har påstått att sistnämnda par skor var för små.

Uppgifterna om de olika skostorlekarna kan verka förvirrande. Av utredning som åklagaren inhämtat i hovrätten framgår emellertid att Adidasskor är rymligare än Nikeskor och att det skiljer endast 10 mm på längden mellan skor av modellen Adidas Tie Break engelsk storlek 7 1/2 (fransk storlek 41 1/3) och Nikeskor av modellerna Air Max och Shox i engelsk storlek 8 1/2 (fransk storlek 42 2/3).

Det är således inte uteslutet att Mehmed Dzafic kan ha haft skor i olika storlekar om de avsett skor av olika fabrikat. Den omständigheten att det aktuella skoavtrycket torde ha avsatts med en sko av storlek 7 1/2 innebär inte att man kan anta att det inte avsatts av en sko som Mehmed Dzafic kunnat använda sig av. Dennes uppgift om att Adidasskor av storlek 7 1/2 är för små för honom är alltså vederlagd.

Med hänsyn till förekomsten av skospåret S067, att det sannolikt avsatts med en Adidassko i engelsk storlek 7 1/2 (fransk storlek 41 1/3), fyndet av skokartongen från Adidas, som innehållit skor av märket Tie Break i angiven storlek, i Mehmed Dzafics bostad, dennes uppgifter under förundersökningen att han innehaft och använt sig av två par skor av denna modell samt Milica Markovics uppgift om hur de blodiga skor

som hon tvättade såg ut anser hovrätten att det är klarlagt att det är Mehmed Dzafic som har avsatt skospåret S067 i sovrummet hos Knut Nilsson.

Sammanvägningen av den åberopade bevisningen

Som angetts ovan anser hovrätten det genom förekomsten av Mehmed Dzafics fingeravtryck på plastkassen i Knut Nilssons farstu är styrkt att Mehmed Dzafic varit i Knut Nilssons bostad. Hovrätten har vidare slagit fast att skospåret S067 har avsatts av Mehmed Dzafic. Nu nämnda omständigheter bekräftar riktigheten av Milica Markovics uppgifter. Hovrätten finner med hänsyn till det anförda och till vad som framkommit om Mikos kännedom om mordet på Knut Nilsson att det är styrkt att Mehmed Dzafic varit på plats i Knut Nilssons bostad medan misshandeln av denne pågick.

Nästa fråga hovrätten ska ta ställning till är om Mehmed Dzafic medverkat i misshandeln.

Mehmed Dzafics fingeravtryck har funnits på plastkassen som har anträffats i farstun där Knut Nilsson utsatts för misshandel. Kassen har legat i nära anslutning till den plats där Knut Nilsson, med utgångspunkt från blodstänk på väggarna, suttit under misshandeln. När kassen påträffades fanns det en intryckning i den som om någon vilat en arm mot kassen. Det har funnits blodstänk från Knut Nilsson på kassen, vilket också talar för att kassen legat på golvet under våldsutövningen. Även riktningen på fingeravtrycken, att det är avtryck endast från vänster hand och avtryckens placering på kassen talar för att de sannolikt avsatts i samband med misshandeln, även om andra möjligheter inte är uteslutna. Nu nämnda omständigheter utgör stöd för att Mehmed Dzafic deltagit i misshandeln av Knut Nilsson eller åtminstone befunnit sig alldeles i närheten när misshandeln skedde.

Detsamma gäller hovrättens slutsats ovan att skospåret S067 avsatts av Mehmet Dzafic. Det förhållandet att detta spår avsatts med blod innebär att Mehmed Dzafic måste har trampat i blod från Knut Nilsson innan han avsatt spåret. Samma är förhållandet med skospåret S072 som fanns i köket och som uppvisar stora likheter med det förra spåret.

Till vad nu sagts kommer Milica Markovics uppgifter. Hon har visserligen inte särskilt ingående kunnat redogöra för vad Mehmed Dzafic gjort vad gäller misshandeln av Knut Nilsson. Hon har dock uppgett att Mehmed Dzafic vid familjerådet berättade vad de gjort med mannen och hon uppfattade då att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov varit mer delaktiga i brottet än de två andra utpekade gärningsmännen. Hon har vidare lämnat den specifika uppgiften att Mehmed Dzafic berättat att han slagit mannen i huvudet när denne tittat upp för att se vilka de var. Hennes uppgifter om att det var blod på Mehmed Dzafics kläder som eldades upp och på de skor som hon tvättade talar också för Mehmed Dzafics delaktighet i misshandeln. Detsamma gäller hennes övriga uppgifter om vad som förekom vid familjerådet.

Hovrätten finner att nu nämnda omständigheter sammantagna är av sådan tyngd och så graverande för Mehmed Dzafic att det genom dem är styrkt att Mehmed Dzafic varit delaktig i misshandeln av Knut Nilsson. De uppgifter som Milica Markovic lämnat samt förekomsten av skoavtryck på flera olika ställen i huset, även på vinden, visar att Mehmed Dzafic varit delaktig också i genomsökandet av huset och alltså aktivt medverkat i vad som förekommit där.

Nästa fråga hovrätten ska ta ställning till är om misshandeln av Knut Nilsson och den behandling i övrigt som han utsatts för har orsakat hans död samt om Mehmed Dzafic haft uppsåt att beröva Knut Nilsson livet.

Av den rättsmedicinska utredningen framgår att Knut Nilssons död har orsakats av kvävning i kombination med andra faktorer. Genom vittnesförhöret med Karl Dahlberg har framkommit att de skador på bl.a. revbenen som Knut Nilsson hade försvårade andningen för honom, att hogtjärn^{*}-bindningen hade samma effekt eftersom den hindrade honom från att ändra läge på kroppen, att den nylonjacka som knutits runt huvudet på Knut Nilsson försvårade lufttillförseln, särskilt när jackan blivit våt av Knut Nilssons andedräkt, samt att den stress som Knut Nilsson varit utsatt för vid tillfället har medfört att hans hjärta slagit snabbare än normalt, vilket har lett till att kroppens syreförråd snabbt har förbrukats.

Hovrätten anser att det genom utredningen är klarlagt att Knut Nilsson avlidit till följd av de skador han orsakats genom misshandeln i kombination med att han bundits i en hogtie-ställning och att han lämnats i dessa tillstånd. Ytterligare en bidragande orsak kan ha varit den hjärtsjukdom som Knut Nilsson hade, men denna har inte varit ensam avgörande.

Mehmed Dzafic har varit delaktig i gärningar som inneburit att den 70-årige Knut Nilsson har blivit mycket svårt misshandlad, att han, som bott ensam och isolerad i ett hus på landet, bundits på ett sätt som medfört att det varit nästan omöjligt för honom att själv ta sig loss, att hans möjligheter att påkalla hjälp ytterligare försvårats eftersom telefonledningen i huset skurits eller slitits av samt att han lämnats i denna belägenhet. Med hänsyn till nu nämnda omständigheter anser hovrätten det styrkt att Mehmed Dzafic varit medveten om att det funnits en avsevärd risk för att Knut Nilsson skulle avlida. Hovrätten anser vidare att det förhållandet att Mehmed Dzafic under nämnda omständigheter inte vidtagit någon åtgärd för att Knut Nilsson skulle få hjälp innebär att Mehmed Dzafic varit likgiltig till att Knut Nilsson skulle avlida. Mehmed Dzafic ska därför dömas för att uppsåtligen ha berövat Knut Nilsson livet.

Brottet är med hänsyn till omständigheterna vid gärningen att bedöma som mord.

Är Franco Ivanov en av gärningsmännen?

Det har beträffande Franco Ivanov inte åberopats någon teknisk bevisning som knyter honom till Knut Nilssons bostad. Åtalet mot honom bygger i stället uteslutande på Milica Markovics uppgifter. Visserligen har någon av de ungdomar som hörts angående Mikos uppgifter uppgett att denne sagt att även en kusin till honom varit med vid brottet. Av denna uppgift kan emellertid inte dras någon slutsats om att det är Franco Ivanov som åsyftas, bl.a. eftersom Miko har flera andra kusiner, vilka av Milica Markovic också angetts som delaktiga i brottet.

Milica Markovic har uppgett att hon uppfattat att det var Franco Ivanov som Mehmed Dzafic samtalade med innan han gav sig iväg på kvällen den 12 maj 2008. Hon har dock förklarat att hon inte är säker på denna uppgift. Av vad hon i övrigt uppgett kan

nämnas att Franco Ivanov och dennes mor varit närvarande vid familjerådet hos familjen Dzafic, att hon uppfattat att Franco Ivanov dessförinnan berättat för sin mor om vad som hänt, att Franco Ivanov varit en av de fyra personer som deltagit i brottet, att Franco Ivanov skulle ha bitit Knut Nilsson och varit orolig för att han därmed skulle bli upptäckt samt att Franco Ivanovs mor följt med Nuriya Dzafic till Knut Nilssons gård efter händelsen för att se om Knut Nilsson levde.

Milica Markovics uppgifter är naturligtvis graverande för Franco Ivanov. Vid bedömningen av uppgifterna ska dock beaktas vad som i det föregående angetts om risken för missförstånd från Milica Markovics sida. Till vad nu sagts kommer att Milica Markovics uppgifter inte är särskilt detaljerade vad gäller Franco Ivanovs del i händelseförloppet. Med hänsyn till det anförda och då det i övrigt inte finns något i utredningen som ger stöd för att Franco Ivanov varit delaktig i gärningen anser hovrätten att åtalet mot honom ska ogillas.

Åtalet för anstiftan till försök till rån alternativt grov stöld (åtalspunkten 2 i tingsrättens domsbilaga 2)

Hovrätten ansluter sig i denna del till tingsrättens bedömning. Åtalet mot Nuriya Dzafic ska således ogillas.

Åtalet för skyddande av brottsling (åtalspunkten 3 i tingsrättens domsbilaga 2)

Undanskaffande av kläder och skor

Åtalet i denna del bygger uteslutande på Milica Markovics uppgifter. Uppgifterna om att Mehmed Dzafics kläder bränts på en grill har framkommit i ett tidigt skede i utredningen. Enligt vad som framgått av förhöret med Maria Caap lämnades uppgiften redan i samtal med henne. I enlighet med den bedömning av Milica Markovics trovärdighet och tillförlitligheten av hennes uppgifter som hovrätten gjort ovan finner hovrätten genom hennes uppgifter styrkt att Danko Ivanov eldat upp Mehmed Dzafics kläder och skaffat undan hans skor. Med hänsyn till vad Milica Markovic uppgett om omständigheterna vid åtgärderna står det klart att de skett i syfte att undanröja bevis för Mehmed Dzafics delaktighet i brottet mot Knut Nilsson.

Danka Ivanov har uppenbarligen skaffat undan kläderna och skorna för att skydda sin son. Det har emellertid varit fråga om betydelsefull bevisning som skaffats undan. Vidare är det fråga om ett mycket allvarligt brott som bevisningen avsett. Med hänsyn härtill bör gärningen bedömas som grovt brott.

Vad gäller frågan om Nuriya Dzafics delaktighet i undanskaffandet av kläder och skor har genom utredningen framkommit att Nuriya Dzafic vid den i målet aktuella tiden inte bodde tillsammans med sin familj på Rårödsvägen i Eslöv utan på annat håll. Med hänsyn härtill, till att Milica Markovic uttalat att hon inte vet eller minns om hon sett Nuriya Dzafic förstöra eller bränna kläder och till att det inte finns någon annan utredning till stöd för att han varit delaktig i undanskaffandet av skorna ska åtalet mot Nuriya Dzafic i denna del ogillas.

Resan till Serbien

Genom utredningen i målet är det klarlagt att Nuriya Dzafic och Danka Ivanov rest till Serbien tillsammans med Mehmed Dzafic strax efter det att Knut Nilsson anträffats död. Det kan inte uteslutas att resan skett för att dölja Mehmed Dzafic eller hjälpa honom att komma undan. Av utredningen framgår emellertid att Nuriya Dzafic och Danka Ivanov redan kort tid därefter, med utresa från Serbien den 29 maj 2008, hämtat hem Mehmed Dzafic till Sverige igen. Det har också framkommit att det vid denna tid inte fanns någon misstanke mot Mehmed Dzafic om brott. Hovrätten anser med hänsyn till det anförda att Nuriya Dzafic och Danka Ivanov inte kan anses, i den mening som avses med bestämmelsen i 17 kap. 11 § brottsbalken, ha dolt Mehmed Dzafic eller hjälpt honom att undkomma. Åtalet mot dem i denna del för skyddande av brottsling ska därför ogillas.

Skadeståndsanspråken i anslutning till åtalet för mord

Med hänsyn till den bedömning som hovrätten har gjort i fråga om åtalet för mord ska Mehmed Dzafic betala skadestånd till dödsboet efter Knut Nilsson med yrkat belopp som har godtagits i sig av honom. Av samma skäl ska den mot Franco Ivanov förda talan om skadestånd lämnas utan bifall.

Vad därefter avser de skadeståndsanspråk som framställts av anhöriga till Knut Nilsson regleras denna fråga i 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen (1972:207). Enligt denna bestämmelse ska, om personskada lett till döden, ersättning betalas för personskada som till följd av dödsfall orsakats någon som stått den avlidne särskilt nära. En förutsättning för att rätt till ersättning ska finnas är således att den skadelidande har stått den avlidne särskilt nära.

De anhöriga som i detta fall begärt skadestånd är syskon eller syskonbarn till Knut Nilsson. Enligt vad som framkommit levde ingen av dem i hushållsgemenskap med Knut Nilsson vid dennes bortgång.

Bestämmelsen om rätt till skadestånd tar i första hand sikte på make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, dvs. medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap. I förarbetena har uttalats att även andra personer någon gång kan komma i fråga för ersättning och i det sammanhanget har som exempel nämnts syskon som inte sammanbodde med den avlidne (se prop. 2000/01:68 s. 72). För att syskon som vid dödsfallet inte sammanbodde med den avlidne ska vara ersättningsberättigade krävs emellertid enligt praxis att det föreligger speciella förhållanden (se bl.a. NJA 2000 s. 521 och 2006 s. 181).

Hovrätten ifrågasätter inte att de anhöriga till Knut Nilsson haft en god relation till honom och att det förelegat ett nära förhållande mellan dem och Knut Nilsson. Utöver vad Lise-Lotte Nordlander berättat om sin egen, sin mammas och sina syskons relation till Knut Nilsson har det inte framkommit något som visar att förhållandena mellan de anhöriga och Knut Nilsson på något avgörande sätt har skiljt sig från de som normalt gäller mellan syskon eller andra nära släktingar. Hovrätten anser inte heller att vad som framkommit genom förhöret med Lise-Lotte Nordlander innebär att det förelegat sådana speciella förhållanden att de skulle berättiga till ersättning. Lise-Lotte Nordlander och de övriga anhöriga till Knut Nilsson kan därför inte få framgång med sina skadeståndsanspråk. Deras skadeståndstalan ska således lämnas utan bifall.

Åtalet för försök till rån och misshandel (åtalspunkten 1 i bilaga 3 till tingsrättens dom) samt Moses Shenges skadeståndsyrkande

Hovrätten finner, i likhet med tingsrätten, att Henrik Wrede och Moses Shenge har gjort ett trovärdigt intryck och att deras uppgifter framstår som tillförlitliga. Det är således deras uppgifter som ska läggas till grund för bedömningen. Av deras berättelser framgår att Mehmed Dzafic, efter att först ha frågat Henrik Wrede om cigaretter, försökt att ta dennes plånbok genom att ta tag i den men att Henrik Wrede lyckats rycka till sig plånboken, att Mehmed Dzafic omedelbart därefter knäat Henrik Wrede i ansiktet samt att Moses Shenge då ingripit, varvid Mehmed Dzafic frågat Moses Shenge om cigaretter och, när denne svarat att han inte hade några cigaretter, tilldelat Moses Shenge ett slag.

Med hänsyn till att Mehmed Dzafic direkt efter våldet mot Henrik Wrede vänt sig mot Moses Shenge för att tigga cigaretter av denne anser hovrätten att det inte är uteslutet att Mehmed Dzafic avslutat sitt försök att ta Henrik Wredes plånbok redan före våldsutövningen mot denne. Det är därmed inte styrkt att Mehmed Dzafic hade uppsåt att ta plånboken när han knäade Henrik Wrede. Mehmed Dzafic ska därför inte dömas för försök till rån utan i stället för försök till stöldbrott och misshandel. Med hänsyn till att stöldbrottet avsett egendom som Henrik Wrede hållit i sin hand är detta att bedöma som försök till grov stöld.

Mehmed Dzafic ska vidare dömas för misshandel av Moses Shenge i enlighet med åklagarens gärningspåstående och enligt vad tingsrätten dömt honom för.

Hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning vad gäller skadeståndet till Moses Shenge.

Åtalen för ringa narkotikabrott och rattfylleri (åtalspunkterna 2 och 3 i bilaga 3 till tingsrättens dom)

I enlighet med tingsrättens i dessa delar inte överklagade dom ska Mehmed Dzafic dömas för två fall av narkotikabrott, ringa brott, och rattfylleri.

Påföljd

Mehmed Dzafic

Straffskalan för mord var enligt den före den 1 juli 2009 gällande lydelsen av 3 kap. 1 § brottsbalken fängelse i tio år eller på livstid. Enligt såväl tidigare som nuvarande lydelse av 29 kap. 7 § brottsbalken kan den som begått brott innan han fyllt 21 år inte dömas till fängelse på livstid. Mehmed Dzafic var strax under 19 år vid tiden för mordet på Knut Nilsson.

Hovrätten anser att mordet på Knut Nilsson präglas av sådan särskild hänsynslöshet och råhet att brottets straffvärde enligt den då gällande lagstiftningen skulle ha motsvarat fängelse på livstid för en gärningsman som varit över 21 år. Enligt den lagstiftning som gäller fr.o.m. den 1 juli 2009 är straffskalan för mord fängelse i lägst tio och högst 18 år eller livstid. Även med tillämpning av den nya lagstiftningen skulle straffvärdet av brottet mot Knut Nilsson varit så högt att brottet skulle ha hänförts till den övre delen av straffskalan, för det fall att gärningsmannen varit över 21 år.

Någon annan påföljd än fängelse kan inte komma i fråga för Mehmed Dzafic. Med hänsyn till vad ovan anförts om straffvärdet för brottet mot Knut Nilsson och då Mehmed Dzafic döms även för annan brottslighet finner hovrätten att fängelsestraffets längd ska bestämmas till tio år.

Danka Ivanov

Även om Danka Ivanov döms för grovt skyddande av brottsling anser hovrätten att brottets straffvärde inte är så högt att hon av det skälet ska dömas till fängelse. Inte heller finns det stöd i praxis för att det vid brott av nu aktuellt slag finns en presumtion för fängelse. Med hänsyn härtill och till vad som framkommit i yttrande från Kriminalvården bör påföljden i stället bestämmas till villkorlig dom i förening med böter. Eftersom hovrätten bedömt brottet som grovt, bör antalet dagsböter sättas högre än vad tingsrätten gjort.

Häktning

Med hänsyn till längden av det fängelsestraff som Mehmed Dzafic döms till finns det risk för att han på fri fot undandrar sig straffverkställighet. För mord är inte heller föreskrivet lägre straff än fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. På grund härav ska Mehmed Dzafic häktas och vara häktad tills domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

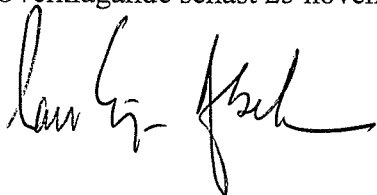
Ersättningsfrågor

Av försvararna och Jonas Eilert begärda ersättningar får med hänsyn till målets art och omfattning anses skäliga.

Max Fredriksson har som målsägandebiträde för de anhöriga till Knut Nilsson begärt ersättning för 75 timmars arbete. Av hans arbetsredogörelse framgår att han lagt ner 25 timmar på viss återinläsning av materialet i ärendet. Med hänsyn till att Max Fredriksson biträtt de anhöriga även vid tingsrätten och då deras skadeståndsanspråk utgjort en mycket begränsad del av målet anser hovrätten att skälig tidsåtgång för nödvändig inläsning av materialet inför förhandlingen i hovrätten inte överstiger 10 timmar. Ersättningen för arbete ska därför bestämmas till 68 040 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 25 november 2010.

I avgörandet har följande deltagit: hovrättslagmannen Lars Göran Abelson, hovrättsrådet Lena Serrander (referent) och f.d. rådmannen Bengt-Åke Jönsson samt nämndemännen Karl Axel Axelsson och Eva-Christine Winqvist. Rätten är enig.

Avräkningsunderlag, se domsbilagorna C och D

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

Bilaga A
Mål nr B 3737-08
B 6154-08

Rättelse/komplettering

Dom, 2010-05-24

Rättelse, 2010-05-28

Beslutat av: rådmannen Magnus Andersson

Susanne Bergmyr tillerkänns ersättning av allmänna medel med 422 674 kr 25 öre. Av beloppet avser 289 677 kr arbete, 42 762 kr tidsspillan, 5 700 kr utlägg och 84 535 kr 25 öre mervärdesskatt.

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24
meddelad i
Lund

Mål nr B 3737-08

B 6154-08

1

AK16.1 213

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Åklagare

Kammaråklagare Helena Ljunggren
Internationella åklagarkammaren i Malmö

Målsägande

1. Gunnel Andersson
Glasförgyllaren 20
245 35 Staffanstorp

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

2. Inga-Lill Andersson
Adress saknas

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

3. Ulla-Britt Andersson
Doktor Ströms Väg 8 A
241 37 Eslöv

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

4. Mats Andersson
Adress saknas

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24

B 3737-08

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

5. Dödsboet efter Knut Nilsson

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

6. Katarina Thoor

Sandvången 153

Sandvång 15

272 94 Simrishamn

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

7. Nils Nilsson

Frykholmsgatan 26

281 31 Hässleholm

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

8. Sten Nilsson

Granviksgatan 47

214 58 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24

B 3737-08

9. Stig Nilsson
Ulvs 309
284 92 Perstorp

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

10. Lise-Lotte Nordlander
Adress saknas

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

Tilltalad

Franco Ivanov, 851007-6733

Malmgatan 4 A

241 30 Eslöv

Medborgare i Serbien och Montenegro, Upphört land

Offentlig försvarare:

Advokat Sven-Eric Ohlsson

Advokatfirman Sven-Eric Ohlsson AB

Adelgatan 9

211 22 Malmö

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Utvisning

Yrkandet om utvisning ogillas.

Skadestånd

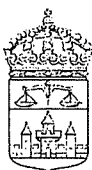
1. Dödsboet efter Knut Nilssons skadeståndsyrkande ogillas.
2. Gunnel Anderssons, Ulla-Britt Anderssons, Gösta Nilssons, Sten Nilssons, Stig Nilssons, Katarina Thoors, Lise-Lotte Nordlanders, Mats Anderssons och Inga-Lill Anderssons skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

Beslaget av plastpåsar, mattor, förpackningar, vinkelslip, kablar, kvitton, kläder, möbler, burkar och telefon som tagits i beslag på Kastberga 801 samt en skokartong som tagits i beslag från Mehmed Dzafic ska bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslag nr 2008-1200-BG5282 p. 3-6, nr 2008-1200-BG4761 p. 3-9, 12, 20-24 och 26-28, nr 2008-1200-BG4874 p. 1-3, 5-6, 27-28 och 35, nr 2008-1200-BG12285 p. 1-3, nr 2008-1200-BG4763 p. 1-6 och 8-12 samt nr 2009-1200-BG2680 p. 1.)

Ersättning

1. Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 99 671 kr. Av beloppet avser 74 277 kr arbete, 5 460 kr tidsspillan och 19 934 kr mervärdesskatt.
 2. Sven-Eric Ohlsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 398 269 kr. Av beloppet avser 265 360 kr arbete, 45 760 kr tidsspillan, 7 495 kr utlägg och 79 654 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för målsägandebiträdet och försvaret ska stanna på staten.
-

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24
meddelad i
Lund

Mål nr B 3737-08

B 6154-08

5

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Åklagare

Kammaråklagare Helena Ljunggren
Internationella åklagarkammaren i Malmö

Tilltalad

Danka Ivanov, 710304-6442
Murgrönevägen 10 C
231 76 Beddingestrand

Offentlig försvarare:
Advokat Anna Rydén
Advokathuset Brämberg & Rydén
Stora Södergatan 8 C
222 23 Lund

DOMSLUT

Begångna brott

Skyddande av brottsling

Lagrum

17 kap 11 § 1 st brottsbalken

Påföljd m.m.

1. Villkorlig dom
2. Dagsböter 80 å 50 kr

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Anna Rydén tillerkänns ersättning av allmänna medel med 219 842 kr. Av beloppet avser 164 430 kr arbete, 6 760 kr tidsspillan, 4 684 kr utlägg och 43 968 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
-

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24
meddelad i
Lund

Mål nr B 3737-08

B 6154-08

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Åklagare

Kammaråklagare Helena Ljunggren
Internationella åklagarkammaren i Malmö

Tilltalad

Nuriya Dzafic, 670314-9531
Murgrönevägen 10 C
231 76 Beddingestrand

Offentlig försvarare:

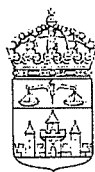
Advokat Odd Johansson
Advokatbyrån Lundia HB
Byggmästaregatan 5
222 37 Lund

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Ersättning

1. Odd Johansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 261 191 kr. Av beloppet avser 179 172 kr arbete, 19 760 kr tidsspillan, 10 021 kr utlägg och 52 238 kr mervärdesskatt.
 2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.
-

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24
meddelad i
Lund

Mål nr B 3737-08

B 6154-08

7

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Åklagare

Kammaråklagare Helena Ljunggren
Internationella åklagarkammaren i Malmö

Målsägande

1. Gunnel Andersson
Glasförgyllaren 20
245 35 Staffanstorp

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

2. Inga-Lill Andersson

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

3. Ulla-Britt Andersson
Doktor Ströms Väg 8 A
241 37 Eslöv

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

4. Mats Andersson
Adress saknas

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson
Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB
Nordlinds väg 95
217 73 Malmö

Postadress
Box 75
221 00 Lund

Besöksadress
Byggmästaregatan 2

Telefon
046-16 04 00
E-post: b.lunds.tingsratt@dom.se

Telefax
046-13 39 33

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00 - 16:30

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24

B 3737-08

5. Dödsboet efter Knut Nilsson

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

6. Katarina Thoor
Sandvången 153
Sandvång 15
272 94 Simrishamn

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

7. Milica Markovic
Adress saknas

Målsägandebiträde:

Advokat Jonas Eilert

Eslövs Advokatbyrå AB

Box 49

241 21 Eslöv

8. Nils Nilsson
Frykholmsgatan 26
281 31 Hässleholm

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

9. Sten Nilsson
Granviksgatan 47
214 58 Malmö

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24

B 3737-08

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

10. Stig Nilsson
Ulvs 309
284 92 Perstorp

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

11. Lise-Lotte Nordlander
Adress saknas

Målsägandebiträde:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Nordlinds väg 95

217 73 Malmö

12. Moses Shenge
Sankt Hans Gränd 6 A
226 42 Lund

Tilltalad

Mehmed Dzafic, 890531-3832

Murgrönevägen 10 C

231 76 Beddingestrand

Offentlig försvarare:

Advokat Susanne Bergmyr

Advokatfirman Susanne Bergmyr AB

Box 234

201 22 Malmö

DOMSLUT

Begångna brott

1. Misshandel

2. Grov kvinnofridskränkning

3. Försök till grov stöld

4. Försök till rån

5. Rattfylleri

6. Narkotikabrott

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

4 kap 4a § 2 st brottsbalken

8 kap 4 § och 12 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken

8 kap 5 § 1 st 1 p och 12 § samt 23 kap 1
§ brottsbalken

4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649)

1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen
(1968:64)

Påföljd m.m.

Fängelse 10 månader

Andra lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Följande åtal ogillas

Våldtäkt, se stämningsansökan daterad 2010-04-15

Skadestånd

1. Mehmed Dzafic ska utge skadestånd till Milica Markovic med 57 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 14 juli 2008 till dess betalning sker.
2. Mehmed Dzafic ska utge skadestånd till Moses Shenge med 5 500 kr.
3. Dödsboet efter Knut Nilssons skadeståndsyrkande ogillas.
4. Gunnel Anderssons, Ulla-Britt Anderssons, Gösta Nilssons, Sten Nilssons, Stig Nilssons, Katarina Thoors, Lise-Lotte Nordlanders, Mats Anderssons och Inga-Lill Anderssons skadeståndsyrkande ogillas.

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2010-05-24

B 3737-08

Förverkande och beslag

Beslaget av plastpåsar, mattor, förpackningar, vinkelslip, kablar, kvitton, kläder, möbler, burkar och telefon som tagits i beslag på Kastberga 801 samt en skokartong som tagits i beslag från Mehmed Dzafic ska bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten i Skåne; beslag nr 2008-1200-BG5282 p. 3-6, nr 2008-1200-BG4761 p. 3-9, 12, 20-24 och 26-28, nr 2008-1200-BG4874 p. 1-3, 5-6, 27-28 och 35, nr 2008-1200-BG12285 p. 1-3, nr 2008-1200-BG4763 p. 1-6 och 8-12 samt nr 2009-1200-BG2680 p. 1.)

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Jonas Eilert tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 90 651 kr. Av beloppet avser 54 432 kr arbete, 15 860 kr tidsspillan, 2 749 kr utlägg och 17 610 kr mervärdesskatt.
 2. Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 99 671 kr. Av beloppet avser 74 277 kr arbete, 5 460 kr tidsspillan och 19 934 kr mervärdesskatt.
 3. Susanne Bergmyr tillerkänns ersättning av allmänna medel med 423 298 kr. Av beloppet avser 289 677 kr arbete, 43 022 kr tidsspillan, 5 700 kr utlägg och 84 899 kr mervärdesskatt. *Rättelse, se bilaga.*
 4. Kostnaden för målsägandebiträderna och försvaret ska stanna på staten.
-

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

YRKANDEN M.M.*Ansvarsyrkanden, m.m.*

Åklagarens yrkanden, se bilaga 1-3 med däri gjorda justeringar.

Skadeståndsyorkanden

Milica Markovic har i anslutning till åtalet i bilaga 1 yrkat att Mehmed Dzafic ska förpliktas att till henne utge 260 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 14 juli 2008 till dess betalning sker. Av det yrkade beloppet avser 250 000 kr ersättning för kränkning och 10 000 kr ersättning för sveda och värk.

Dödsboet efter Knut Nilsson har i anslutning till åtalet i bilaga 2 yrkat att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov solidariskt till dödsboet ska utge 24 178 kr 50 öre, varav 20 425 kr avseende begravningskostnader och 3 753 kr 50 öre avseende kostnader för städning av Knut Nilssons bostad. Dödsboet har därjämte yrkat ränta enligt 6 § räntelagen på 2 556 kr 50 öre från den 11 maj 2009, på 1 197 kr från den 10 juli 2009 och på 20 425 kr från den 16 september 2009, allt till dess betalning sker.

Gunnel Andersson, Ulla-Britt Andersson, Gösta Nilsson, Sten Nilsson, Stig Nilsson, Katarina Thoor, Lise-Lotte Nordlander, Mats Andersson och Inga-Lill Andersson, samtliga anhöriga till Knut Nilsson, har med stöd av 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen yrkat att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov solidariskt till en var av dem ska utge 25 000 kr avseende ersättning för personskada. De har därjämte yrkat att ränta enligt 6 § räntelagen ska utgå på respektive ersättningsbelopp från den 13 maj 2008 till dess betalning sker.

Moses Shenge har i anslutning till åtalet i bilaga 3 yrkat att Mehmed Dzafic ska utge skadestånd till honom med 100 000 kr, varav 35 000 kr för slag mot ögat,

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

20 000 kr för rädsla att gå ut, 25 000 kr för psykiska problem och 20 000 kr för kränkning.

Frihetsberövanden

Mehmed Dzafic har med anledning av brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten såsom anhållen och därefter häktad från den 8 december 2009 till den 11 maj 2010.

Franco Ivanov har med anledning av brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten såsom anhållen och därefter häktad från den 2 december 2009 till den 7 maj 2010.

Danka Ivanov har med anledning av brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten såsom anhållen från den 27 januari 2010 till den 29 januari 2010.

Nuriya Dzafic har med anledning av brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten såsom anhållen och därefter häktad från den 26 januari 2010 till den 24 februari 2010.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

DOMSKÄL**Skuldfrågan****Åtalet enligt bilaga 1**

Mehmed Dzafic har förnekat gärningarna.

Bakgrund

Milica Markovic är född i det forna Jugoslavien i augusti 1992. Under sommaren 2007 träffade hon Mehmed Dzafic i Serbien i samband med att han besökte landet tillsammans med sin kusin. Anledningen till Mehmed Dzafics besök i Serbien var att hans kusin skulle fria till Milica Markovics syster. I samband härmed frågade Mehmed Dzafic om Milica Markovic ville gifta sig med honom. Milica Markovic beslutade sig efter en tids funderande för att svara ja på Mehmed Dzafics fråga, varefter de gifte sig enligt de romska traditionerna i Serbien. Tämligen omgående efter bröllopet begav hon sig till Sverige tillsammans med Mehmed Dzafic och kom att leva med honom och hans familj i en villa i Eslöv fram till den 8 juli 2008 då hon kontaktade socialförvaltningen i Eslöv och bad om hjälp att komma ifrån Mehmed Dzafic och hans familj.

Skriftlig bevisning

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat journalanteckningar jämte fotografier avseende Milica Markovic (tingsrättens aktbilaga 25 s. 4-6), rättsintyg avseende Milica Markovic (tingsrättens aktbilaga 25 s. 7-15), begäran från Interpol i Serbien (tingsrättens aktbilaga 25 s. 27) och dagrapport från gränspolisens (tingsrättens aktbilaga 25 s. 28).

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Muntlig bevisning

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Milica Markovic. Mehmed Dzafic har hörts. Vittnesförhör har på åklagarens begäran hållits med Jasmin Safik, Maria Caap, Afrah Hussein Omer och Kerstin Myrkrans. På Mehmed Dzafics begäran har vittnesförhör hållits med Elisa Senova, Ljubiza Matkovic och Roki Ivanov. Vidare har på Mehmed Dzafics begäran hållits förhör med medtilltalade Danko Ivanov och Nuriya Dzafic.

Milica Markovic: När Mehmed Dzafic frågade om hon ville gifta sig med henne var hon först tveksam. Hon hade precis avslutat åttonde klass och ville läsa vidare på gymnasiet. Man sade till henne att Mehmed Dzafic var en snäll person och att han hade arbete i Sverige där hon kunde studera. Han såg trevlig ut och hon kände sig kanske förälskad första gången hon såg honom. Hennes syster hade accepterat att gifta sig med Mehmed Dzafics kusin som bodde i närheten av Mehmed Dzafics familj. Hon tänkte därför att de kunde vara tillsammans i Sverige. Det slutade med att hon accepterade att gifta sig med Mehmed Dzafic. – Hennes mamma var mån om att hon skulle få ordentliga identitetshandlingar från myndigheterna inför flytten till Sverige, bl.a. för att hon skulle kunna studera här. Mehmed Dzafics familj kände emellertid en man som kunde ordna pass, vilket också skedde. Hon såg bara att passet hade ett blått omslag och vet inte vad som stod i det. En annan man som Mehmed Dzafics pappa kände körde dem till Tyskland där de sammanträffade med Mehmed Dzafics föräldrar, varefter de åkte den sista biten till Sverige tillsammans i deras husbil. – Direkt efter ankomsten till Sverige förändrades Mehmed Dzafic och hans familj. I Serbien var de snälla och uppförde sig väl, men nu blev de stränga mot henne. Hon hade kontakt med sin mamma i samband med ankomsten till Sverige. Hennes mamma var arg och ledsen för att hon hade begett sig iväg till Sverige utan att informera henne och utan ordentliga passhandlingar. Hon hade sedan inte någon kontakt med sin mamma under den tid då hon bodde hos Mehmed Dzafics familj, eftersom Mehmed Dzafic och hans familj förbjöd henne att ta kontakt med sina föräldrar. Inte heller hade hon någon kontakt med sin syster under

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

denna tid. Av samtal som Mehmed Dzafics familj förde, förstod hon dock att systemen hade det svårt hos Mehmed Dzafics kusin och att systemen slutligen återvänt till Serbien. Hennes umgänge bestod av Mehmed Dzafics familj och släktingar till dem. Mehmed Dzafic och hans mamma sade att hon inte fick gå ut. I stället skulle hon sköta sysslor i hemmet. Hon var vid något tillfälle vid en kiosk tillsammans med en bror till Mehmed Dzafic och vid ett annat tillfälle på bio med Mehmed Dzafic. I övrigt fick hon hålla sig i bostaden. En bidragande orsak till att hon inte fick gå ut var att hennes papper inte var i ordning och att Mehmed Dzafic och hans familj inte ville att hon skulle dra på sig uppmärksamhet. En bror till Mehmed Dzafic hade kontakt med socialtjänsten som kom på besök emellanåt. Vid sådana besök blev hon tillsagd att hålla sig på sitt och Mehmed Dzafics rum och inte visa sig. – Mehmed Dzafics mamma, Danka Ivanov, förklarade i samband med ankomsten till Sverige hur hushållsmaskinerna i bostaden fungerade och hon fick klart för sig att hon skulle utföra hushållsarbete och passa Mehmed Dzafics småsyskon. Det är i och för sig inte ovanligt i romska familjer att svärdöttrar hjälper till i hushållet, men efter några veckor i Sverige började Mehmed Dzafic och hans familj uppträda otrevligt mot henne. Ganska snart började Mehmed Dzafic att slå henne. I början var det mest örfilar, men våldet blev med tiden värre. Hon blev slagen varje vecka, ibland flera gånger i veckan. Oftast var det småsaker som gjorde att Mehmed Dzafic slog henne. Det kunde t.ex. vara att hon inte hade städlat ordentligt eller inte gjort något på det sätt som familjen ville ha det.

När det gäller händelsen under punkten a) i bilaga 1 hade hon bakat bröd åt familjen. Bröden var lite mörkare än vanligt, men inte brända. Mehmed Dzafics mamma blev emellertid arg på henne och sade "Du ska få se när Mehmed kommer hem". När Mehmed Dzafic hade kommit hem och blivit underrättad om händelsen sade han "Kom till rummet!". Inne i hennes och Mehmed Dzafics rum knuffade han ner henne på sängen och tog ett kraftigt tag med båda händerna om hennes hals så att det gjorde ont. Mehmed Dzafic ville att hon skulle svara på hans frågor, men hon kunde inte prata till följd av trycket om halsen. Han visade ett papper om att han

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhets

hade suttit i fängelse, och förklarade att han inte var rädd för polisen. Vidare uppmanade han henne att tänka på sin familj i Serbien, varvid han förklarade att han hade släktingar där som kunde bränna ner hennes familjs hus. Vid detta tillfälle slog han även henne med knytnävsslag som träffade över hela kroppen. Hon kan i dag inte erinra sig hur många slag det rörde sig om, men det var mer än tre slag. Samma dag eller dagen efter noterade hon att hon hade fått en röd prick i ögat.

Beträffande händelsen under punkten b) i bilaga 1 var Mehmed Dzafic arg på henne för någon småsak. De befann sig på sitt rum och Mehmed Dzafic tog tag i hennes hår och drog så att hon föll på knä på golvet. Därefter placerade han hennes händer om sitt ben. Sedan tog han tag i hennes hår och slog hennes huvud mot sitt knä. Det började blöda från munnen och näsan, varvid Mehmed Dzafic sade åt henne att gå och tvätta sig. Slaget gjorde ont och hon blev yr. Till följd av våldet fick hon en spricka i tanden.

I fråga om händelsen under punkten c) i bilaga 1 var Mehmed Dzafic nervös för något. Det fanns en boxningssäck i deras rum och Mehmed Dzafic kastade denna mot henne några gånger, vilket gjorde ont. Sedan tog han på sina boxhandskar och slog till henne i huvudet. Slaget gjorde ont och hon flög in i en dörr, varvid hon slog sitt huvud. Mehmed Dzafic slog även henne på kroppen när han hade sina boxhandskar på sig.

När det gäller händelsen under punkten d) i bilaga 1 var Mehmed Dzafic arg på henne av någon anledning. Han tog en kabel från eller i närheten av datorn i deras rum. Kabeln fäste han vid en garderob, varefter han virade kabelsladden två varv runt hennes hals och drog åt. Det gjorde ont och hon kunde inte andas. Hon var rädd att Mehmed Dzafic skulle döda henne. Han skrek åt henne, men hon kunde inte svara på grund av trycket om halsen. Till slut kom hon loss. Hon stod upp hela tiden och förlorade inte medvetandet, men efteråt upptäckte hon en likadan röd prick i sitt

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

öga som hon hade fått efter händelsen under punkten a). Vidare hade hon ont i halsen efter händelsen.

Beträffande händelsen under punkten e) i bilaga 1 hade Mehmed Dzafics bror, Roki Ivanov, vid ett tillfälle gett henne något föremål från sin bil som hon skulle gömma i bostaden. När Roki Ivanov sedan bad henne ta fram föremålet, kunde hon inte hitta det. Roki Ivanov gick ut och efter en stund kom Mehmed Dzafic in och bet henne i armen. Bettet gjorde ont och huden brast, men det blödde inte. Antagligen hade Roki Ivanov upplyst Mehmed Dzafic om det gömda föremålet. Mehmed Dzafic brukade ofta bita henne i samband med att han slog henne. Anledningen till att hon minns just denna händelse är att Mehmed Dzafic enbart bet henne vid detta tillfälle och således inte slog henne eller gjorde något annat med henne.

I fråga om händelsen under punkten f) i bilaga 1 kom Mehmed Dzafic in i deras rum och sade åt henne att ta av sig tröja och kjol. När hon stod i sina underkläder blev hon nerknuffad i sängen. Mehmed Dzafic tog en kabel som han vek dubbel, varefter han slog henne över kroppen. Slagen träffade på benen och på ryggen. Hon minns i dag inte hur många slag som Mehmed Dzafic slog. Slagen gjorde ont och det blev märken av dem på benen och på ryggen.

När det gäller händelsen under punkten g) i bilaga 1 var Mehmed Dzafic arg eller nervös för något. Mehmed Dzafic hade en grön livrem med metallspänne som han brukade slå henne med. Den här gången slog han med livremmen så att metallspännet träffade henne vid vänstra ögat. Slaget gjorde ont och orsakade en sårskada. Skadan gjorde ont i ca en vecka.

I fråga om händelsen under punkten h) i bilaga 1 var det natt. Hon låg i deras gemensamma säng när Mehmed Dzafic kom hem. Han var mycket nervös. Innan Mehmed Dzafic kom in i deras rum hade hon hört honom prata med andra i familjen. Mehmed Dzafic förstod att hon hade hört hans samtal med de andra

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

familjemedlemmarna, och han förklarade för henne att hon inte fick berätta något om vad hon hade sett och hört. Hon vill minnas att Mehmed Dzafic vid samma tillfälle hotade henne om hon berättade något, men det kan också vara så att detta hot uttalades vid något senare.

Hon hade ett sexuellt samliv med Mehmed Dzafic under tiden då hon bodde tillsammans med honom. Det var som regel Mehmed Dzafic som tog initiativ till samlag och hon kan inte erinra sig att hon någon gång själv tagit något sådant initiativ. Vid två tillfällen genomförde han emellertid samlag med henne mot hennes vilja. Vid det första tillfället hade Mehmed Dzafic slagit henne tidigare under dagen. När han ville ha sex med henne på kvällen ville hon inte. Då slog han henne i ansiktet. Hon sade ingenting då hon befarade att Mehmed Dzafic skulle utöva mer våld mot henne. Mehmed Dzafic genomförde därefter ett vaginalt samlag med henne under det att han höll i hennes armar och hade sina fötter över hennes ben. Enligt hennes mening förstod Mehmed Dzafic att samlaget var mot hennes vilja. Vid det andra tillfället låg hon i sängen iförd kjol och tröja. Mehmed Dzafic ville ha sex med henne, men hon vred sig undan för att markera att hon inte ville. Då slog Mehmed Dzafic henne med en kabel, varefter han drog av henne kläderna. Hon ville inte ha sex med Mehmed Dzafic, men för att undvika ytterligare våld kände hon sig tvungen att ha samlag med honom. Mehmed Dzafic genomförde först ett vaginalt samlag med henne, varefter han vände henne på sidan och genomförde ett analt samlag som gjorde ont. Hon kände smärta efter det anala samlaget i två dagar. Under samlaget bet han vid ett tillfälle henne i bröstet vilket också gjorde ont.

Hon var helt utlämnad till Mehmed Dzafic och hans familj under sin vistelse i Sverige. För att få så lite problem som möjligt försökte hon uppträda glatt och göra allt hon blev tillsagd. Även om hon helst ville återvända hem till Serbien, var det inte möjligt av flera skäl. Hon kunde inte svenska och kände inte någon i Sverige förutom Mehmed Dzafic och hans familj. Vidare saknade hon pengar och hon visste

inte vart hon skulle ta vägen för att finna kommunikationer eller för att få hjälp. Dessutom hade Mehmed Dzafic hotat henne och hennes familj i Serbien. – Hennes mamma var orolig för henne och gick till polisen i Serbien som sände en efterlysning till svensk polis. Med anledning härav kom polisen till huset i Eslöv och hon fick följa med till polisförhör i Malmö. Hon blev tillfrågad av polisen om hon ville åka tillbaka till Serbien, men hon vågade inte berätta något om sin situation i Sverige, eftersom hon fruktade för sin egen och sin familjs säkerhet. Vidare hade Mehmed Dzafic och hans familj sagt till henne att hon inte fick berätta hur hon hade kommit till Sverige. Hon ljög därför om hur hon hade tagit sig till Sverige och uppgav felaktigt att hennes pass och resan till Sverige hade ordnats av hennes föräldrar. Hon fick ett beslut om att hon skulle avvisas till Serbien, vilket hon tyckte var bra för då skulle hon få komma hem igen. Emellertid ordnade Mehmed Dzafic och hans familj med en asylansökan för hennes räkning. De ville att hon skulle stanna kvar, antagligen av rädsla för att hon annars skulle berätta för sin egen familj vad hon hade fått utstå i Sverige. Med anledning av den gjorda asylansökningen fick hon efter en tid besök av Jasmin Safik från socialtjänsten i Eslöv. Han gav henne sitt visitkort och sade att hon kunde kontakta honom, om hon behövde något. – Hennes tillvaro hos Mehmed Dzafic och hans familj var till följd av allt våld mot henne inte bra. Hon ansåg sig emellertid av skäl som framgått ovan inte kunna lämna Eslöv utan vidare. Emellertid inträffade något som fick henne att tänka om. En kväll/natt fick hon höra om en hemsk händelse som Mehmed Dzafic och några andra hade varit inblandade i. Det rörde sig om något allvarligt och hon insåg att hon svävade i livsfara. Hon tänkte igenom sin situation och kom fram till att hon var tvungen att ge sig av. Den 8 juli 2008 skulle Mehmed Dzafic och hans familj på något sammanträde i Malmö. Mehmed Dzafic uppmanade henne att stanna i Eslöv och se efter huset. Hon ringde då till Jasmin Safik och bad honom att omedelbart hämta henne, vilket han också gjorde. På socialkontoret berättade hon om sin situation hos Mehmed Dzafic och hans familj. När hon befann sig i socialtjänstens lokaler såg hon Mehmed Dzafics pappa utanför, och hon förstod att de var ute och letade efter henne. – Hon kände till att Mehmed Dzafic umgicks med

andra kvinnor under den tid då de levde tillsammans. Denna omständighet hade emellertid ingen betydelse för hennes beslut att lämna familjen. Hon har inte använt alkohol eller narkotika under den tid då hon bodde tillsammans med Mehmed Dzafic.

Mehmed Dzafic: Milica Markovics mamma ville ordna med papper som visade att det var i sin ordning att Milica Markovic, som var underårig, begav sig till Sverige och vistades där. Eftersom hans bröder skulle börja skolan hann de emellertid inte invänta dessa papper och Milica Markovics mamma skulle därför skicka dessa till Sverige. Milica Markovics föräldrar ordnade med hennes pass och hennes transport till Sverige. Själv åkte han tillbaka till Sverige tillsammans med sina föräldrar i deras husbil. Det blev aldrig av att de anmälde till de svenska myndigheterna att Milica Markovic hade kommit till Sverige. Till följd härav kom hon inte heller att anmälas till skolgång. Hans planering var i stället att hon skulle bli gravid. En graviditet skulle göra det lättare för henne att få stanna i Sverige. Därefter tänkte han att hon skulle lära sig svenska och arbeta i hans farbrors frus frisersalong. – När de kom till Sverige såg han en annan sida av Milica Markovic än den som han hade sett i Serbien. Hon gick helt upp i hushållsarbetet i bostaden i Eslöv och visade inget intresse för honom. Det är naturligt att romska kvinnor tar hand om hushållet, men ingen tvingade Milica Markovic att arbeta i hemmet. Hon överdrev sitt hushållsarbete. Till och med på helgerna gick hon upp kl. 07.00 för att koka kaffe. Han försökte få henne att ägna mer tid åt honom och deras förhållande, men utan framgång. Trots att han uppvaktade henne med kläder och hotellvistelser förblev hon avvisande under hela den tid då de levde tillsammans. Milica Markovic visste redan när hon kom till Sverige att det inte var aktuellt för henne att gå ut själv på diskotek och liknande, eftersom hon var gift. Hon fick däremot röra sig fritt. Emellertid hade hon inte någon anledning att gå någonstans, och hon höll sig därför mest i bostaden. Milica Markovic hade kontakt med sin mamma när hon precis hade anlänt till Sverige. Efter ett bråk med sin mamma bröt Milica Markovic emellertid kontakten. Milica Markovic umgicks vid flera tillfällen med sin syster under tiden i

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Eslöv. Hon hade det bra i Eslöv och kom bra överens med hans familj. Han var bra för Milica Markovic och hade starka känslor för henne. Således skulle han aldrig kunna göra henne illa. Milica Markovic visade emellertid aldrig några känslor för honom. – Han har inte begått några av de gärningar som åklagaren har påstått. Han har vid tre tillfällen gett Milica Markovic örfilar. Vid det första tillfället hade hon försummat att ha tillsyn över hans lillasyster, vilket gjorde honom upprörd. Det andra tillfället var när hans mamma berättade för honom att Milica Markovic hade tagit tramadoltabletter ur hennes väska. Det tredje tillfället var när Milica Markovic hade tagit en extacytablett och uppträtt påverkad inför hans mamma. Vid något tillfälle har han snärtat till Milica Markovic i ändan på skoj med en grön livrem. Milica Markovic log mot honom efteråt. Han har vid ett tillfälle, också på skoj, kastat ett par boxhandskar på henne. När det gäller deras sexuella samliv var det inledningsvis bra, men det blev med tiden sämre. Han har aldrig haft sex med Milica Markovic mot hennes vilja. Eftersom han är muslim är anala samlag något helt otänkbart för honom, och han har således aldrig haft någon sådan samvaro med Milica Markovic. Vid något tillfälle har han bitit Milica Markovic i halsen i samband med att de haft sex. Det har emellertid ingått som en del i den sexuella samvaron. Milica Markovic rev vid samma tillfälle honom på ryggen. – När hans och Milica Markovics samliv blev sämre inledde han ett förhållande med en annan kvinna. Milica Markovic var arg och svartsjuk för att han träffade andra kvinnor. När han kom hem den 8 juli 2008 såg han att Milica Markovic hade gått igenom hans mobiltelefon och läst bl.a. ett meddelande från en kvinna som han umgicks med. Han antar att Milica Markovic har beskyllt honom för de åtalade gärningarna som en hämnd för att han varit otrogen mot henne.

Maria Caap: Hon ingår i den s.k. familjehemspoolen och Milica Markovic kom att placeras i ett skyddat boende hos henne den 15 juli eller den 15 augusti 2008. Efter en eller två veckor berättade Milica Markovic om hur hon hade haft det hos Mehmed Dzafic och dennes familj. Milica Markovic hade tydliga bitmärken på ena armen när hon kom till Maria Caap. Några andra skador kunde hon inte iaktta.

Milica Markovic berättade att Mehmed Dzafic hade slagit henne, dragit henne i håret, tagit stryptag på henne och tvingat henne till sex. Milica Markovic var rädd och skärrad när hon berättade om sina upplevelser.

Jasmin Safik: Han arbetar inom socialtjänsten i Eslövs kommun och är ansvarig för ärenden som rör ensamkommande flyktingbarn. I samband med att det blev känt att Milica Markovic vistades i en familj i Eslöv gjorde han ett hembesök hos henne. Han vill minnas att detta var under våren 2008. Det var under alla förhållanden varmt ute. Han har inte haft någon kontakt med Mehmed Dzafic eller hans familj tidigare. Milica Markovics situation var speciell, eftersom hon var både underårig och gift. Vid samtalet med Milica Markovic var hans kollega Afrah Hussein Omer med. Vidare var Danko Ivanov närvarande under hela samtalet. Milica Markovic verkade glad vid samtalet, men var samtidigt tystlåten. Under samtalet överlämnade han sitt visitkort till Milica Markovic och sade att hon kunde kontakta honom, om hon behövde något. En tid efter sammanträffandet med Milica Markovic ringde hon till honom och berättade att hon måste lämna familjen så fort som möjligt. Han hörde att Milica Markovic var rädd och han tog hennes begäran på allvar. Efter att ha fått klartecken från sin chef, hämtade han Milica Markovic till socialtjänstens lokaler. Det hela var avklarat inom 30 minuter. Milica Markovic var mycket rädd och sade att "de" skulle komma och leta efter henne. Mehmed Dzafic och hans familj kom, som Milica Markovic befarat, till socialtjänstens lokaler, men hans chef skötte kontakten med dem. Vid senare tillfällen har han blivit kontaktad av Mehmed Dzafic och hans familj i ärendet, men han har då hänvisat till sin chef. Efter en stund berättade Milica Markovic att hon hade blivit slagen, hotad och illa behandlad hos familjen. På armarna hade hon skador som hon berättade att hennes man hade tillfogat henne. Han uppmanade henne att få skadorna dokumenterade av läkare. Vid ett senare tillfälle berättade Milica Markovic att det hade hänt något i familjen som hade gjort henne mycket rädd. Hon berättade vidare att hon hade sett hur familjen hade bränt föremål. Han fick intrycket att Milica Markovic var trovärdig när hon berättade om vad hon hade varit med om. Hon hade uppenbarligen befunnit

sig i en bekymmersam situation, eftersom hon inte kunde tala svenska och inte heller hade kontakt med någon utanför huset.

Afrah Hussein Omer: Hon har tidigare varit anställd inom socialtjänsten i Eslövs kommun. Hon arbetade halvtid med ensamkommande flyktingbarn tillsammans med Jasmin Safik, och halvtid som familjebehandlare. I sin roll som familjebehandlare hade hon sedan år 2007 kontakt med Mehmed Dzafics familj och samarbetet med dem fungerade bra. Hon träffade Milica Markovic tillsammans med Jasmin Safik när Milica Markovic utreddes som ensamkommande barn. Vid besöket informerade hon Milica Markovic om skolgång, hälsoundersökning etc. Hon förstod vid sitt besök att Milica Markovic var gift med Mehmed Dzafic. Milica Markovic var lugn, snäll och hjälpsam vid besöket. Någon tid efter besöket ringde Milica Markovic till Jasmin Safik och bad om hjälp. När de kom till Milica Markovics bostad kom hon springande med en plastpåse i handen. Milica Markovic var chockad och skakade i hela kroppen. De åkte till socialtjänstens lokaler där Jasmin Safik pratade med Milica Markovic. Under samtalet fick Milica Markovic syn på Mehmed Dzafics familj utanför, varvid hon sprang in i ett hörn och gömde sig. Det framkom att Milica Markovic hade blivit slagen och illa behandlad hos Mehmed Dzafics familj. Vidare kunde de konstatera att Milica Markovic hade märken på kroppen som sedermera blev dokumenterade på vårdcentralen. Bl.a. hade Milica Markovic bitmärken på armen som hon sade Mehmed Dzafic hade tillfogat henne.

Kerstin Myrkrans: Hon har sedan 35 år tillbaka ett familjehem. Den 8 juli 2008 blev hon kontaktad av socialtjänsten angående Milica Markovic som kom att placeras hos henne. Milica Markovic var ledsen och uppriven. De kommunicerade med hjälp av ett lexikon, och med anledning härav kunde hon inte få någon mera detaljerad beskrivning av vad Milica Markovic hade varit med om tidigare. Milica Markovic var ledsen när hon berättade om sina upplevelser. Hon såg att Milica Markovic hade bitmärken på armen och fick veta att det var hennes man som hade

bitit henne. Hon fick uppfattningen att en del bitmärken var nya medan andra var av äldre datum. Vidare visade Milica Markovic på sin kropp ett brännmärke efter en cigarett. Milica Markovic ville hela tiden hjälpa till i hushållet och berättade i samband härmed att hon hade fått stryk i sin tidigare familj, om hon inte tog sig an dessa uppgifter. Vidare blev Milica Markovic rädd varje gång det passerade en stor bil utanför Kerstin Myrkrans bostad. Hon blev också rädd när någon ringde på dörren.

Elisa Senova: Hon har varit tillsammans med Mehmed Dzafic i ca ett år. Mehmed Dzafic är väldigt snäll och har alltid behandlat henne väl. Vid något tillfälle när hon inte ville gå till skolan, skällde Mehmed Dzafic på henne och sade att hon måste gå dit. Hon känner till att Mehmed Dzafic har varit gift tidigare, och det verkar som att han blivit sårad i äktenskapet. De har ett sexuellt samliv och hon har aldrig blivit tvingad till något av Mehmed Dzafic.

Ljubiza Matkovic: Hon var under åren 2002-2008 gift med en kusin till Mehmed Dzafic. Eftersom hon gick i skola i Eslöv, var hon hemma hos familjen Dzafic var och varannan dag under bl.a. raster. I familjen Dzafics hus träffade hon ofta Milica Markovic. Inledningsvis hade de en god kontakt. De pratade om hur hon hade haft det i Serbien, varvid Milica Markovic berättade att hon hade använt narkotika där. Milica Markovic frågade om Ljubiza Matkovic kunde ordna narkotika till henne, vilket hon vägrade. Hon har aldrig sett Milica Markovic använda narkotika i Sverige. Mehmed Dzafic var snäll mot Milica Markovic och de verkade kära i varandra. Vid något tillfälle bjöd Mehmed Dzafic Milica Markovic på hotell. Milica Markovic har aldrig berättat för henne att Mehmed Dzafic skulle ha slagit henne. Hon har vid något tillfälle iakttagit sugmärken på Milica Markovics hals, men aldrig några skador. I familjen Dzafics bostad bar Milica Markovic kjol för att visa respekt. När hon var ute med Mehmed Dzafic hade hon byxor. Milica Markovic ville stanna i Sverige. Vid något tillfälle frågade hon på skoj vad Milica Markovic skulle göra om hon blev skickad tillbaka till Serbien. Milica Markovic svarade då

att hon skulle göra vad som helst för att få stanna i Sverige. Vad hon förstod hade Milica Markovic kontakt med sina föräldrar i Serbien. Hon hörde dessa samtal.

Roki Ivanov: Han upplevde Mehmed Dzafics och Milica Markovics förhållande som bra. De tyckte om varandra och han såg sugmärken på Milica Markovic. Han var med på bröllopet mellan dem i Serbien. Efter bröllopet kom Milica Markovic till Sverige med någon släkting, och tillsammans med sin pappa, Nuriya Dzafic, hämtade han henne vid Svågertorp i Malmö. Han har aldrig sett Mehmed Dzafic behandla Milica Markovic illa. Vid ett tillfälle då deras lillasyster sprang ut på gatan, blev Mehmed Dzafic arg på Milica Markovic. Han upplevde Milica Markovic som snäll och trevlig. Hon har aldrig visat några skador för honom, och han har inte heller hört henne berätta att hon skulle ha blivit slagen av Mehmed Dzafic.

Danka Ivanov: Hon upplevde att förhållandet mellan Mehmed Dzafic och Milica Markovic var bra. Milica Markovic befann sig i deras hem och hjälpte till där. Hon har aldrig sett Mehmed Dzafic behandla Milica Markovic illa och Milica Markovic har aldrig påtalat något sådant förhållande för henne. Vid något tillfälle hörde hon ljud från Mehmed Dzafics och Milica Markovics rum som kunde tyda på bråk, men när hon kom dit svarade de att de bara skojade. Milica Markovic fick röra sig fritt. Vidare hade Milica Markovic en bra kontakt med sina föräldrar. Hon vet inte varför Milica Markovic valde att lämna familjen Dzafic.

Nuriya Dzafic: Mehmed Dzafic och Milica Markovic hade ett bra förhållande, och han har inte sett något bråk mellan dem. Han har vid några tillfällen sagt att Milica Markovic måste ändra sitt beteende, om hon ville stanna i Sverige. En gång fick han veta att hon hade druckit av hans konjak och han förklarade för henne att det inte var tillåtet för minderåriga att dricka alkohol i Sverige. Vid ett annat tillfälle hade hon tagit av hans tramadoltabletter, varvid han uppmanade henne att skärpa sig. Vid ett tredje tillfälle ertappade han Milica Markovic tillsammans med en albansk kille i

en bil, varvid han förklarade att han inte accepterade ett sådant beteende. När han hotade att skicka tillbaka Milica Markovic till Serbien, svarade Milica Markovic att hon inte ville åka tillbaka dit.

Tingsrättens bedömning

Utredningen i denna del av åtalet bygger huvudsakligen på målsägandens uppgifter. Enligt tingsrättens mening är Milica Markovic trovärdig. I detta hänseende konstaterar tingsrätten att Milica Markovic har lämnat en huvudsakligen strukturerad och ostyrd berättelse om olika händelser då hon utsatts för våld från Mehmed Dzafics sida och om sin tillvaro i bostaden på Rårödsvägen i Eslöv. Härtill kommer att det saknas motiv för Milica Markovic att beljuga Mehmed Dzafic. Ytterligare en faktor som stärker hennes trovärdighet är den uppriktiga rädsla som Milica Markovic gett uttryck för i samband med att hon flydde från familjen Dzafic, och som omvitnats av Jasmin Safik, Afrah Hussein Omer, Kerstin Myrkrans och Maria Caap. Denna rädsla kan inte förklaras av att Milica Markovic känt sig bedragen av Mehmed Dzafic. Det saknas vidare anledning att tro att hennes berättelse skulle ingå som en del i en plan för att erhålla uppehållstillstånd i Sverige. Vad Elisa Senova, Ljubiza Matkovic, Roki Ivanov, Danko Ivanov och Nuriya Dzafic har anfört förändrar inte tingsrättens bedömning.

När det gäller tillförlitligheten av Milica Markovics uppgifter konstaterar tingsrätten att hon vid kontakt med Brahehälsan i juli 2008 uppvisat skador på armarna som av allt att döma härrör frånbett. Vidare har man vid den rättsmedicinska undersökningen konstaterat att Milica Markovic på sin kropp företett såväl ärr som hyperpigmenteringar, vilka kan ha uppkommit under den tidsperiod som de i målet aktuella gärningarna påstås ha förövats. Milica Markovic har i allt väsentligt under huvudförhandlingen vidhållit de uppgifter som hon har lämnat under förundersökningen i målet, vilket också är ägnat att stärka hennes trovärdighet.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

När det gäller händelserna under punkterna a-h finner tingsrätten således det genom Milica Markovics uppgifter och den skriftliga bevisningen tillförlitligen utrett att Mehmed Dzafic utsatt Milica Markovic för det våld som åklagaren påstått. När det gäller gärningen under punkten d) är den visserligen av allvarlig karaktär, men den bör enligt tingsrättens mening rubriceras som misshandel av normalgraden.

Milica Markovic har under förhållandevis lång tid utsatts för flera fall av hot eller våld från Mehmed Dzafics sida, en person som hon vid tiden för gärningarna har varit sammanboende med under äktenskapsliknande former. Gärningarna under punkterna a-h har härvid var och en utgjort ett led i en upprepad kränkning av Milica Markovics integritet och varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla. Mehmed Dzafic ska därför dömas för grov kvinnofridskränkning.

När det gäller åtalet för våldtäkt har Milica Markovic vid huvudförhandlingen haft svårt att spontant berätta om de två påstådda gärningstillfällena. Åklagaren har därför i dessa delar tillåtit föredra vad Milica Markovic uppgett i polisförhör. Tingsrätten ifrågasätter inte att Milica Markovic har betraktat de tre samlagen som påtvingade och att hon låtit bli att göra motstånd av rädsla för att råka ut för ytterligare våld från Mehmed Dzafics sida. Hennes uppgifter om det närmare händelseförloppet vid de båda tillfällena är emellertid mycket knapphändiga och inte heller de uppgifter ur förundersökningen som föredragits ger sådan substans i bevisningen att det mot Mehmed Dzafics förnekande kan anses tillförlitligen utrett att han insett att samlagen skedde mot Milica Markovics vilja, jfr NJA 2009 s. 447 I och II. Åtalet i denna del kan därför inte bifallas.

Åtalet enligt bilaga 2

Samtliga tilltalade har förnekat vad som lagts dem till last.

Bakgrund

Den 16 maj 2008 anträffades den 70-årige lantbrukaren Knut Nilsson död i sin bostad i Kastberga utanför Eslöv. Han låg bunden på golvet i sitt kök och hade utsatts för omfattande och kraftigt våld. Bostaden hade genomsökts, varvid bl.a. skåp hade brutits upp och lådor dragits ut. Dock föreföll någon egendom inte ha tillgripits. I hallen innanför grovingången till bostaden fanns blodstänk på väggarna och på golvet återfanns Knut Nilssons glasögon samt en tand och två tandfragment från Knut Nilsson. I köket, beläget innanför nyss nämnda hall, fanns på golvet blodbesudlingar i anslutning till Knut Nilssons kropp. Efter en omfattande teknisk undersökning av Knut Nilssons bostad säkrades avtryck från två olika typer av skor. Skoavtrycken var avsatta på ett sådant sätt att de sannolikt härrörde från någon som befunnit sig på platsen vid tiden för dådet. Vidare säkrades på en plastpåse, som anträffats på golvet i hallen innanför grovingången, tre fingeravtryck som sedermera har konstaterats komma från Mehmed Dzafics vänsterhand. Knut Nilsson var bunden i en s.k. hogtie-position, vilken är svår att ta sig ur. Vidare hade han över huvudet en jacka som knutits fast med en halsduk. Vid den rättsmedicinska undersökningen konstaterades att den terminala dödsorsaken var kvävning som i sin tur berott på flera samverkande faktorer. En uppskattning av rättsläkaren ger vid handen att Knut Nilsson vid anträffandet den 16 maj 2008 varit död i tre till fem dagar.

Skriftlig bevisning

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat primärrapport angående dödsfall och händelserapport, aktbilaga 91 s. 15 och 16; kopia av kvitto från Berga lågpris, promemoria angående tid för bilbesiktning och underrättelseuppslag, aktbilaga 91 s. 66, 68 och 69; protokoll över kriminaltekniska undersökningar, aktbilaga 94 s. 11-

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

204, 224-239, 241-244, 247, 250-286 och 334-358; redovisning av fingeravtrycksundersökning, aktbilaga 91 s. 139-141; sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium angående bl.a. undersökning av biologiska spår och sammanpassning av kablar, aktbilaga 91 s. 151-180; sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium angående bl.a. undersökning av skoavtryck, aktbilaga 91 s. 199-205; sakkunnigutlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium angående undersökning av biologiska spår, aktbilaga 91 s. 206-215; promemoria angående datumbestämning av anträffade plastpåsar, aktbilaga 91 s. 216-218; promemoria angående Överskottsbolagets omsättning av plastpåsar, aktbilaga 91 s. 220-223; promemoria angående omsättningen av skomodellen Adidas Tie Break och andra Adidasmodeller, aktbilaga 91 s. 239-248 och aktbilaga 92 s. 6; telefonlista och karta över telemaster, aktbilaga 91 s. 257-260; polisanmälan och beslagsprotokoll angående moped, aktbilaga 92 s. 1-3; kopia av Mehmed Dzafics passhandling, aktbilaga 91 s. 274 och 275; kopior av Nuriya Dzafics och Danka Ivanovs passhandlingar, aktbilaga 91 s. 287-292 och 298-303; dödsorsaksintyg, rättsmedicinsk obduktionsrapport och kompletterande yttrande avseende rättsodontologisk undersökning avseende Knut Nilsson, aktbilaga 91 s. 94-124; utlåtande om Knut Nilssons hälsotillstånd, aktbilaga 91 s. 130 och 131; kopia av anteckningar upprättade av Maria Caap, aktbilaga 96 s. 86; kopior av kvittenser avseende betalning för lantbruksmaskiner, inbetalningskvitto och kontoutdrag från Sparbanken Finn, aktbilaga 91 s. 29-31, 255 och 256; och promemoria angående publicering på Text-TV om mordet i Kastberga, aktbilaga 92 s. 10.

Muntlig bevisning

På åklagarens begäran har förhör hållits med de tilltalade Mehmed Dzafic, Franco Ivanov, Danka Ivanov och Nuriya Dzafic. Målsägandeförhör har hållits med Lise-Lotte Nordlander. Vidare har på åklagarens begäran förhör hållits med målsäganden i mål B 6154-08 Milica Markovic. Vittnesförhör har på åklagarens begäran hållits med Maria Caap, Mustaf Karagjiu, kriminalinspektören Mats Gummesson Odestål,

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Marchus Möhrberg, Maria Weber, Rebecca Mårtensson-Hyvärinen, Stephanie Johansson, Christina Ahlbin, Cassandra Holm, Marko Gavric, Christian Jorlin, André Olsson, Mattias Borg, Nore Björk, Bengt Karlsson, Susanne Svensson, Andreas Björk, Hussein Abdi Hussein, Jasmin Safik, forensikern Anne-Marie Svejderud, kriminalinspektören Mats Rosberg och kriminalinspektören Göran Månsson. Sakkunnigförhör har på åklagarens begäran hållits med rättsläkaren Karl Dahlberg och med kriminalkommissarien Mats Hägg.

Mehmed Dzafic: Han har varit på Knut Nilssons gård vid ett enda tillfälle. Det var i samband med att hans pappa, Nuriya Dzafic, skulle köpa skrot av Knut Nilsson. Hans pappa talar dålig svenska och han följde med för att tolka. Hans lillebror Miko följde inte med till Knut Nilsson vid detta tillfälle. När de åkte till Knut Nilssons gård körde Nuriya Dzafic troligen med sin lastbil och själv åkte han efter i sin Mazda. Det skrot som hans pappa ville köpa hade Knut Nilsson redan lovat att sälja till några polacker. De tittade på annat skrot, men han minns inte om det blev någon affär. Han var aldrig inne i Knut Nilssons bostad vid besöket på gården. Efter ca 30 minuter körde han från platsen med sin bil. I närheten av Knut Nilssons gård bor Nore Björk som han har besökt vid två eller tre tillfällen i samband med arbete. Våren 2008 bodde han tillsammans med sin mamma, Danka Ivanov, sina tre bröder, Roki, Miko och Vlajko, sina två systrar Brenda och Amela, samt sin dåvarande hustru Milica Markovic. Hans pappa, Nuriya Dzafic, bodde på annat håll, men besökte familjen emellanåt. Vid samma tidpunkt hade han en mobiltelefon och ett SIM-kort. Några andra mobiltelefoner eller SIM-kort hade han inte. Han umgicks med Franco Ivanov under våren 2008. De träffades ute och hade kontakt via telefon. Det förekom att de talades vid i telefon på kvällarna, men sällan på nätterna. – Han fick genom ett nyhetsinslag på TV veta att Knut Nilsson hade avlidit. Vid denna tidpunkt var han hemma i sitt vardagsrum. I reportaget visades bilder från Knut Nilssons gård, varvid han förstod att det var Knut Nilsson som hade dött. Han diskuterade inte händelsen med sin pappa eller med någon annan i familjen. Det är emellertid troligt att man i samband med att Miko misstänktes för delaktighet i Knut

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Nilssons död diskuterade händelsen i familjen. I Serbien har familjen ett hus, och de hade talat om att åka dit för att se till det. Då hans moster blev sjuk under våren 2008 bestämde de sig för att åka dit direkt. Han åkte således tillsammans med sina föräldrar till Serbien. Mosterns make satt i fängelse och de skulle därför köra mostern till sjukhuset samt vara henne behjälplig i hushållet. Det kan stämma att de åkte från Sverige den 17 eller 18 maj 2008. Anledningen till att han dessförinnan ansökte om nytt pass var att giltighetstiden hos hans gamla pass höll på att gå ut. Det nya passet kunde emellertid inte färdigställas före avresan till Serbien. Eftersom det gamla passet var giltigt någon månad till, kunde han resa iväg i alla fall. – I Serbien träffade han vid ett tillfälle sina kusiner Michel och Klaudio som vanligtvis bor i Sverige. De bodde i samma romska område i Serbien som han själv. Någon samordning av resorna hade inte skett, och han blev därför förvånad över att träffa dem där. Strax efter ankomsten till Serbien blev hans mamma, Danka Ivanov, kontaktad av sin i Sverige boende syster, Verica, som berättade att socialtjänsten tänkte omhänderta Miko på grund av att denne hade gjort något. Hans föräldrar återvände till Sverige medan han själv stannade kvar i Serbien hos mostern. Sedermera kom hans föräldrar tillbaka till Serbien, men det blev på nytt problem med Miko i Sverige, och denna gång åkte de tillbaka allesamman. – Han har inte varit delaktig i något brott mot Knut Nilsson, och vet inte varför Miko har lämnat sådana uppgifter till sin omgivning. Nuriya Dzafic har inte berättat för honom att Knut Nilsson hade mycket pengar i sin bostad. När det gäller Milica Markovics uppgifter stämmer det inte att han kommit hem i blodiga kläder vid något tillfälle. Det saknades för övrigt belysning på ovanvåningen i huset på Rårödsvägen i Eslöv, och det var således inte möjligt för Milica Markovic att se eventuella fläckar på hans kläder. Det stämmer inte att hans föräldrar skulle ha eldat upp några av hans kläder i trädgården. Han vet inte varför Milica Markovic har lämnat dessa uppgifter till polisen. Det kan bero på att Milica Markovic är arg på honom för att han varit otrogen mot henne. Han känner inte till att Nuriya Dzafic skulle ha varit i Kastberga tillsammans med Franco Ivanovs mamma, Verica, vid något tillfälle. När det gäller den skokartong som polisen tagit i beslag från familjens hus på Rårödsvägen i

Eslöv, var det en kartong som han förvarade CD-skivor och USB-kablar i. De skor som en gång legat i kartongen har varit i storlek 41. Självt har han skostorlek 42½ eller 43. Det kan således inte ha varit hans skor som funnits i kartongen. Däremot stämmer det att han genom åren haft många vita skor av märket Adidas. På häktet har han två par skor. Ett par är visserligen i storlek 41, men dessa skor, som hans familj har köpt till honom under häktningstiden, är för små. Han känner inte till hur hans fingeravtryck har kunnat hamna på en plastpåse som har återfunnits i Knut Nilssons bostad. Vid tillfället då han besökte Knut Nilsson tillsammans med Nuriya Dzafic hade han inte med sig någon plastpåse. Emellertid fanns det plastpåsar i Nuriya Dzafics lastbil.

Franco Ivanov: Han har aldrig varit i Kastberga och han har inte något att göra med det som hänt Knut Nilsson. – Han har tidigare bott i Marieholm utanför Eslöv, men han sålde huset i samband med att han skilde sig år 2008. Under våren 2008 umgicks han med bl.a. sina kusiner Mehmed Dzafic, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov. Hans mamma heter Verica Ivanov, men kallas ibland för Menza. Han vet inte vilka mobiltelefonnummer han använde under våren 2008, eftersom han byter nummer ganska ofta i samband med kampanjer från olika operatörer. När han kom hem en kväll satt hans mamma vid datorn. Hon berättade att polisen misstänkte Miko för bl.a. mord. Eftersom han var påverkad efter att ha rökt cannabis, orkade han inte lyssna på henne. Det var först i samband med att han själv kallades till polisförhör som han förstod att det var händelsen i Kastberga det rörde sig om. Den 11 juni 2008 reste han med flyg från Köpenhamn via Schweiz till Serbien. Återresan till Sverige gjorde han med buss. Han har varit hemma hos familjen Dzafic i Eslöv vid flera tillfällen, men aldrig vid något av dessa tillfällen diskuterat händelsen i Kastberga. När det gäller Mikos uppgifter om händelsen i Kastberga, förstår han inte varför denne har lämnat dessa. Han har träffat Milica Markovic några gånger hemma hos familjen Dzafic i Eslöv. Emellertid har han inte pratat med henne vid något av dessa tillfällen. Han vet inte varför hon har lämnat de uppgifter som hon gjort till polisen. Kanske är hon arg för att han har träffat tjejer

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

tillsammans med Mehmed Dzafic. Han pratar svenska och romani, och förstår en del serbiska. Emellertid pratar han inte serbiska.

Nurija Dzafic: Han har inget att göra med det som hänt Knut Nilsson. Vid två tillfällen har han träffat Knut Nilsson i samband med skrotaffärer. Dessa kontakter med Knut Nilsson inleddes i samband med att han besökte Nore Björk som bor i närheten av Knut Nilsson. Han har varit hemma hos Nore Björk vid flera, kanske sammanlagt tio, tillfällen i samband med bl.a. skrotaffärer. Hans första kontakt med Nore Björk var troligen år 2007. Under våren 2008 behövde han reservdelar till en av sina bilar. Han köpte därför en motsvarande krockskadad bil i Stockholm som han körde ner på en trailer till Nore Björks gård. Detta var i början av maj 2008. Dagen därpå plockade han ur motor och växellåda från den krockskadade bilen. I samband med detta arbete kom en äldre man, Knut Nilsson, förbi Nore Björks gård. Han skulle köra iväg med karossen och ville därför lämna kvar motor och växellåda på Nore Björks gård, men det fanns inte plats där. Då sade Knut Nilsson att han kunde lämna motorn och växellådan hos honom, vilket han gjorde. Knut Nilsson sade sig ha skrot att sälja, men eftersom han inte talar så bra svenska, förstod han inte riktigt vad Knut Nilsson sade. Han tänkte därför komma tillbaka nästa dag med Mehmed Dzafic som talar svenska. Dagen därpå försökte han på morgonen få med Mehmed Dzafic ut till Kastberga, men denne ville inte stiga upp ur sängen. Han hämtade då en bekant, Hussein Abdi Hussein, som han skjutsade till Nore Björks gård där de höll på med takarbeten. Framåt middagstid åkte han tillbaka till Eslöv för att hämta Mehmed Dzafic och för att köpa mat. Han var på Ö&B, Ica och Statoil, varvid han köpte konserver, bröd och Red Bull. Tillsammans med Mehmed Dzafic återvände han sedan till Kastberga. Han tog kontakt med Knut Nilsson och frågade om denne hade något skrot att sälja. Härvid pekade han på en viss skrothög, men Knut Nilsson uppgav att just det skrotet skulle några tjecker eller polacker köpa. Knut Nilsson erbjöd i stället annat skrot till försäljning. När de kommit överens om affären åkte Mehmed Dzafic från platsen. Mehmed Dzafic var i Kastberga högst 20 eller 25 minuter. Därefter började han och Knut Nilsson lasta

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

skrotet på lastbilen. Efter någon timme blev han trött och förklarade för Knut Nilsson att han behövde ta en paus och äta något. Han gick över till Nore Björk och frågade om Hussein Abdi Hussein ville göra honom sällskap, vilket denne ville. Knut Nilsson lät honom värma en konserv i sitt kök, varefter han åt sin mat i köket. Hussein Abdi Hussein stod i ytterdörren och åt en bit bröd. Knut Nilsson åt en bit choklad. När de hade ätit färdigt återgick de till arbetet. Knut Nilsson gick i förväg medan han städade undan matresterna och lade dem i en påse som han hade haft med sig. Det kan ha rört sig om högst någon eller några minuter som han var ensam inne i Knut Nilssons bostad. Påsen med matrester blev nog kvar i Knut Nilssons bostad. I samband med att de lastade skrotet på lastbilen tvingades han lasta av bl.a. kartonger och påsar i vilka han hade kläder, verktyg m.m. Tanken var att hämta dessa saker vid ett senare tillfälle. När de var klara med lastningen gav han Knut Nilsson sitt visitkort, varvid denne uppmanade honom att återkomma efter två veckor. Om tjeckerna eller polackerna inte hade hämtat sitt skrot då, skulle han få köpa skrotet i stället. Omkring två veckor senare, den 15 eller den 16 maj 2008, skulle han göra en delbetalning av en skuld till Nore Björk, och han begav sig därför till Kastberga. Besöket var samma dag som han skulle på sin son Rokis rättegång, och han hade med sig Danko Ivanov och sina döttrar i bilen. Nore Björk var inte hemma. Han passade då på att åka förbi Knut Nilssons hus för att höra om tjeckerna eller polackerna hade hämtat sitt skrot. Det var emellertid ingen som öppnade när han knackade på dörren hemma hos Knut Nilsson. Han begav sig då till Nore Björks son som bor i närheten. Där öppnade en kvinna som tog emot pengarna som han var skyldig Nore Björk. På väg från Kastberga mötte han Nore Björk i sin bil. De hälsade som hastigast och han berättade att han hade lämnat pengar i Nore Björks sons bostad. Samtidigt frågade han Nore Björk om denne visste huruvida tjeckerna eller polackerna hade hämtat sitt skrot. – I samband med att socialförvaltningen ville ta omhand Miko sade denne till honom ”Pappa, de tror att jag har dödat någon”. Han trodde emellertid inte på det och han har sedermera pratat med Mikos kontaktperson, Mustaf Karagjiu, som har uppgett för honom att Miko inte har varit inblandad i det som hänt i Kastberga. – Han har hus och skog i

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Serbien. Med anledning härav åker han dit flera gånger om året. På våren 2008 behövde huset ses om av olika skäl och han beslutade sig för att åka till Serbien. Mehmed Dzafic ville gärna träffa sin moster som bor i Serbien och som hade blivit sjuk. Således åkte han tillsammans med Mehmed Dzafic, Danka Ivanov och sina två döttrar till Serbien. Han hade tänkt stanna i Serbien i två veckor, men det hände saker i Sverige som gjorde det nödvändigt att återvända redan efter några dagar. – Han har aldrig sagt till Mehmed Dzafic att Knut Nilsson hade mycket pengar. Något sådant skulle han aldrig berätta för sina barn. Således har han inte uppmanat Mehmed Dzafic att bege sig till Knut Nilssons bostad för att ta några pengar från denne. Han träffar sällan familjen Ivanov och han har aldrig deltagit i något möte mellan familjerna Dzafic och Ivanov där Mehmed Dzafic berättat om händelsen i Kastberga. Inte heller har han åkt till Kastberga tillsammans med Verica Ivanov för att kika in genom fönstret i Knut Nilssons bostad. Han har inte eldat upp några av Mehmed Dzafics kläder. När det gäller Milica Markovics uppgifter stämmer dessa inte. Han misstänker att Milica Markovic vill hämnas på honom för att han förbjudit henne att använda alkohol och narkotika i bostaden. Vidare har han vid ett tillfälle kommit på Milica Markovic med en ”typ” i en Golf, vilket hon också blev arg för.

Danka Ivanov: Under våren 2008 levde hon inte längre tillsammans med Nuriya Dzafic. De umgicks emellertid och han brukade besöka dem i bostaden på Rårödsvägen i Eslöv. Nuriya Dzafic handlade med skrot och hade ibland sina söner till hjälp. Det stämmer att hon följde med Nuriya Dzafic för att betala en skuld samma dag som de skulle åka till Rokis rättegång. Hon minns inte vilken dag detta var. När polisen hämtade Miko i slutet av maj 2008 fick hon för första gången höra vad som hade hänt Knut Nilsson. Således var händelsen i Kastberga inte känd för henne vid tidpunkten för hennes resa till Serbien tillsammans med Mehmed Dzafic och Nuriya Dzafic. Strax efter ankomsten till Serbien ringde hennes syster och berättade att socialförvaltningen tänkte omhänderta Miko och Vlajko. Hon begav sig tillbaka till Sverige och fick veta att Miko hade ställt till med problem i skolan och att han kände till något om händelsen med Knut Nilsson. Därefter återvände

hon till Serbien, men problemen med socialförvaltningen fortsatte och de fick åka tillbaka till Sverige. Miko har inte berättat något för henne om händelsen i Kastberga. Hon har pratat med Afrah Hussein Omer från socialtjänsten och med Mikos kontaktperson, Mustaf Karagjiu, som båda har sagt att Miko inte har med händelsen i Kastberga att göra och att hon därför ska lägga händelsen åt sidan. – Milica Markovics uppgifter stämmer inte. Det fanns inga blodiga kläder i huset. Hon har inte uppmanat Milica Markovic att tvätta några skor. Inte heller har hon eldat upp några kläder i trädgården. Milica Markovic vill stanna i Sverige och kan ha sagt som hon har gjort för att få uppehållstillstånd här.

Milica Markovic: Den 10 augusti 2007 gifte hon sig med Mehmed Dzafic i Serbien enligt de romska traditionerna. Hon flyttade sedermera med Mehmed Dzafic till Sverige och kom att bo tillsammans med honom och hans familj i Eslöv fram till den 8 juli 2008 då hon med hjälp av socialtjänsten i Eslöv lämnade familjen. Mehmed Dzafics pappa, Nurija Dzafic, arbetade med skrotmetaller. En dag kom Nurija Dzafic hem till bostaden och sade till Mehmed Dzafic ”Du vet den där gamle, han har pengar”, varvid Mehmed Dzafic frågade ”Vad ska jag göra åt det?”. Efteråt har hon förstått att den gamle mannen måste ha varit Knut Nilsson eller Nore Björk. Hon fick uppfattningen att de tänkte stjäla mannens pengar. Sent en kväll någon eller några dagar senare låg hon i sängen i sitt och Mehmed Dzafics rum. Mehmed Dzafic var klädd i svarta kläder, nämligen svart träningsoverall och över det någon typ av svart tröja. I handen höll han något som hon tror var en svart mössa. Såvitt hon minns var datorn i rummet igång. Hon minns i dag inte om det fanns några lampor i deras rum. Mehmed Dzafic pratade i sin mobiltelefon med någon och hon fick uppfattningen att det var Franco Ivanov som han samtalade med. Under samtalet talades det om handskar och en bil och att de skulle åka ut till mannen. Därefter begav sig Mehmed Dzafic iväg. Efter ca två till tre timmar, dvs. någon gång tidigt på morgonen, kom Mehmed Dzafic tillbaka. Han uppträdde då nervöst. Kläderna som han hade haft på sig lade han i garderoben i deras rum. – Senare under dagen eller möjligen dagen därpå samlades släktingar till familjerna

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Dzafic och Ivanov i bostaden på Rårödsvägen i Eslöv. Förutom Mehmed Dzafic var det Danka Ivanov, Nurija Dzafic, Verica Ivanov, Nurija Dzafics bror och Danka Ivanovs bröder och systrar. Hon vill minnas att också Franco Ivanov anslöt till mötet. Verica Ivanov är mamma till Franco Ivanov. Hon kallas även Menza. Mötesdeltagarna var ömsom inne i bostaden, ömsom utomhus. Milica Markovic deltog inte i mötet, men rörde sig i bostaden, varvid hon lyssnade på vad som sades. Samtalen vid mötet, som varade i flera timmar, fördes på serbiska, romani och på svenska. Hon talar serbiska och förstår en del romani. Svenska varken talade eller förstod hon vid tiden för mötet. Eftersom diskussionerna pågick under flera timmars tid, tyckte hon sig få en bild av vad som hade hänt. Vid mötet diskuterades en hemsk händelse. Mehmed Dzafic berättade att de hade tagit sig in hos mannen, varvid man hade knuffat honom och därefter slagit honom och bundit hans händer och fötter. De hade letat efter pengar i bostaden, men inte funnit några. Utifrån vad som sades vid mötet fick hon uppfattningen att de som hade försökt stjäla mannens pengar var Mehmed Dzafic och hans kusiner Franco Ivanov, Klaudio Ivanov och Michel Ivanov. Klaudio Ivanov kallas Didi och Michel Ivanov kallas Maki. Mehmed Dzafic berättade vidare att mannen hade velat se vem de var, varvid Mehmed Dzafic hade slagit mannen i ansiktet för att denne skulle titta ner. När de lämnade huset hade mannen suttit bunden på en stol och hon fick intrycket att han då levde. Det framkom vid mötet uppgifter om att Franco Ivanov hade bitit mannen och att man var orolig för att det i samband härmed hade avsatts några spår som skulle kunna härledas till honom. Hon fick uppfattningen att Klaudio Ivanov och Michel Ivanov inte hade varit lika delaktiga i dådet som Mehmed Dzafic och Franco Ivanov. Klaudio Ivanov och Michel Ivanov verkade snarare ha hållit vakt och ha deltagit i genomsökningen av huset. I anslutning till mötet på Rårödsvägen åkte Nurija Dzafic och Verica Ivanov ut till huset i Kastberga för att se om mannen levde. När Nurija Dzafic och Verica Ivanov kom tillbaka till familjemötet berättade de att mannen hade trillat av stolen och låg på golvet. Nurija Dzafic visade i samband härmed hur mannen låg genom att själv lägga sig på golvet. Vidare berättade de att lampan i mannens kök var tänd. Det framkom att Nurija Dzafic och

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Verica Ivanov hade gjort sina iakttagelser genom att titta in i ett fönster i mannens hus. Danka Ivanov och Nuriya Dzafic sade till Mehmed Dzafic och Franco Ivanov något i stil med att de hade tagit mannens liv utan att få något i utbyte. Milica Markovic erinrar sig att Nuriya Dzafic vid mötet sade att Mehmed Dzafic och hans kamrater hade sökt pengar hos fel person. Franco Ivanov sade inte något vid mötet. Hon fick intrycket att Franco Ivanov hade berättat för Verica Ivanov om händelsen innan de kom till familjen Dzafics bostad. Den omständigheten att Franco Ivanov var närvarande vid mötet stärkte henne i uppfattningen att det verkligen var Franco Ivanov som Mehmed Dzafic hade pratat med i telefon någon kväll tidigare. Vid familjemötet kom man överens om att förstöra de kläder som hade använts vid dådet i Kastberga och att Mehmed Dzafic och hans kamrater skulle bege sig till Serbien. – Danka Ivanov gav Milica Markovic i uppdrag att hämta två svarta polotröjor som tillhörde Mehmed Dzafic, vilket hon gjorde. I garderoben fanns den svarta träningsoverallen och ovanpå denna hängde en grå regnjacka som var blodig på ena ärmen. Det fanns även blod på de svarta byxorna till träningsoverallen. Även mössan som Mehmed Dzafic hade hållit i handen samma kväll som dådet begicks skulle förstöras. Hon såg att mössan hade uppklippta hål för ögonen. Danka Ivanov skar sönder plaggen med en kökskniv, varefter hon eldade upp dem i en grill i trädgården. Hon minns att man letade efter handskarna i samband med att plaggen skulle eldas upp, men hon kan inte dra sig till minnes om dessa återfanns. För att inte väcka någon uppmärksamhet lade Danka Ivanov några korvar på grillen. Mehmed Dzafic var, såvitt hon kan erinra sig, inte hemma när kläderna eldades upp. Hon minns nämligen att Danka Ivanov fick ringa till Mehmed Dzafic för att höra var kläderna fanns. – Mehmed Dzafic hade antagligen använt ett par vita gymnastiskor av märket Adidas vid dådet i Kastberga. Hon såg dock inte vilka skor Mehmed Dzafic tog på sig när han gick ut den aktuella kvällen. Emellertid fick hon i uppdrag av antingen Mehmed Dzafic eller, mera troligt, Danka Ivanov att tvätta ett par sådana skor som hade blod på sulan. Skorna stod vid entrédörren tillsammans med ett par andra vita gymnastiskor som hon också tvättade. I samband med att hon tvättade skorna noterade hon att det fanns en cirkel i sulan på

de blodbesudlade skorna. Efter att ha tvättat skorna satte hon ut dem på tork, men Danka Ivanov slängde dem i soptunnan. Hon kan i dag inte erinra sig att skorna eldades upp i grillen. I garderoben i Mehmed Dzafics och hennes rum fanns en blå skokartong med Adidas logotyp på och de tre streck som vanligen också återfinns på skor av detta märke. Hon utgår således ifrån att de skor hon tvättade kom från denna kartong. I dag minns hon inte vilken skostorlek som Mehmed Dzafic har. I de inledande polisförhören sade hon att Mehmed Dzafic var klädd helt i svart den aktuella kvällen, varvid hon uttryckte sig fel och förmedlade bilden av att skorna också var svarta. – Mehmed Dzafic begav sig till Serbien och var borta i ca två veckor. Hon antar att han kom tillbaka till Sverige sedan man konstaterat att polisen inte verkade visa något intresse för Mehmed Dzafic.

Maria Caap: Milica Markovic placerades i familjehem hos henne och hennes man den 15 juli 2008. När Milica Markovic kom till henne var hon rädd och skärrad. Vid de inledande polisförhören som hölls med Milica Markovic i Maria Caaps bostad ville Milica Markovic ogärna uttala sig, eftersom hon inte kände något förtroende för den romske tolken. En kväll var Milica Markovic väldigt rädd och med hjälp av ett lexikon och teckenspråk förklarade Milica Markovic att hennes make en kväll hade åkt iväg med några kamrater, varefter han hade kommit tillbaka och varit upprörd. Milica Markovic hade sedan smyglyssnat på ett samtal i familjen, varvid hon hade fått reda på att hennes make tillsammans med tre andra hade slagit en man och bundit honom på en stol i samband med att de letade efter pengar. Hon vill minnas att Milica Markovic också nämnde att silvertejp hade använts på mannen. Enligt vad Milica Markovic berättade hade någon tidigare varit ute hos mannen, som handlade med skrot, och då sett att han hade pengar. Milica Markovic uppgav namnen på de fyra män som hade varit ute hos mannen, och Maria Caap skrev ner namnen på en lapp som hon sedan lämnade till polisen. Vidare berättade Milica Markovic hur makens familj hade eldat upp kläder och skor i en grill.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Mustaf Karagjiu: Han var under år 2008 anlitad av socialförvaltningen i Eslöv som kontaktperson för Miko. Uppgiften som kontaktperson innebar att han träffade Miko två gånger i veckan, nämligen tisdagar och torsdagar. De brukade gå och bada, se på film, gå på restaurang m.m. En torsdag var de på McDonald's, varvid Miko berättade om en äldre man som var bunden. Miko brukade hitta på en massa historier, och han visade inte något större intresse för vad Miko berättade. Nästa dag, på fredagen, läste han på Text-TV att en äldre man hade blivit slagen och bunden. Han blev chockad och mådde dåligt. Någon tid senare blev han uppringd av polisen i anledning av utredningen kring socialförvaltningens kontakter med Miko. Han träffade Mats Gummesson Odestål och återgav för denne vad Miko hade berättat för honom vid besöket på McDonald's. Han minns i dag inte detaljerna i Mikos berättelse, men det som finns antecknat i polisförhören stämmer.

Mats Gummesson Odestål: En dag tog Mustaf Karagjiu, som var kontaktperson för Miko, kontakt med honom och ville prata om en händelse. Han förstod att Mustaf Karagjiu var rädd och nervös med anledning av denna händelse. De träffades på polisstationen och Mustaf Karagjiu berättade att Miko hade berättat något märkligt för honom. Miko hade sagt "Det har hänt en sak", varvid Mustaf Karagjiu frågade vad det var. Då sade Miko "Det får du läsa om i tidningen". Mustaf Karagjiu frågade på nytt vad det rörde sig om och då sade Miko "Brorsan och hans kompisar har bundit och slagit en farbror", varefter Miko fortsatte "Någon dag senare åkte de dit och då var han död". Ett par dagar efter samtalet med Miko hade Mustaf Karagjiu sett på text-TV att en man hade blivit mördad utanför Eslöv. Mustaf Karagjiu blev chockad och berättade för Mats Gummesson Odestål att han mådde mycket dåligt.

Marchus Möhrberg: Han träffade vid ett tillfälle Miko utanför en pizzeria i Eslöv. Miko berättade att han tillsammans med några andra hade gjort inbrott i ett hus och att de hade slagit och bundit mannen som bodde i huset. Vidare berättade Miko att de inte hade fått någonting med sig från huset. I samband härmed visade Miko ett

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

intorkat sår över knogarna på sin högra hand. Han minns i dag inte vilken dag han träffade Miko utanför pizzerian, men det kan stämma att han i polisförhör uppgett att tidpunkten för samtalet med Miko var den 14 eller den 21 maj 2008. Någon tid efter samtalet med Miko läste Marchus Möhrberg i tidningen att en man påträffats död. Han blev rädd och berättade då för sin mamma, Maria Weber, vad Miko hade uppgett för honom.

Maria Weber: Hon erinrar sig att hennes son, Marchus Möhrberg, ringde upp henne vid ett tillfälle och var rädd och förtvivlad, men han ville inte berätta vad det rörde sig om. Hon minns i dag inte vilken dag det var, men det kan stämma att hon i polisförhör har uppgett att det var den 13 maj 2008. Ca 14 dagar senare berättade Marchus Möhrberg för henne att han hade fått reda på uppgifter om händelsen i Kastberga innan det stått något om den i tidningarna. Enligt vad Marchus Möhrberg berättade för henne hade Miko varit ute hos mannen i Kastberga med några andra. Vid samtalet hade Miko visat sin blodiga knoge för Marchus Möhrberg

Rebecca Mårtensson-Hyvärinen: Hon befann sig vid ett tillfälle bakom Godis Wonderland i Eslöv. Där fanns också Miko, Cassandra Holm och Stephanie Johansson. Miko berättade att han hade varit med om ett mord i Kastberga. Hon hade inte hört om något mord i Kastberga och trodde inte att det Miko sade var sant. Miko visade vid samtalet ett sår på sin hand. I dag kan hon inte minnas vilken dag det var som Miko berättade om mordet, men det kan stämma att hon i polisförhör har angett tidpunkten till den 12 eller den 13 maj 2008. Hon vill minnas att det inte var skoldag, eftersom de träffades ute i Eslöv vid en tidpunkt då de normalt gick i skolan.

Stephanie Johansson: Hon har gått i samma klass som Miko på Loftgårdsskolan i Eslöv. Vidare har hon umgåtts på fritiden i samma kretsar av personer som Miko. Vid ett tillfälle träffades 10-15 ungdomar på "plattformen" bakom Intersport i Eslöv. Hon var en av dem och Miko var också med. De satt och pratade, varvid

Miko ville berätta något i förtroende för henne. Hon gick en bit bort med Miko och Cassandra Holm. Miko berättade då att han och tre kompisar eller kusiner hade åkt ut till Kastberga för att råna en man på pengar. Mannen hade sagt något under rånet, varvid Miko hade slagit denne över käken och tänderna. Miko sade att han hade fått ett märke på handen. Hon vet emellertid inte om Miko hade något märke på handen. Mikos berättelse gjorde henne förvirrad, och hon visste inte om hon skulle tro på vad han hade berättat. På kvällen var hon upprörd och ville inte gå till skolan nästa dag. Tillsammans med sin mamma beslutade hon sig dock för att gå till skolan i alla fall. I skolan "tittade Miko ut henne". Hon tyckte det var obehagligt och gick till biljardrummet där hon ringde sin mamma. På kvällen berättade hon för sin mamma vad Miko hade berättat för henne dagen före.

Christina Ahlbin: Hon är mamma till Stephanie Johansson. En kväll var Stephanie Johansson upprörd och ledsen för något. Dagen efter ringde hon från skolan och var orolig. Sedan berättade Stephanie Johansson att Miko hade berättat för henne om händelsen i Kastberga, varvid han uppgett att mannen hade blivit slagen och bunden. Stephanie Johansson reagerade starkt på det som Miko berättade och hon verkade tro på berättelsen. Christina Ahlbin kan inte erinra sig att hon hört talas om händelsen i Kastberga före den tidpunkt då Stephanie Johansson berättade vad Miko hade sagt.

Cassandra Holm: En dag var hon vid "plattformen", dvs. lastbryggan bakom Intersport, tillsammans med bl.a. Stephanie Johansson, Rebecca Mårtensson-Hyvärinen och Miko. Vid detta tillfälle berättade Miko att han inte kunde vara kvar i Sverige. Han berättade emellertid inte vad som var orsaken. Nästa dag berättade Miko för Stephanie Johansson detaljer om händelsen i Kastberga. Dagen därpå berättade Stephanie Johansson, som var upprörd och ledsen, för henne vad Miko hade sagt.

Marco Gavric: Han känner Miko, de har träffats ute i Eslöv och har haft kontakt via SMS. Vid ett tillfälle när han befann sig utanför Mikos hus berättade Miko om vad som hade hänt ute i Kastberga. Han kan i dag inte komma ihåg detaljerna i Mikos berättelse, men han har i polisförhör återgett vad Miko berättade för honom. När Miko berättade om händelsen i Kastberga, trodde han inte att Miko talade sanning.

Christian Jorlin: Han har gått i samma skola som Miko och umgicks tidigare med denne på stan. Vid något tillfälle läste han tillsammans med Miko om händelsen i Kastberga. Det var Miko som ville visa att det hade skett ett mord i Eslöv. Han har hört ett rykte i Eslöv att Miko var inblandad i det som hänt i Kastberga. De uppgifter som han har lämnat till polisen om händelsen i Kastberga har han fått från André Olsson. Han har inte pratat med någon om mordet, men han vet att bl.a. Stephanie Johansson har berättat för andra om händelsen i Kastberga.

André Olsson: Han umgicks litet grand med Miko under våren 2008. Vid något tillfälle när de var ute i Eslöv berättade Miko om mordet i Kastberga, varvid Miko sade sig ha deltagit i brottet. I dag kan han inte komma ihåg vad Miko berättade, men de uppgifter som han fick från Miko lämnade han till polisen. Han vet i dag inte om Miko verkligen skulle kunna ha begått brott mot mannen i Kastberga.

Nore Björk: Han bor någon kilometer från den plats där Knut Nilsson bodde, och har känt denne i 25-30 år. De umgicks och hjälpte varandra i arbetet, varvid de träffades någon gång i veckan. Han känner Nuriya Dzafic, eftersom denne har köpt en del föremål av honom samt röjt skrot på hans gård. Nuriya Dzafic har varit hemma hos honom vid flera tillfällen inte minst i samband med att denne röjde skrot på gården. Hans första kontakt med Nuriya Dzafic var tidigt på våren 2008. Nuriya Dzafic kom som regel i sällskap med antingen sin fru eller med någon av sina söner. Vid något tillfälle då Nuriya Dzafic skulle lasta skrot på Nore Björks gård hjälpte Knut Nilsson till vid lastningen. Han tror att det var så Knut Nilsson

och Nuriya Dzafic först träffades. Nuriya Dzafic frågade vid något tillfälle honom om lov att ställa en bil på hans mark, varvid han hänvisade till sin son, Andreas Björk, som bor i närheten. Den aktuella bilen kom sedan att placeras där, och Knut Nilsson var behjälplig med att lyfta ur motorn från bilen. – Knut Nilsson var en mycket snäll och hjälpsam människa. Vad han känner till hade Knut Nilsson inga ovänner. Knut Nilsson var dock mycket försiktig i sina kontakter med personer som han inte kände, och han släppte inte in någon okänd person i sin bostad. Det var ofta personer, även utlänningar, som besökte Knut Nilsson för att köpa skrot. Han känner inte närmare till om Knut Nilsson anlitat utländsk arbetskraft, men det kan ha skett i samband med att Knut Nilsson lät lägga om ett tak på sin gård. Det stämmer att Knut Nilsson någon tid före sin död berättade att han hade fått besök av några polacker som ville köpa skrot. Knut Nilsson hade emellertid inte velat sälja något, eftersom han misstänkte att dessa personer hade stulit bl.a. handverktyg från honom vid ett tidigare tillfälle. Han fick uppfattningen att Knut Nilsson var orolig för att dessa personer skulle komma tillbaka. Det kan stämma att han var hemma hos Knut Nilsson på söndagen den 11 maj 2008 och drack kaffe. Knut Nilsson berättade då att han inte hade velat släppa in några personer som kommit förbi hans hus. Han fick intrycket att det var Nuriya Dzafic som Knut Nilsson syftade på. Vidare kan det stämma att den sista gången han såg Knut Nilsson i livet var dagen därpå den 12 maj 2008. Då hjälpte Knut Nilsson honom med att lasta en container. – Den 16 maj 2008 hade han hämtat sin vän Bengt Karlsson. De var på väg till Eslöv när de blev stoppade av Nuriya Dzafic som kom i sin bil i trakten av Kastberga. Nuriya Dzafic berättade att han hade varit hemma hos Andreas Björk och lämnat pengar för en skärbrännare. Han kan inte dra sig till minnes att Nuriya Dzafic vid detta tillfälle frågade efter Knut Nilsson. I Eslöv köpte han korv som han tänkte bjuda Knut Nilsson på. När han kom till Knut Nilssons gård tillsammans med Bengt Karlsson, var det ingen som öppnade när de knackade på. Ytterdörren stod på glänt och de gick in i huset. Från tröskeln till köket kunde de se att Knut Nilsson låg bunden på golvet. Bengt Karlsson gick fram till Knut Nilsson och konstaterade att denne var död. Därefter tillkallade de polis.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Bengt Karlsson: Han är bekant med Nore Björk. Vid 5-7 tillfällen har han träffat Knut Nilsson, främst hemma hos Nore Björk. De kände emellertid inte varandra närmare och han har aldrig varit inne i dennes bostad. Han upplevde Knut Nilsson som reserverad och man fick nog känna denne närmare för att bli inbjuden i bostaden. Det stämmer att han träffade Knut Nilsson omkring den 5 maj 2008 hemma hos Nore Björk. Knut Nilsson berättade då om ett gäng som hade besökt honom för att köpa saker. Emellertid ville Knut Nilsson inte ha något med gänget att göra. – På morgonen den 16 maj 2008 skulle Nore Björk och hans hustru Gittan ett ärende till Eslöv och han följde med. Vid Kastberga skola blev de stoppade av Nuriya Dzafic som betalade för något till Nore Björk. Klockan kan då ha varit omkring 08.00. På fredagar säljs det knake i Eslöv, och de köpte några korvar som de tänkte äta hemma hos Knut Nilsson. När de kom till Knut Nilssons gård ropade Nore Björk på Knut Nilsson men fick inget svar. Dörren till bostaden var olåst och de gick in i huset, varvid de fann Knut Nilsson bunden och död på golvet. Klockan var då omkring 10.00.

Susanne Svensson: Hon är sambo med Andreas Björk. På morgonen den 16 maj 2008 ringde det på dörren medan hon stod i duschen. Eftersom hon inte var klädd, ville hon inte öppna. Hon smög emellertid fram till fönstret och såg Nuriya Dzafic utanför. Den aktuella dagen hade hon tid för besiktning av sin bil i Lund kl. 11.20. Strax efter det att hon hade lämnat sin bostad för att köra till Lund, mötte hon Nuriya Dzafic som kom i bil. Han stoppade henne och överlämnade pengar till henne som han ville att hon skulle vidareförmedla till Nore Björk. Hon antecknade härvid registreringsnumret på Nuriya Dzafics bil. Litet längre fram mötte hon Nore Björk och lämnade pengarna till honom. Senare under dagen ringde Andreas Björk till henne och berättade att Nore Björk och Bengt Karlsson hade påträffat Knut Nilsson död.

Andreas Björk: Han är son till Nore Björk och sambo med Susanne Svensson. Han har känt Knut Nilsson så länge han kan minnas. Knut Nilsson var omtänksam, snäll

och hjälpsam. Samtidigt var Knut Nilsson emellertid reserverad till sitt sätt. Under våren 2008 höll Knut Nilsson på att avveckla sitt lantbruk, och det var många personer som handlade av honom. Det stämmer att det i trakten rörde sig många personer som handlade med skrot, bl.a. polacker. Sista gången han träffade Knut Nilsson var på söndagen den 11 maj 2008. Då var han tillsammans med Nore Björk på Knut Nilssons gård för att lämna några kläder. Knut Nilsson berättade då att Nuriya Dzafic och hans söner hade varit på gården och arbetat med skrot. Han sade då till Knut Nilsson att vara försiktig, eftersom han bodde ensam. Knut Nilsson berättade i detta sammanhang att en av Nuriya Dzafics söner hade velat låna toaletten, men det hade Knut Nilsson inte tillåtit. Han har träffat Nuriya Dzafic vid 8-10 tillfällen och har alltid blivit trevligt bemött av denne. Emellertid är han av naturen misstänksam och eftersom han inte känner Nuriya Dzafic närmare, uppmanade han Knut Nilsson att vara försiktig. – Den 16 maj 2008 blev han uppringd av Nore Björk omkring kl. 11.20, varvid Nore Björk berättade vad som hade hänt med Knut Nilsson. Senare fick han veta att hans sambo, Susanne Svensson, hade träffat Nuriya Dzafic tidigare under dagen och att Susanne Svensson då hade antecknat registreringsnumret på dennes bil.

Hussein Abdi Hussein: Han har tidigare praktiserat hos Nuriya Dzafic och dennes bröder. Tillsammans med Nuriya Dzafic har han hämtat skrot i Kastberga hos en äldre man. Det stämmer att han hos polisen fått se en skiss över en gård. Vidare stämmer det att han i polisförhör på fråga uppgett att han inte har varit inne i någon byggnad på den aktuella gården. Det stämmer också att han för polisen uppgett att varken han eller Nuriya Dzafic åt eller drack någonting medan de befann sig på gården.

Lise-Lotte Nordlander: Hon är systerdotter till Knut Nilsson. Fram till hon var drygt fyra år hyrde hennes familj ett hus av Knut Nilsson i Kastberga. Han åt hos hennes familj varje dag och hjälpte till att skjutsa hennes äldre syskon till skolan. Knut Nilsson stod således henne och hennes familj mycket nära, också sedan de

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

flyttat från Kastberga. De firade alla högtider tillsammans och sista gången hon träffade Knut Nilsson var på valborgsmässoafton den 30 april 2008. Knut Nilsson var snäll och godhjärtad. Samtidigt hade han en stark integritet och var reserverad mot främmande personer. Han bjöd sällan eller aldrig in andra personer än familjen i sin bostad. Hon minns i detta sammanhang särskilt att Knut Nilsson under våren 2007 sålde skrot till någon som han kallade för ”greken” och dennes medhjälpare. När de ville fylla på sina vattenflaskor, hänvisade Knut Nilsson dem till en utomhuskran på gården. Hon har aldrig hört att Knut Nilsson låtit någon vara ensam i hans bostad. Vid något tillfälle lät han några polacker, som hade hjälpt honom med något, övernatta i ett lastbilsskåp ute på gården. – Knut Nilsson var inte så intresserad av att städa och laga mat. Därför brukade Lise-Lotte Nordlander och hennes familj komma förbi hans gård och hjälpa honom med städning, disk och mat. Knut Nilsson brukade handla mat för dagen på Berga Lågpris och Ö&B i Eslöv. Detta dagliga småhandlande gav upphov till ett stort antal plastpåsar som Knut Nilsson sparade i sin bostad. Knut Nilsson eldade upp det mesta av sina sopor, och hade inte, som många andra, användning av plastpåsar som soppåsar. Inför Knut Nilssons 70-årsdag sommaren 2007 storstädade hon tillsammans med sin mor Knut Nilssons bostad. De samlade då ihop alla lösa plastpåsar, säkert 200 stycken, varvid de stoppade så många plastpåsar de kunde i en enda plastpåse. De fyllda plastpåsar lade de sedan i skafferiet i köket. Skafferiet är det skåp som är beläget omedelbart till vänster när man kommer in i Knut Nilssons kök från grovingången. De plastpåsar med andra plastpåsar inuti som man kan se på polisens bilder av hallen innanför grovingången har rimligen kommit från skafferiet och måste således har packats senast i juni 2007. – Hon, och hela hennes släkt, blev förkrossade över beskedet om Knut Nilssons död. Saknaden efter Knut Nilsson är stor inom hela slakten, särskilt som de brukade fira alla högtider tillsammans med honom. Själv har hon sökt stöd hos både präst och psykolog för att bearbeta sin situation. Att hon sökt hjälp har delvis andra orsaker, men huvudsakligen beror det på det som hänt Knut Nilsson.

Karl Dahlberg: Han är rättsläkare och har genomfört den yttre och den inre undersökningen av Knut Nilssons döda kropp. På hela kroppen, utom på halsen, kunde konstateras blåmärken som sannolikt uppstått genom trubbigt våld mot hudytan. På halsen kunde konstateras två hudavskrapningar som sannolikt uppstått till följd av kontakt med något vasst eller halvvasst föremål. Det fanns brott på vänster överkåben och i botten på den vänstra ögonhålan. Vidare fanns det brott på tredje till sjätte revbenet på vänster sida samt på fjärde till tionde revbenet på höger sida. Vid undersökningen kunde han konstatera att skelettet var skört, vilket är vanligt hos äldre personer och innebär att de är känsligare för skelettskador. Vidare fanns det skador på tänderna. Undersökningen av tänderna har utförts av rättsläkaren, tillika tandläkaren Sixten Persson. Skadebilden talar starkt för att skadorna huvudsakligen tillfogats av andra personer, sannolikt genom t.ex. sparkar, knäning och slag. Offret var bundet i en s.k. hogtie-bindning, dvs. händerna var bundna på ryggen och därefter sammankopplade med de likaledes sammanbundna benen. Att ta sig loss ur en sådan bindning är mycket svårt. Vidare var en nylonjacka knuten över huvudet på offret. – Utifrån journalanteckningar har han konstaterat att Knut Nilsson var hjärtsjuk och sedan år 2004 stod denne på livslång behandling med läkemedlet Waran. Också en del andra läkemedel var insatta. Emellertid verkade Knut Nilsson trots sitt ålderspåverkade hjärta kunna sköta det dagliga livet i sin egen takt. – Den terminala dödsorsaken var kvävning, varvid flera olika faktorer sannolikt har samverkat. De kroppsskador som offret företett har sannolikt medfört att det gjort ont att andas. Det i sin tur leder till att den skadade andas försiktigare med minskad syretillförsel som följd. Den s.k. hogtie-bindningen har inneburit att offret inte har kunnat ändra läget på kroppen för att underlätta andningen. I stället har offret blivit liggande i en position som inneburit en funktionell belastning för andningsorganen. Följden har blivit en ökad halt av kolmonoxid i kroppen, vilket hämmat andningen. Nylonjackan över huvudet på offret har försvårat tillförseln av luft. När jackan till följd av fukten i offrets andedräkt blivit våt, har den sannolikt ytterligare försvårat lufttillförseln. De förhöjda halterna av noradrenalin i blodet tyder på att offret har varit utsatt för

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

stress, varvid hjärtat har slagit snabbare än normalt. Det har bidragit till att kroppens syreförråd snabbt har förbrukats. Tidpunkten för dödsfallet är svår att bedöma. Utifrån vedertagna beräkningsformler har han kunnat sluta sig till att dödsfallet inträffat tre till fem dagar före det att kroppen upptäcktes.

Mats Rosberg: Han är kriminaltekniker och har undersökt skoavtryck på brottsplatsen. Skoavtrycket benämnt spår S067 säkrades i sovrummet och var det bästa skoavtrycket man fann. Han har jämfört spår S067 med avtryck från en referenssko av märket Adidas och modellen Tie Break. Han har kommit fram till att det inte kan uteslutas att spår S067 är avsatta med en sko av typen Adidas Tie Break. Sulmönstret stämmer väl överens men det går inte att säga något om storleken, eftersom skospåret flutit ut då det avsatts med blod.

Anne-Marie Svejderud: Hon är forensiker vid Statens kriminaltekniska laboratorium och har jämfört två par referensskor med ett skoavtryck avsatt med blod på brottsplatsen, benämnt spår S067 i polisens förundersökning. Referensskorna var båda av märket Adidas. Det ena paret med polisens beteckning G128 var av modellen Tie Break och det andra paret av modellen Top Ten Lo. Den senare modellen hade en liknande sula som modellen Tie Break. Uppgiften var att utröna om skon som avsatt det aktuella avtrycket var av storleken UK 7½. Slutsatsen blev att resultaten från undersökningen talar för, dvs. grad +2, att skoavtrycket avsatts med en sko av storleken UK 7½, under förutsättning att det avsatts med en sko av märket Adidas. Att man inte kunnat åsätta en högre grad av säkerhet beror huvudsakligen på två förhållanden. För det första finns det tecken på rörelse i avtrycket, dvs. skon har glidit mot golvet i det ögonblick som avtrycket avsattes. För det andra har jämförelseavtrycket inte gjorts med den sko som man misstänker har gett upphov till spår S067. Även om jämförelseavtrycket har gjorts med en skosula av samma modell och samma storlek, kan det finnas skillnader mellan olika exemplar t.ex. till följd av att olika gjutformar använts vid

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

tillverkningen. I sammanhanget bör också framhållas att spåret S067 inte är något fullständigt avtryck där man kan se hela sulan.

Mattias Borg: Han har köpt jordbruksmaskiner av Knut Nilsson vid två tillfällen, dels två såmaskiner den 3 mars 2008, dels en traktor den 9 maj 2008. Såmaskinerna betalade han 6 250 kr för och han fick kvitto på hela beloppet. När det gäller traktorn betalade han 6 250 kr mot kvitto och 15 000 kr "under bordet". Således betalade han sammanlagt 21 250 kr för traktorn. Han kom i kontakt med Knut Nilsson genom en annons i vilken denne bjöd ut såmaskinerna till försäljning. Knut Nilsson bjöd på kaffe i sitt kök i samband med att de gjorde upp affärerna och betalningen kvitterades. Vid tillfället då han köpte såmaskinerna kom en man och en kvinna samt ett barn i en kombibil till Knut Nilssons gård. Personerna knackade på dörren och gick in i köket där Mattias Borg och en bekant till honom satt tillsammans med Knut Nilsson för att slutföra köpet av maskinerna. Mannen, som var mörk och kraftigt byggd, kan ha varit 35-40 år och kvinnan något yngre. Barnet gick utan stöd och kan ha varit ett eller två år gammalt. Mannen talade svenska med brytning och han fick intrycket att denne var från Polen eller däromkring. Knut Nilsson verkade inte förvånad över nämnda personers besök. Personerna var närvarande när han överlämnade pengarna till Knut Nilsson. Han vet inte om han i dag skulle känna igen personerna. Knut Nilsson berättade i samband med försäljningen av traktorn att han även hade en vagn till försäljning. Han ringde därför till Knut Nilsson några dagar senare, men lyckades inte nå honom. Efter ytterligare någon dag åkte han en kväll förbi Knut Nilssons gård för att se om denne var hemma. Knut Nilssons bil stod utanför huset och det lyste i köket. Han knackade på dörren men ingen öppnade. Han tittade in genom köksfönstret men ingen syntes till. Från den plats där han stod kunde han se in i köket från fönsterkarmen och uppåt.

Göran Månsson: Han är kriminaltekniker och kallades till Knut Nilssons gård den 16 maj 2008. Till platsen anslöt sedan hans kollega Anders Åkesson, även han

kriminaltekniker. De försökte skapa sig en uppfattning om vad som hade hänt och utifrån dessa hypoteser avgöra var det var mest troligt att gärningsmannen eller gärningsmännen skulle kunna ha lämnat spår efter sig. I hallen innanför grovingången fanns tecken på att våld hade förekommit. Det fanns således en blodstänkbild på väggen och blodbesudlade plastpåsar låg på golvet där man också påträffade Knut Nilssons glasögon och en tand samt tandfragment som kom från Knut Nilsson. Även i köket fanns tecken på våldsamheter. När det gäller TV-rummet kunde han konstatera att lampan hade trillat ner på golvet och att en väggbonad hade rivits ner samt att en stolsdyna låg på golvet. Det är emellertid svårt att säga om det förekommit våld i detta utrymme. – Beträffande de säkrade skoavtrycken fanns det sådana avtryck avsatta med blod i huvudsakligen köket. Skoavtryck *med* blod ska skiljas från skoavtryck *i* blod. Av skospåren avsatta med blod i köket var ett spår, spår S072, av sådan kvalitet att sulans mönster kunde skönjas. Det bör framhållas att över spår S072 låg en plastlåda med knivar, vilket tyder på att spåret avsatts i samband med att bostaden genomsökts. I köket fanns även ett skospår, spår S063, avsatt i damm på en ugnsplåt. Han kunde konstatera att detta skoavtryck hade trampat över eller blivit övertrampat av ett annat skoavtryck. Den andra skon var av samma typ som hade avsatt spår S072. Den omständigheten att det påträffats två olika skospår tyder på att åtminstone två gärningsmän rört sig i bostaden. I sovrummet säkrades ett skoavtryck avsatt med blod, spår S067, och ett skoavtryck, spår S073, avsatt i damm på sitsen på en karmstol. Skoavtrycken på karmstolen var efter skons klack och i spåret fanns märke efter en U-formad slinga. På vinden påträffades ett skoavtryck avsatt i damm, spår S071. Vid en avgjutning av detta spår kunde han se samma U-formade slinga som han konstaterat i spåret S073 från sovrummet. Milica Markovic, som tidigare bott tillsammans med Mehmed Dzafic, lämnade uppgifter om en skokartong som skulle ha funnits i bostaden och som återfanns vid en husrannsakan där. Man anskaffade därefter ett par referensskor av den modell och storlek som angavs på skokartongen. Han kunde konstatera att sulmönstret på referensskorna liknade de skoavtryck som hade säkrats från köket, sovrummet och vinden. Statens kriminaltekniska laboratorium har vid

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

sin undersökning av huruvida skoavtrycken har avsatts med en sko av den aktuella storleken, kommit fram till att resultaten talar för (grad +2) att så är fallet. Det är med hänsyn härtill mycket osannolikt att de skor som verkligen avsatt de aktuella spåren i Knut Nilssons bostad inte kommer från den skokartong som påträffats i Mehmed Dzafics bostad. – När det gäller fingeravtryck påträffades i hallen innanför grovingången ett antal plastpåsar. De plastpåsar som bedömdes som intressanta undersöktes för att om möjligt finna fingeravtryck. Inledningsvis påträffades inte några sådana avtryck, men när en annan undersökningsmetod användes, kunde han konstatera att det fanns tre fingeravtryck från Mehmed Dzafics vänsterhand på en plastpåse från Ö&B (föremål G021). På plastpåsen påträffades också blod från Knut Nilsson. I plastpåsen från Ö&B fanns flera andra plastpåsar. I dessa plastpåsar påträffades kvitton som tydde på att påsen från Ö&B använts för att samla andra plastpåsar under en längre tid. Vid kontroll med tillverkaren av den aktuella plastpåsen från Ö&B kunde konstateras att påsen hade tillverkats i december 2005. I hörnet vid toalettdörren i hallen innanför grovingången påträffades ett avtryck på golvet (spår S020) som tydde på att någon hade suttit på golvet i nämnda hörn. På väggarna i anslutning till hörnet fanns blodstänk. Den plats där någon, sannolikt Knut Nilsson, hade suttit är i direkt anslutning till den plats där påsen från Ö&B med Mehmed Dzafics fingeravtryck påträffades. Placeringen av fingeravtrycken och riktningen av dessa samt den omständigheten att avtrycken återfanns i anslutning till en blodbesudling tyder på att fingeravtrycken har avsatts i samband med de våldsamheter som har förekommit i hallen. På påsen från Ö&B finns en U-formad försänkning, vilken kan tyda på att Knut Nilssons arm kommit att vila på plastpåsen. På golvet i hallen innanför grovingången påträffades en tand och två tandfragment som kom från Knut Nilsson. Enligt rättsläkaren saknades ytterligare en tand, nämligen en guldstifttand, som trots sökning med en avancerad metalldetektor inte har kunnat återfinnas. – En tänkbar anledning att ta av sig handsken kan ha varit för att plocka upp nämnda guldstifttand. En annan tänkbar orsak till att handen blottats kan vara att Knut Nilsson har gjort motstånd och att handsken slitits av i något tumult. – I köket påträffades en vit plastpåse (föremål

G071) i vilken det på insidan fanns en blodbesudling i en sådan position att det inte kan uteslutas att plastpåsen använts över Knut Nilssons huvud. På bordet i köket anträffades en vinkelslip med vilken någon hade gjort ett jack i bordsskivan. Antagligen hade vinkelslipen använts för att skrämma Knut Nilsson. – Såväl bostadsdelen som vinden var genomsökt. Gärningsmännen hade brutit upp skåp och lådor på ett professionellt sätt, dvs. de kände till var skruvmejslar och andra verktyg skulle anbringas för att bryta sönder låsen. En anmärkningsvärd detalj är att gärningsmännen inte har brytt sig om Knut Nilssons plånbok, innehållande drygt 2 000 kr, som låg synlig på ett bord i sovrummet. – Knut Nilsson anträffades bunden i en s.k. hogtie-bindning. En sådan bindning är mycket svår att ta sig ur redan för en ung och frisk person. Härtill kommer att surrningen runt Knut Nilssons händer och ben var hårt åtdragen. Över huvudet på Knut Nilsson fanns en jacka hårt knuten. Vidare kunde han konstatera att någon hade klippt eller skurit av sladden till Knut Nilssons telefon. Knut Nilsson hade således mycket begränsade möjligheter att komma loss och att tillkalla hjälp. – När det gäller möjliga tillvägagångssätt för gärningsmännen att ta sig in i Knut Nilssons bostad kunde polisen konstatera att det inte fanns några tecken på att något fönster använts i detta hänseende. I stället har gärningsmännen sannolikt tagit sig in genom grovingången som troligen varit olåst. Av släktingar har polisen fått veta att Knut Nilsson brukade låsa dörren i samband med att han gick till sängs.

Mats Hägg: Han är chef för tekniska roteln vid Skånepolisen och har analyserat de blodstänkbilder som har påträffats på väggarna i hallen innanför grovingången. Blodstänken finns på en höjd upp till 60 cm ovanför golvet i hallen, vilket innebär att offret måste ha befunnit sig som högst på denna höjd. De aktuella blodstänken har uppstått till följd av slagvåld och med ledning av blodstänkens diameter, 1-3 mm, kan man dra slutsatsen att det rör sig om ett kraftigt våld. Det finns på väggarna i ena hörnet av hallen en yta där offrets huvud och kropp har skuggat väggen. I köket kunde han inte finna några blodstänk. Sådana stänk kan givetvis ha förekommit, men suddats ut i samband med att någon rört sig i blodstänken. Av den

blodbild som konstaterats på golvet i köket kan dras slutsatsen att någon under en viss tid, åtminstone 10-15 minuter, befunnit sig i rörelse i blodet. I blodbilden har han vidare kunnat konstatera textilavtryck.

Jasmin Safik: Han har som framgått av hans vittnesmål i anledning av åtalet enligt bilaga 1 kommit i kontakt med Milica Markovic i sin egenskap av ansvarig handläggare för ensamkommande barn i Eslövs kommun. Vid närmare eftertanke har han dragit sig till minnes att han besökte Milica Markovic någon gång i juni 2008, varvid han gav henne sitt visitkort. Två eller tre veckor senare ringde Milica Markovic till honom och ville ha hjälp att omedelbart komma från sin familj. Det kan stämma att det var den 8 juli 2008. Milica Markovic var mycket rädd och ville inte närmare berätta vad hon hade varit med om i familjen. Han fick veta att hennes man hade slagit henne, att hon inte fick lämna bostaden och att hon tvingades arbeta hårt i familjen. Milica Markovic var mycket orolig för att bli skickad tillbaka till familjen i Eslöv. Någon tid senare, i september eller oktober 2008, pratade han åter med Milica Markovic och fick då veta att anledningen till att hon lämnat familjen under sommaren 2008 var att hon fruktade för sin säkerhet efter att ha blivit hotad till livet i samband med att hon iakttagit hur familjen bränt upp kläder. Han gjorde vid denna tidpunkt inte någon koppling till händelsen i Kastberga. – När Milica Markovic ringde honom den 8 juli 2008 hörde han att hon var rädd. Hon framstod härvid som trovärdig och han kunde se att hon hade skador på armen som han uppmanade henne att få dokumenterade.

Tingsrättens bedömning

Åtalet för mord

Det är genom den rättsmedicinska utredningen i målet klarlagt att Knut Nilsson avlidit till följd av att han utsatts för en omfattande och brutal misshandel. En bidragande orsak till dödsfallet har varit att Knut Nilsson blivit bunden på ett sätt

som omöjliggjort eller i vart fall avsevärt försvårat hans möjligheter att påkalla hjälp.

Åklagaren har åtalat Mehmed Dzafic och Franco Ivanov för mord under påstående att de gemensamt och i samråd med varandra och med eventuellt ytterligare några personer berövat Knut Nilsson livet i samband med att de tagit sig in i Knut Nilssons bostad i syfte att tillgripa kontanter eller andra värdeföremål. Åklagarens gärningsbeskrivning, som framgår av bilaga 2, innefattar även en rad alternativa gärningspåståenden. Både Mehmed Dzafic och Franco Ivanov har förnekat såväl brott som att de någon gång befunnit sig inne i Knut Nilssons bostad.

Åklagarens bevisning i målet består huvudsakligen av fyra delmoment.

1. Milica Markovics iakttagelser av Mehmed Dzafic och dennes familj samt hennes uppgifter om vad som framkommit vid ett möte i familjen,
2. de uppgifter som Miko har lämnat till sin kontaktperson Mustaf Karagjiu och till kamrater i Eslöv,
3. fingeravtryck från Mehmed Dzafic säkrade på en plastpåse i hallen i Knut Nilssons bostad, och
4. skoavtryck säkrade i Knut Nilssons bostad jämförda med den skomodell som anges på en skokartong som påträffats i Mehmed Dzafics bostad.

Inledningsvis kan konstateras att det företagits en mycket omfattande och noggrann kriminalteknisk undersökning av Knut Nilssons gård och bostad. Kriminalinspektören Göran Månsson har vid huvudförhandlingen i målet förklarat att gärningsmännen troligen har tagit sig in i Knut Nilssons bostad genom den s.k. grovingången. Avsaknaden av våld mot dörren tyder på att den har varit olåst eller att den öppnats av någon inne i bostaden. På golvet i hallen innanför grovingången har påträffats ett antal bärkassar, och på en av dessa har tre fingeravtryck från Mehmed Dzafic säkrats. På samma bärkasse har det påvisats blod från Knut Nilsson. Inne i Knut Nilssons bostad har skoavtryck från två olika typer av skor

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

säkrats. Ett av dessa avtryck har tilldragit sig särskilt intresse i målet, nämligen spår S067 som avsatts med blod på golvet i köket. I sammanhanget är den skokartong som påträffats i Mehmed Dzafics bostad av intresse. Enligt etiketten på skokartongen har den varit avsedd för ett par vita gymnastikskor av modellen Adidas Tie Break med storleken UK 7½. Av utlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium framgår att undersökningsresultaten talar för att spår S067 har avsatts med en sko av modellen Adidas Tie Break och storleken UK 7½, dock med förbehållet att en given förutsättning för undersökningen varit att skoavtrycket har avsatts med en sko av märket Adidas. Av den kriminaltekniska undersökningen framgår att Knut Nilssons bostad har genomsökts och att Knut Nilsson blivit misshandlad och bunden. Någon säker hypotes om det närmare händelseförloppet har emellertid inte varit möjlig att ställa upp utifrån de tekniska fynden.

När det gäller den muntliga bevisningen bygger åtalet för mord i väsentliga delar på de uppgifter som Milica Markovic, sammanboende med Mehmed Dzafic vid tiden för gärningen, har lämnat under förundersökningen och vid huvudförhandlingen i målet. Milica Markovic har gjort ett trovärdigt intryck. Av förhören med familjehemsföräldern Maria Caap och socialtjänstemannen Jasmin Safik har i detta hänseende framkommit att Milica Markovic gett uttryck för en uppriktig rädsla i samband med att hon berättat om sina iakttagelser som hon gjort under våren 2008 hos familjen Dzafic. De uppgifter som hon spontant har lämnat vid huvudförhandlingen har emellertid varit knapphändiga, vilket delvis kan förklaras av den tid som förlöpt sedan tidpunkten för gärningen och av den nervositet som Milica Markovic känt inför sitt deltagande i rättegången. Åklagaren har med anledning härav tillåtit föredra vad Milica Markovic uppgett i polisförhör. Milica Markovic har härvid i väsentliga delar bekräftat sina under förundersökningen lämnade uppgifter om dels Mehmed Dzafics klädsel och förehavanden innan han en natt begav sig iväg från bostaden på Rårödsvägen i Eslöv, dels det familjemöte som någon dag senare hållits i bostaden. I vissa avseenden har hon emellertid korrigerat sin berättelse på så sätt att uppgifter som i polisförhör antecknats som direkta

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

observationer och konstateranden från Milica Markovics sida, i själva verket har utgjorts av Milica Markovics slutsatser och, i vissa fall, antaganden utifrån vad hon har sett och hört, se nedan.

När det gäller de uppgifter som lämnats av Marchus Möhrberg, Rebecca Mårtensson-Hyvärinen, Stephanie Johansson, Cassandra Holm, Marko Gavric, Christian Jorlin och André Olsson, dvs. de ungdomar som på ett eller annat sätt kommit i kontakt med Mikos uppgifter om händelsen i Kastberga, kan konstateras att uppgifternas bevisvärde är svårbedömt. Det beror dels på att några av ungdomarna har berättat om uppgifter som de har fått i andra hand, dels på att det är oklart vid vilken tidpunkt Miko har berättat om händelsen i Kastberga för de ungdomar som han haft direkt kontakt med.

Mustaf Karagjiu, Mikos kontaktperson, har däremot knutit tidpunkten för när Miko berättade om den bundne äldre mannen till torsdagen innan händelsen i Kastberga blev känd i media. Det ger stöd för åklagarens påstående att Miko känt till nämnda händelse innan polisen fick vetskap om vad som hänt Knut Nilsson.

När det gäller Mehmed Dzafic och Franco Ivanovs motiv till gärningen är det klarlagt att Mehmed Dzafic känt till vem Knut Nilsson var och att hans pappa, Nuriya Dzafic, gjort skrotaffärer med Knut Nilsson vid åtminstone ett tillfälle. Mehmed Dzafic har vidare tillsammans med Nuriya Dzafic besökt Knut Nilssons gård, vilken således har varit bekant för Mehmed Dzafic.

Mehmed Dzafic är enligt tingsrättens mening bunden till Knut Nilssons bostad vid tiden för inbrottet genom de tre fingeravtryck som säkrats på den plastpåse från Ö&B som påträffats i hallen innanför grovingången. De alternativa förklaringar som har framförts under huvudförhandlingen till hur Mehmed Dzafic kan ha avsatt de aktuella fingeravtrycken på plastpåsen i fråga utan att ha befunnit sig i Knut Nilssons bostad, är så osannolika att de kan lämnas utan avseende. Tingsrätten

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

beaktar i detta sammanhang de uppgifter som Lise-Lotte Nordlander har lämnat beträffande städningen av Knut Nilssons bostad inför dennes 70-årsdag sommaren 2007, och hur hon tillsammans med släktingar fyllt bärkassar med andra plastpåsar, varefter dessa bärkassar placerats i skafferiet vid dörren till grovingången. Det kan enligt tingsrättens uppfattning hållas för visst att påsen från Ö&B kommer från skafferiet och att den i samband med genomsökningen av Knut Nilssons bostad har kommit att hamna på golvet i hallen innanför grovingången.

Beträffande skoavtrycket med blod i sovrummet, spår S067, konstaterar tingsrätten att det finns utredning som talar för att det har avsatts med en sko av den modell och den storlek som anges på den skokartong som återfunnits i Mehmed Dzafics bostad. Mehmed Dzafic har hävdade att storlek UK 7½ är för liten för honom och att han inte skulle kunna gå i ett par sådana skor. Hans uppgifter i detta hänseende har inte vederlagts i målet. Milica Markovic har vid huvudförhandlingen förklarat att hennes uppgift om att hon tvättat ett par blodbesudlade skor som kommer från den aktuella skokartongen, enbart bygger på hennes iakttagelse att det på de tvättade skorna fanns tre likadana snedställda streck och samma logotyp som på den aktuella skokartongen. Mot bakgrund av vad som nu sagts och då flera gärningsmän sannolikt vistats i Knut Nilssons bostad, är förhållandena sådana att det utifrån spår S067 och den ifrågavarande skokartongen inte går att dra några säkra slutsatser om Mehmed Dzafics närvaro på platsen.

En förutsättning för att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov ska kunna fällas till ansvar för delaktighet i den åtalade gärningen är att det kan visas att de i något avseende har deltagit i utförandet av den eller de handlingar som lett till Knut Nilssons död eller att de på något sätt främjat andra personers utförande av dessa handlingar.

De omständigheter som talar för att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov deltagit i det våld som utövats mot Knut Nilsson utgörs huvudsakligen av de uppgifter som

har lämnats av Milica Markovic. När det gäller de uppgifter som Miko har lämnat till sin kontaktperson, Mustaf Karagjiu, är dessa svårbedömbara, eftersom Miko inte har nämnt några namn för denne. I detta sammanhang kan inte bortses från det förhållandet att Miko till några av sina kamrater sagt att han själv varit med vid dådet. När det gäller Franco Ivanov utgör dessa uppgifter vidare den huvudsakliga bevisningen för att han befunnit sig på Knut Nilssons gård i Kastberga vid den aktuella tidpunkten

Av den kriminaltekniska undersökningen framgår att en person, rimligen Knut Nilsson, suttit i ena hörnet av hallen innanför grovingången, varvid han fått ta emot slag mot en kroppsdel som sannolikt varit huvudet. Våldet har gett upphov till blodstänkbilder på väggarna i det aktuella hörnet. Det har vidare kunnat konstateras blod från Knut Nilsson på den ovan nämnda plastpåsen från Ö&B, vilket talar för att plastpåsen har legat på golvet när det utövades våld mot Knut Nilsson i hallen. Av den kriminaltekniska undersökningen framgår vidare att fingeravtrycken är placerade på ett sådant sätt i förhållande till den plats där Knut Nilsson satt, att det talar för att fingeravtrycken sannolikt har kommit dit i samband med våldsamheterna i hallen. När det gäller den senare slutsatsen är den fullt tänkbar, men det kan enligt tingsrättens mening inte uteslutas att fingeravtrycken har avsatts under något annat moment av händelseförloppet, t.ex. i samband med att skafferiet genomsökts och plastpåsen vräcks ut på golvet. Enbart fingeravtrycken på plastpåsen knyter således inte Mehmed Dzafic till den våldsutövning mot Knut Nilsson som uppenbarligen förekommit i hallen.

När det gäller Milica Markovics berättelse kan följande konstateras. Det är genom hennes uppgifter utrett att det i familjen Dzafics bostad förts diskussioner kring händelsen i Kastberga, varvid Mehmed Dzafic varit närvarande. Uppenbarligen har det vid diskussionen funnits en ängslan över vad som hänt Knut Nilsson. Tingsrätten finner i detta sammanhang inte skäl att ifrågasätta Milica Markovics uppgift om att Nuriya Dzafic begett sig ut till Kastberga för att få klarhet i frågan,

varefter han bl.a. genom att själv lägga sig på golvet redogjort för sina iakttagelser. – Om det närmare händelseförloppet i Knut Nilssons bostad ger Milica Markovics berättelse emellertid endast en mycket fragmentarisk bild, och det är med ledning av dessa uppgifter inte möjligt att dra några säkra slutsatser i denna fråga. Hennes uppgifter i denna del bygger helt på vad hon uppfattat från det möte som hållits i familjen Dzafics bostad. Dessa uppgifter måste behandlas med stor försiktighet då det kan finnas felkällor. Hon har för det första inte deltagit i mötet, utan endast på avstånd lyssnat till vad som sagts. Vissa delar av mötet har hon inte kunnat höra över huvud taget. För det andra har samtalet vid mötet delvis förts på språk som Milica Markovic inte behärskade. För det tredje har det vid huvudförhandlingen framkommit att vissa av hennes uppgifter utgör slutsatser som hon själv har dragit utifrån vad hon hört. T.ex. har hon under förundersökningen uppgett att hon sett Mehmed Dzafic komma hem med blodiga kläder. Under huvudförhandlingen har hon korrigerat sin uppgift i detta hänseende och i stället uppgett att hon *utgått* från att Mehmed Dzafic kommit hem i blodiga kläder, eftersom hon någon dag senare sett hur Danko Ivanov i grillen eldat upp kläder som hon uppfattade som blodiga. – När Milica Markovic under huvudförhandlingen har ombetts att berätta vem som varit med vid dådet i Kastberga, har hon namngett Mehmed Dzafic, Franco Ivanov, Michel Ivanov och Klaudio Ivanov. På närmare frågor om vem som varit med om att binda och misshandla Knut Nilsson har hon oftast använt pronomen som "de" och "man", vilket gör det svårt att utreda vilken roll var och en av de namngivna personerna haft. Endast vid något enstaka tillfälle har hon knutit en viss person till någon form av våldsutövning. Således har hon uppgett att hon vid mötet hört att Mehmed Dzafic hade slagit Knut Nilsson när denne ville se vem de var, och att Franco Ivanov bitit Knut Nilsson.

Den kriminaltekniska undersökningen tyder på att det har varit åtminstone två personer inne i Knut Nilssons bostad i samband med den åtalade gärningen. Milica Markovics berättelse lämnar utrymme för att det kan ha rört sig om fyra personer. Under förundersökningen har även Mehmed Dzafics lillebror Miko angetts som en

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhets

tänkbar gärningsman. Som nyss framhållits har det inte gått att klarlägga vem som deltagit i det våld som lett till Knut Nilssons död. I detta hänseende kompliceras förhållandena ytterligare av att det inte har gått att utreda huruvida Knut Nilsson övermannats omedelbart vid gärningsmannens/gärningsmännens ankomst till dennes bostad eller om strid uppstått i ett senare skede när bostaden redan genomsökts eller höll på att genomsökas. Milica Markovics uppgifter om det våld som hon uppfattat att Mehmed Dzafic och Franco Ivanov utövade mot Knut Nilsson är, av skäl som närmare utvecklats ovan, enligt tingsrättens mening inte så tillförlitliga att de ensamma kan läggas till grund för bedömningen av Mehmed Dzafics och Franco Ivanovs eventuella delaktighet i det dödliga våldet mot Knut Nilsson. Det sagda leder tingsrätten till slutsatsen att det inte är möjligt att fälla någon av Mehmed Dzafic eller Franco Ivanov till ansvar för att som gärningsman ha orsakat Knut Nilssons död. När det gäller Franco Ivanov finner tingsrätten att utredningen i målet inte med tillräcklig grad av säkerhet tillåter slutsatsen att denne, mot sitt förnekande, kan knytas till platsen vid den aktuella tidpunkten.

Beträffande Mehmed Dzafic uppkommer härfter frågan huruvida han genom sin närvaro på brottsplatsen har främjat andra gärningsmäns våldsutövning mot Knut Nilsson, närmast genom att solidarisera sig med gärningsmannen/gärningsmännen och därigenom styrka denne/dem i våldsutövningen mot Knut Nilsson. Inte heller i denna fråga ger utredningen i målet något säkert svar, vilket, i likhet med vad som anförts ovan, till stor del beror på att det inte har varit möjligt att närmare utreda i vilket skede som det dödliga våldet mot Knut Nilsson har utövats och vilka personer som då var närvarande.

I målet har åklagaren gjort gällande att Mehmed Dzafic i vart fall genom att underlåta att tillkalla hjälp har ådragit sig ett underlåtenhetsansvar grundat på den s.k. garantläran. Det som i detta hänseende lagts Mehmed Dzafic till last är att han genom sitt eget handlande framkallat en farlig situation för Knut Nilsson, varefter han underlåtit att avvärja effekten av sitt handlande. Enligt tingsrättens mening kan

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

det hållas för visst att Mehmed Dzafic när han begav sig från Kastberga kände till att Knut Nilsson lämnades kvar i en mycket farlig situation. Som framhållits ovan finns det emellertid inte någon närmare utredning som visar att Mehmed Dzafic varit med om att försätta Knut Nilsson i denna situation, vilket fordras för att gärningsmannans ansvar ska uppkomma enligt garantläran. Den som har vetskap om att någon försatts i en farlig situation till följd av ett allvarligt brott, har under vissa förhållanden enligt 23 kap. 6 § brottsbalken en straffrättsligt sanktionerad plikt att omedelbart anmäla eller på något annat sätt avslöja brottet. Någon sådan underlåtenhet att avslöja brott, som således inte är kopplad till garantläran, har inte lagts Mehmed Dzafic till last, och har följaktligen inte heller prövats i målet.

Vad som nu sagts leder tingsrätten till slutsatsen att även om det i målet har framkommit omständigheter som är besvärande för Mehmed Dzafic, är det inte ställt bortom rimligt tvivel att han haft sådan del i våldet mot Knut Nilsson att han kan dömas för delaktighet i dennes död. Däremot är det genom utredningen i målet klarlagt att han har varit delaktig i försöket att stjäla pengar eller andra värdesaker i Knut Nilssons bostad, vilket innebär att han ska dömas för försök till grov stöld.

Åtalet för anstiftan till försök till rån alternativt grov stöld

Åtalet bygger i denna del uteslutande på Milica Markovics uppgift att hon hört Nuriya Dzafic säga till Mehmed Dzafic att en gammal man hade pengar. Milica Markovic har under huvudförhandlingen uppgett att samtalet kan ha rört antingen Knut Nilsson eller Nore Björk.

Det gjorda uttalandet kan visserligen tolkas som en uppmaning att stjäla den gamle mannens pengar, men är enligt tingsrättens mening alltför oprecist för att ensamt kunna läggas till grund för slutsatsen att detta verkligen varit avsikten med

uttalandet. Härtill kommer att det är oklart om det, i så fall, var Knut Nilsson som Nuriya Dzafic avsett med sitt uttalande. Åtalet i denna del kan därför inte bifallas.

Åtalet för grovt skyddande av brottsling

Genom förhöret med Milica Markovic är det utrett att Danka Ivanov eldat upp kläder som tillhört Mehmed Dzafic i en grill utanför bostaden på Rårödsvägen i Eslöv. Det saknas enligt tingsrättens mening anledning att anta att denna åtgärd haft något annat syfte än att undanröja eventuella bevis för Mehmed Dzafics delaktighet i inbrottet i Knut Nilssons bostad. Hon ska därför dömas för skyddande av brottsling. När det gäller Nuriya Dzafic har det inte varit möjligt att klarlägga huruvida han tagit sådan del i beslutet att elda upp de aktuella kläderna att han också kan dömas till ansvar i nyss nämnt hänseende.

Beträffande resan till Serbien kan konstateras att Danka Ivanov och Nuriya Dzafic har rest dit med Mehmed Dzafic i nära anslutning till att Knut Nilsson anträffats död i Kastberga. Åklagaren har gjort gällande att det skett i syfte att dölja Mehmed Dzafic och hjälpa honom undkomma lagföring och straff. Brottet skyddande av brottsling bygger på två förutsättningar, nämligen dels att ett brott har begåtts, dels att den skyddande åtgärden motverkar att den andres brott uppdagas eller beivras. I doktrinen föreligger olika uppfattning huruvida det för ansvar krävs att motverkandet, dvs. den skyddande åtgärden, i verkligheten *har* försenat eller försvårat myndigheternas arbete, eller om det för straffansvar är tillräckligt att åtgärden är *ägnad* att försena eller försvåra detta arbete. Även om man tar utgångspunkt i den senare uppfattningen, måste det enligt tingsrättens mening röra sig om en situation där den åtgärd som påstås vara skyddande har förutsättningar att kunna motverka myndigheternas arbete. I detta hänseende kan inte bortses från den omständigheten att Danka Ivanov och Nuriya Dzafic har hämtat Mehmed Dzafic i Serbien och kört honom tillbaka till Rårödsvägen i Eslöv före den tidpunkt då,

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

utifrån vad som framkommit i målet, polisen visat ett intresse att upplysningsvis höra Mehmed Dzafic om händelsen i Kastberga. I denna del kan således åtalet för skyddande av brottsling inte bifallas.

Åtalet enligt bilaga 3

Åtalspunkten 1

Mehmed Dzafic har förnekat att han försökt råna Henrik Wrede. Han har vidgått att han har slagit ut med armen i samband med att Moses Shenge tagit tag i honom och därvid träffat denne med sin hand, men har förnekat ansvar för misshandel.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Henrik Wrede och Moses Shenge. Mehmed Dzafic har hörts över åtalet.

Henrik Wrede: Han var tillsammans med Moses Shenge och ytterligare två personer på väg till Mejeriet i Lund. Det var sent på kvällen och det var lång kö till Mejeriet. De gick därför en runda i stadsparken där de mötte en person som visade sig vara Mehmed Dzafic. I sällskap med Mehmed Dzafic fanns fyra till sju personer. Mehmed Dzafic var irriterad och frågade om han hade en cigarett, vilket han sade att han inte hade. I bröstfickan på sin skjorta hade han sin plånbok. Mehmed Dzafic pekade på fickan och undrade om det inte var ett cigarettpaket. Han tog fram plånboken för att visa att det inte var något cigarettpaket. Mehmed Dzafic tog tag i plånboken och sade något i stil med "Jag vill se på den". Han ryckte tillbaka plånboken, varvid Mehmed Dzafic knäade honom i ansiktet, vilket gjorde ont. Moses Shenge gick mellan dem och frågade vad Mehmed Dzafic höll på med, varvid Mehmed Dzafic tilldelade Moses Shenge ett knytnävsslag som träffade denne i ansiktet. Han såg att det kom en droppe blod från Moses Shenges öga.

Moses Shenge: Under kvällen hade han druckit tre till fyra flaskor starköl. Han kände sig påverkad, men inte berusad. Mehmed Dzafic ville ha cigaretter. När Henrik Wrede visade sin plånbok sade Mehmed Dzafic "Ge mig plånboken", varefter det uppstod en dragkamp om plånboken. Mehmed Dzafic knäade Henrik Wrede i ansiktet. Han gick mellan dem, varvid Mehmed Dzafic frågade honom om han hade cigaretter. När han svarade att han inte hade några cigaretter, fick han ett slag i ansiktet. Det hela gick mycket snabbt. Han föll omkull av slaget som orsakade smärta och en svullnad. Han kände av smärtan i några dagar och svullnaden gick ner efter tre till fyra dagar.

Mehmed Dzafic: Under kvällen hade han druckit ett par flaskor cider, men han kände sig inte berusad. Han var i stadsparken i Lund tillsammans med sina kamrater Elvis, Valentino, Michel och Klaudio. När han fick syn på Henrik Wrede frågade han om denne hade några cigaretter. Henrik Wrede var på väg att ge honom en cigarett när Moses Shenge plötsligt sade "Ge inte honom!", varvid Henrik Wrede hejdade sig. Samtidigt tog Moses Shenge tag i hans jacka, varvid han reflexmässigt smällde till denne i självförsvar. Han kan i dag inte erinra sig vad det var för typ av slag. Det stämmer således inte att han skulle ha försökt ta någon plånbok från Henrik Wrede. Han har inte heller knäat Henrik Wrede.

Tingsrättens bedömning

Henrik Wrede och Moses Shenge har gjort ett trovärdigt intryck och deras uppgifter framstår som tillförlitliga. Genom deras uppgifter är det utrett att Mehmed Dzafic försökt ta Henrik Wredes plånbok och i samband därmed knäat denne i ansiktet. Vidare är det utrett att Mehmed Dzafic vid samma tillfälle slagit Moses Shenge i ansiktet i samband med att denne gått mellan Mehmed Dzafic och Henrik Wrede. Mehmed Dzafic ska därför dömas för försök till rån och misshandel i enlighet med åklagarens gärningspåstående.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Åtalspunkten 2

Mehmed Dzafic har erkänt gärningen.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat analysbesked.

Genom Mehmed Dzafics erkännande, vilket vinner stöd av övrig utredning, är åtalet för ringa narkotikabrott styrkt.

Åtalspunkten 3

Mehmed Dzafic har förnekat gärningen.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat analysbesked.

Hörd över åtalet har Mehmed Dzafic uppgett att han då polisen stoppade honom nyligen hade blivit opererad för blindtarmen, och att det var länge sedan han hade rökt cannabis.

Genom det av åklagaren åberopade analysbeskedet är det utrett att Mehmed Dzafic framfört personbil under det att han haft narkotika i sitt blod. Åtalet för rattfylleri och ringa narkotikabrott är därmed styrkt.

Påföljdsfrågan

Mehmed Dzafic är född år 1989. Han förekommer med 36 avsnitt i belastningsregistret, vilka huvudsakligen avser trafikförseelser. Han dömdes den 23 juni 2005 av Lunds tingsrätt för misshandel, grov stöld, rån och tillgrepp av fortskaffningsmedel. Tingsrätten överlämnade vid detta tillfälle åt Socialnämnden i Eslövs kommun att föranstalta om nödvändig vård inom socialtjänsten. Den 3 maj

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

2006 dömdes Mehmed Dzafic av Lunds tingsrätt för misshandel vid tre tillfällen och olaga hot, varvid påföljden bestämdes till skyddstillsyn. Den 11 maj 2006 dömdes han av Lunds tingsrätt för rån och försök till rån, varvid tingsrätten förordnade att tidigare utdömd skyddstillsyn skulle avse även de nya brotten. Samtidigt dömdes tingsrätten Mehmed Dzafic till en månads fängelse enligt 28 kap. 3 § brottsbalken.

Kriminalvården, Frivården Ystad, har i yttrande till tingsrätten gjort bedömningen att det finns en hög risk för att Mehmed Dzafic återfaller i brott. Med hänsyn till de åtalade gärningarnas höga straffvärde har frivården gjort bedömningen att det inte finns förutsättningar för en påföljd inom frivårdens ramar. Av samma skäl har frivården gjort bedömningen att samhällstjänst inte kan komma i fråga. Mehmed Dzafic har emellertid samtyckt till att utföra samhällstjänst.

Mehmed Dzafic ska dömas för misshandel, grov kvinnofridskränkning, försök till grov stöld, försök till rån, rattfylleri och ringa narkotikabrott. Det samlade straffvärdet för nämnda brottslighet uppgår enligt tingsrättens mening till fängelse ett år fyra månader. Mehmed Dzafic var vid tiden för gärningarna 18 respektive 19 år gammal. Med hänsyn särskilt till den grova kvinnofridskränkningens art och till det faktum att Mehmed Dzafic återfallit i våldsbrottslighet, finner tingsrätten vid en prövning enligt 30 kap. 5 § brottsbalken att det föreligger särskilda skäl att döma Mehmed Dzafic till fängelse. Då det rör sig om flera s.k. artbrott med förhållandevis högt straffvärde saknas förutsättningar att välja någon frivårdspåföljd i kombination med samhällstjänst. Tingsrätten bestämmer därför, med beaktande av Mehmed Dzafics ungdom vid gärningstillfällena, påföljden till fängelse tio månader.

Danka Ivanov förekommer med två avsnitt i belastningsregistret, vilka båda avser trafikförseelser.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Kriminalvården, Frivården Ystad, har i yttrande till tingsrätten anført att Danka Ivanov har problem med sina barns uppfostran och att hon behöver stöd i detta hänseende. Ett sådant stöd kan erbjudas inom ramen för socialtjänstens verksamhet. Något övervakningsbehov bedöms inte föreligga. Frivården har gjort bedömningen att Danka Ivanov inte är lämplig för samhällstjänst med hänsyn till hennes läs- och skrivsvårigheter, familjesituation och det förhållandet att hon aldrig har varit ute i arbetslivet. Danka Ivanov har emellertid samtyckt till att utföra samhällstjänst.

Danka Ivanov ska dömas för skyddande av brottsling. Påföljden bör bestämmas till villkorlig dom och böter.

Skadeståndsfrågan

Milica Markovics enskilda anspråk

Mehmed Dzafic har i enlighet med sin inställning i skuldfrågan bestritt Milica Markovics enskilda anspråk. Han har inte vitsordat något belopp såsom skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan är Mehmed Dzafic skyldig att utge skadestånd till Milica Markovic. Den kränkning av den personliga integriteten som Milica Markovic fått vidkännas till följd av Mehmed Dzafics våld och hot mot henne under lång tid, är betydande. Tingsrätten bedömer att skälig ersättning för kränkning bör utgå med 50 000 kr. Skälig ersättning för sveda och värk bör utgå med 7 000 kr.

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Dödsboets efter Knut Nilsson enskilda anspråk

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov har i enlighet med sin inställning i skuldfrågan bestritt det enskilda anspråket. De har vitsordat det framställda anspråket såsom skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan kan Dödsboets efter Knut Nilsson skadeståndstalan inte bifallas.

Knut Nilssons anhörigas enskilda anspråk

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov har i enlighet med sin inställning i skuldfrågan bestritt de enskilda anspråken. De har inte vitsordat något belopp såsom skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan kan Knut Nilssons anhörigas skadeståndstalan inte bifallas.

Moses Shenges enskilda anspråk

Mehmed Dzafic har i enlighet med sin inställning i skuldfrågan bestritt det enskilda anspråket. Han har inte vitsordat något belopp såsom skäligt i och för sig.

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan är Mehmed Dzafic skyldig att utge skadestånd till Moses Shenge. Tingsrätten bedömer att skäligt skadestånd bör utgå med 5 000 kr för kränkning och 500 kr för sveda och värk.

Brottsofferfond

Då fängelse ingår i straffskalan för den brottslighet som Mehmed Dzafic och Danko Ivanov befunnits skyldiga till, ska de betala 500 kr vardera enligt lagen om brottsofferfond.

Övrigt

Åklagarens särskilda yrkande om beslag är lagligen grundat och ska bifallas.

Åklagarens yrkande om att Franco Ivanov ska utvisas lämnas utan bifall.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 4 (Dv 400)

Överklagande ställs till Hovrätten över Skåne och Blekinge och ges in till tingsrätten senast den 14 juni 2010.

På tingsrättens vägnar

Magnus Andersson

Skiljaktig mening, se nedan

LUNDS TINGSRÄTT

DOM

B 3737-08

Brottmålsenhet

Skiljaktig mening

Nämndemannen Claes Westerlund är beträffande åtalet enligt bilaga 2 skiljaktig i skuldfrågan avseende Mehmed Dzafic och anför följande. Liksom majoriteten gör jag bedömningen att utredningen i målet inte är sådan att Mehmed Dzafic kan dömas för att som gärningsman ha orsakat Knut Nilssons död. Däremot anser jag att det kan hållas för visst att Mehmed Dzafic genom sin närvaro på brottsplatsen har främjat den gärning som lett till Knut Nilssons död genom att i vart fall psykiskt styrka gärningsmännen i deras agerande och uppsåt. Mehmed Dzafic ska därför dömas för medhjälp till såväl försök till grovt rån som till grovt vållande till annans död. Överröstad i denna del är jag i övrigt ense med majoriteten.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Södra Skånes åklagarkammare
Kammaråklagare Titti Malmros

Ansökan om stämning

2010-04-15

Sida 1 (3)
Handling 97
Ärende AM-189118-08
Handläggare 302-5

Lunds tingsrätt

Box 75
221 00 LUND

LUNDS TINGSRÄTT	
LUNDS TINGSRÄTT Brottmålsenhet	
Ink 2010-04-15	AKTOM: 2010-05-21
Akt. 66154	MALNR: 61937-08
Aktbil. 22	AKTBIL: 240

TR mål: B 6154-08
Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Dzafic, Mehmed		Mehmed	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19890531-3832	SVERIGE		
	Adress			
Murgrönevägen 10 C, 231 76, BEDDINGESTRAND				
Offentlig försvarare/ombud				
Advokaten Susanne Bergmyr				
Frihetsberövande m.m.				
Delgivningsuppgifter				
Dzafic är placerad på häktet Trelleborg.				

Ansvarsyrkanden m.m.

GROV KVINNOFRIDSKRÄNKNING, GROV MISSHANDEL och VÅLDTÄKT (K 183346-08)

Målsägande

Se bilaga; advokaten Jonas Eilert är förordnad som målsägandebiträde

Gärning

Dzafic och målsäganden gifte sig sommaren 2007 och har bott tillsammans i Eslöv från augusti 2007 till juli 2008. Från september 2007 till juli 2008 har Dzafic, i parets gemensamma bostad, systematiskt och vid upprepade tillfällen på olika sätt misshandlat och hotat målsäganden samt vid två tillfällen våldtagit henne. Gärningarna har var och en varit led i en upprepad kränkning av målsägandens integritet och varit ägnade att allvarligt skada hennes självkänsla.

Av gärningarna må särskilt omnämnas att Dzafic under nämnda period

- a) vid ett tillfälle slagit målsäganden flera gånger i ansiktet och sedan tagit ett grepp om hennes hals och tryckt åt så att hon inte kunnat andas. Av misshandeln har målsäganden åsamkats andnöd och smärta,

- b) vid ett tillfälle tvingat ner målsäganden på knä, knäat henne i ansiktet och slagit henne i huvudet upprepade gånger samt dragit henne i håret. Av misshandeln har målsäganden åsamkats sårskada och smärta,
- c) vid minst ett tillfälle iförd boxhandskar slagit målsäganden i huvudet och på benen vilket åsamkat henne smärta,
- d) vid ett tillfälle bundit en kabel runt målsägandens hals och dragit åt vilket åsamkat henne andnöd och smärta. Gärningen är att bedöma som grov eftersom Dzafic visat särskild hänsynslöshet eller råhet,
- e) vid flera tillfällen bitit målsäganden i armarna vilket åsamkat henne smärta och sårskador,
- f) vid flera tillfällen slagit målsäganden på kroppen med en kabel vilket åsamkat henne smärta ~~samt~~ *junk av del. red ut*
- g) vid flera tillfällen slagit målsäganden med en livrem på kroppen samt vid något tillfälle i ansiktet, vilket åsamkat henne smärta och sårskada, *samt*
- h) i maj 2008 uttalat hot till målsäganden med innebörden att hon eller hennes familjemedlemmar skulle skadas eller dödas. Hoten har varit ägande att hos målsäganden framkalla allvarlig fruktan för egen eller annans säkerhet till person.

Under ovan nämnda tid har Dzafic dessutom, periodvis flera gånger i veckan, slagit målsäganden med knuten hand i huvudet och på kroppen samt sparkat henne på kroppen. Misshandeln har medfört smärta, blodvite och blåmärken.

Vidare har Dzafic under hösten 2007-sommaren 2008 vid två tillfällen i sin och målsägandens bostad i Eslöv med våld tvingat målsäganden till samlag.

Vid det ena tillfället har Dzafic med våld tvingat målsäganden till vaginalt och analt samlag. Våldet har bestått i att Dzafic slagit målsäganden med både öppen och knuten hand i huvudet och på kroppen, slagit henne med en kabel över kroppen, hållit fast hennes armar samt bitit henne i ena bröstet.

Vid det andra tillfället har Dzafic med våld tvingat målsäganden till vaginalt samlag. Våldet har bestått i att Dzafic slagit och sparkat målsäganden i huvudet och på kroppen samt vridit om hennes armar.

Lagrum

3 kap 6 §, 4 kap 4 a § 2 st och 6 kap 1 § brottsbalken

Bevisning*Muntlig bevisning*Förhör med tilltalade **Mehmed Dzafic**Förhör med **målsäganden** (*i behov av serbokroatisk tolk, se bilaga*)Vittnesförhör med **Jasmin Safik**, socialtjänsten Eslöv, angående hans kontakter med målsäganden samt iakttagelser av hennes skador till styrkande av åtalet.Vittnesförhör med **Afrah Hussein Omer**, socialtjänsten Eslöv, angående hennes kontakter med Dzafics familj och med målsäganden till styrkande av målsägandens utsatta situation och hennes skador.Vittnesförhör med **Kerstin Myrkrans** angående hennes iakttagelser av målsäganden, deras samtal, samt skador hon sett på målsäganden till styrkande av åtalet.*Skriftlig bevisning*

Journalanteckningar och fotografier (fup sid 4-6) till styrkande av målsägandens skador.

Rättsintyg (fup sid 7-15) till styrkande av målsägandens skador.

Begäran från interpol i Serbien ang eftersökande av målsäganden samt dagrapport från gränspolisen (fup sid 27-28) till styrkande av målsägandens situation.

Titti Malmros

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Internationella åklagarkammaren Malmö
Kammaråklagare Helena Ljunggren

Ansökan om stämning
2010-04-15

Sida 1 (9)
Handling 204
Ärende AM-117693-08
Handläggare 309A-10

Lunds tingsrätt
Box 75
221 00 LUND

LUNDS TINGSRÄTT	
Ink 2010-04-15	LUNDS TINGSRÄTT Brottmålssektet
AKT B 3737-08	INKOM: 2010-05-21 MALNR: B 3737-08
Aktbil. 89	AKTBL: 214...

TR mål: B 3737-08
Handl.: OVR

1	Tiltalad efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Dzafic, Mehmed		Mehmed	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19890531-3832	Sverige		
	Adress			
	Murgrönevägen 10 C, 231 76 BEDDINGESTRAND			
Offentlig försvarare/ombud				
Advokat Susanne Bergmyr, Box 234, 201 22 MALMÖ				
Frihetsberövande m m				
Anhållningsbeslut i frånvaro verkställt 2009-12-08 kl. 15:50 och häktad 2009-12-11.				
Delgivningsuppgifter				
Är placerad på häktet i Trelleborg				

2	Tiltalad efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Dzafic, Nuriya			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19670314-9531	Sverige		Ja, serbiska
	Adress			
	Murgrönevägen 10 C, 231 76 BEDDINGESTRAND			
Offentlig försvarare/ombud				
Advokat Odd Johansson, Byggmästaregatan 5, 222 37 LUND				
Frihetsberövande m m				
Anhållningsbeslut i frånvaro verkställt 2010-01-26 kl. 06:06 och häktad 2010-01-29.				
Häkttningsbeslutet hävt 2010-02-24 kl. 09:00.				
Delgivningsuppgifter				

3	Tiltalad efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Ivanov, Danka			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19710304-6442			Ja, serbiska
	Adress			
	Murgrönevägen 10 C, 231 76 BEDDINGESTRAND			
Offentlig försvarare/ombud				
Advokat Anna Rydén, Stora Södergatan 8 C, 222 23 LUND				
Frihetsberövande m m				
Hämtad till förhör 2010-01-27 kl. 09:00 och anhållen samma dag kl. 14:15.				
Anhållningsbeslutet hävt 2010-01-29 kl. 17:30.				
Delgivningsuppgifter				

4	Tilltalad efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Ivanov, Franco			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19851007-6733	Serbien		
	Adress			
	Malmgatan 4 A, 241 30 ESLÖV			
Offentlig försvarare/ombud				
Advokat Sven-Eric Ohlsson, Adelgatan 9, 211 22 MALMÖ				
Friköpt/berövande m.m.				
Anhållningsbeslut i frånvaro verkställt 2009-12-02 kl. 09:45 och häktad 2009-12-05.				
Delgivningsuppgifter				
Är placerad på häktet i Karlskrona				

Ansvarsyrkanden m.m.**1. MORD (K 70318-08) (Mehmed Dzafic och Franco Ivanov)**Målsägande

1. Gunnel Andersson (syster till Knut Nilsson)
2. Ulla-Britt Andersson (syster till Knut Nilsson)
3. Gösta Nilsson (bror till Knut Nilsson)
4. Sten Nilsson (bror till Knut Nilsson)
5. Stig Nilsson (bror till Knut Nilsson)
6. Katarina Thoor (brorsdotter till Knut Nilsson)

Samtliga målsägande företräds av advokat Max Fredriksson.

Gärning

Mehmed Dzafic och Franco Ivanov samt eventuellt någon eller några ytterligare personer har någon gång under tiden 12-16 maj 2008 på gården Kastberga 801 inom Eslövs kommun gemensamt och i samförstånd uppsåtligt eller av oaktsamhet berövat 70-åriga Knut Nilsson livet. De har således under natten mellan 12 och 13 maj olovligen tagit sig in i Knut Nilssons bostad i syfte att tillgripa kontanter eller andra värdeföremål och därefter tilldelat Knut Nilsson ett flertal slag eller sparkar i huvudet och på överkroppen, bakbundit Nilsson till händer och fötter i en s.k. "hogtie-ställning", knutit en kraftigt blodbesudlad jacka hårt runt Nilssons ansikte/huvud och slutligen lämnat Nilsson liggande på golvet utan möjlighet att själv ta sig loss.

Genom våldet har Knut Nilsson, förutom smärta och kraftigt blodvite, åsamkats omfattande kroppsskador i form av brott på vänster överkåksben, vänster ögonhåla och ett flertal revben, tand- och läppskador, blåmärken och underhudsblödningar i ansiktet, bålen, armarna och benen, hudavskrapningar i ansiktet, halsen och benen samt blödningar i ansiktets och halsens mjukdelar

och ögonens bindehinnor. De svåra kroppsskadorna jämte den även i övrigt särskilt hänsynslösa och råa behandlingen av Knut Nilsson har medfört att denne avlidit.

Knut Nilsson anträffades död i sin bostad på förmiddagen den 16 maj 2008. Bostaden var genomsökt men något tillgrepp av kontanter eller annat gods har sannolikt inte ägt rum. Fara för tillgreppsbrottets fullbordan har dock förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten.

I vart fall har en var av Mehmed Dzafic och Franco Ivanov med råd och dåd främjat gärningen genom att delta i inbrottet och våldsutövningen mot Knut Nilsson och psykiskt styrka varandra och eventuella övriga gärningsmän i deras agerande och uppsåt.

Lagrum

3 kap. 1 § *alt.* 3 kap. 6 och 7 §§ och 8 kap. 6 § samt 23 kap. 1 och 4 §§ brottsbalken

Särskilda yrkanden

1. Det yrkas att beslaget av plastpåsar, mattor, förpackningar, vinkelslip, kablar, kvitton, kläder, möbler, burkar och telefon, som tagits i beslag på Kastberga 801, samt en skokartong som tagits i beslag från Mehmed Dzafic ska bestå tills lagakraftvunnen dom föreligger (Beslag nr 2008-1200-BG5282 p. 3-6, nr 2008-1200-BG4761 p. 3-9, 12, 20-24 och 26-28, nr 2008-1200-BG4874 p. 1-3, 5-6, 27-28 och 35, nr 2008-1200-BG12285 p. 1-3, nr 2008-1200-BG4763 p. 1-6 och 8-12 samt beslag nr 2009-1200-BG2680 p. 1).
2. Att Franco Ivanov ska utvisas ur riket och förbjudas att återvända hit.

Bevisning

Se under åtalspunkt 3.

2. ANSTIFTAN TILL FÖRSÖK TILL RÅN ALT. GROV STÖLD (K 12174-10) (Nuriya Dzafic)

Nuriya Dzafic har någon gång omkring den 12-13 maj 2008 i Eslöv med verbal uppmaning och psykiskt inflytande förmått Mehmed Dzafic att, gemensamt och i samråd med annan eller andra, olovligen ta sig in i Knut Nilssons bostad i Kastberga, Eslövs kommun, i syfte att där, medelst våld eller hot om våld, tillgripa kontanter eller andra värdeföremål från Knut Nilsson.

Lagrum

8 kap. 4-5 och 12 §§ samt 23 kap. 4 § brottsbalken

Bevisning

Se under åtalspunkt 3.

3. GROVT SKYDDANDE AV BROTTSLING (K 12174-10) (Nuriya Dzafic och Danka Ivanov)

Nuriya Dzafic och Danka Ivanov har under tiden 13-19 maj 2008 i bl.a. Eslöv gemensamt och i samråd *dels* undanröjt bevis från mordet på Knut Nilsson i Kastberga enligt åtalspunkt 1 genom att förstöra och undanskaffa kläder och skor som Mehmed Dzafic burit på sig vid gärningstillfället, *dels* transporterat Mehmed Dzafic ner till Serbien i syfte att dölja honom och hjälpa honom undkomma lagföring och straff.

Brottet är grovt med hänsyn till att åtgärderna vidtagits på viktigt bevismaterial och i syfte att Mehmed Dzafic ska undkomma lagföring för ett mycket allvarligt brott.

Lagrum

17 kap. 11 § brottsbalken

Bevisning åtalspunkt 1-3***Muntlig bevisning***

1. Förhör med de tilltalade **Mehmed Dzafic, Franco Ivanov, Nuriya Dzafic och Danka Ivanov** (samtliga förnekar brott)
2. Förhör med **Milica Markovic** (målsägande i mål B 6154-08; tolk i serbiska erfordras), som ska höras om sina iakttagelser och vad hon uppfattat i övrigt av Mehmet Dzafics, Nuriya Dzafics, Franco Ivanovs och övriga familjemedlemmars samtal och förehavanden vid tiden före och efter gärningen, till styrkande bl.a. av att Mehmet Dzafic och Franco Ivanov, efter uppmaning av Nuriya Dzafic, har begett sig till Knut Nilssons bostad i syfte att tillgripa kontanter och därefter misshandlat och bundit Knut Nilsson, att familjerna Dzafic och Ivanov träffats och diskuterat händelsen, att Nuriya Dzafic och Verica Ivanov åkt ut till Kastberga och undersökt förhållandena på brottsplatsen samt talat med en granne och att Nuriya Dzafic och Danka Ivanov förstört och undanröjt bevismaterial såsom Mehmet Dzafics blodiga kläder samt kört ner Mehmet Dzafic till Serbien.

Vittnesförhör med följande personer:

3. **Maria Caap** angående uppgifter som Milica Markovic lämnat om sin kännedom om händelsen i Kastberga under sommaren 2008 och hennes sinnesstämning i samband härmed, till styrkande av att Milica Markovics uppgifter om saken är trovärdiga.
4. **Mattias Borg** angående köp av jordbruksinventarier från Knut Nilsson, till styrkande av att Knut Nilsson haft mycket kontanter strax före gärningstillfället.
5. **Mustaf Karagjiu** angående dennes kontakter med Miralem Dzafic dagarna före den 16 maj 2008, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat uppgifter om gärningen i Kastberga innan brottet upptäcktes.
6. **Kriminalinspektören Mats Gummesson Odestål** angående ett samtal med Mustaf Karagjiu på polisstationen i Eslöv, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat uppgifter om händelsen i Kastberga till Karagjiu innan brottet upptäcktes.
7. **Marchus Mörberg** angående samtal med Miralem Dzafic i maj 2008, till styrkande av att denne lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga innan brottet upptäcktes.
8. **Maria Weber** angående samtal med Marchus Mörberg i maj 2008, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat detaljerade uppgifter till Marchus Mörberg om gärningen i Kastberga innan brottet upptäcktes.
9. **Rebecca Mårtensson-Hyvärinen** angående samtal med Miralem Dzafic i Eslöv i maj 2008, till styrkande av att denne lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga innan brottet upptäcktes.
10. **Stephanie Johansson** angående samtal med Miralem Dzafic i Eslöv i maj 2008, till styrkande av att denne lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga.
11. **Christina Ahlbin** angående samtal med Stephanie Johansson i maj 2008 och hennes intryck av Stephanies sinnesstämning, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga till Stephanie Johansson.
12. **Cassandra Holm** angående samtal med Miralem Dzafic och Stephanie Johansson i maj 2008, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga.

-
13. **Linnea Nilsson** angående samtal med Miralem Dzafic i Eslöv i maj 2008, till styrkande av att denne lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga.
 14. **Marko Gavric** angående samtal med Miralem Dzafic i maj 2008, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat detaljerade uppgifter dels om gärningen i Kastberga, dels om åtgärder som Nurija Dzafic och Danko Ivanov därefter vidtagit med avseende på Mehmed Dzafic.
 15. **Christian Jorlin** angående hans kontakter med Miralem Dzafic och uppgifter som han erhållit från andra om händelsen i Kastberga, till styrkande av att Miralem Dzafic lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga till andra.
 16. **André Olsson** angående samtal med Miralem Dzafic i Eslöv i maj 2008, till styrkande av att denne lämnat detaljerade uppgifter om gärningen i Kastberga.
 17. **Nore Björk** angående sina kontakter med Knut Nilsson samt Nurija Dzafic och dennes familjemedlemmar i maj 2008, till styrkande bl.a. av att Nurija Dzafic handlat skrot av Nore Björk och Knut Nilsson under våren/försommaren 2008, att Miralem Dzafic fick ställa en moped på Björks fastighet och att Nurija Dzafic har varit i Kastberga samma dag som brottet upptäcktes.
 18. **Bengt Karlsson** angående anträffandet av Knut Nilsson och ett möte med Nurija Dzafic, till styrkande av att Nurija Dzafic har varit i Kastberga samma dag som brottet upptäcktes.
 19. **Susanne Svensson** angående hennes kontakter med Nurija Dzafic i maj 2008, till styrkande av att denne varit i Kastberga den 16 maj 2008.
 20. **Andreas Björk** angående sin kontroll av personbilen SDH588 och sin kännedom om Nurija Dzafics förhållanden hos Knut Nilsson, till styrkande av att Nurija Dzafic besökte Knut Nilsson kort före gärningen och även varit i Kastberga den 16 maj 2008.
 21. **Hussein Abdi Hussein** angående besök som denne och Nurija Dzafic gjort på Knut Nilssons gård tiden före gärningen, till styrkande av att varken han eller Nurija Dzafic varit inne i Knut Nilssons bostad.
 22. **Lise-Lotte Nordlander** (systerdotter till Knut Nilsson) angående Knut Nilsson vanor beträffande städning och att bjuda in folk, till styrkande av att Knut Nilsson var obenägen att släppa in folk i bostaden och att de

anträffade plastpåsarna i hallen kommer från ett skafferi i köket, där de förvarats under längre tid.

23. **Rättsläkaren Karl Dahlberg** (sakkunnig) till förtydligande av skadebilden hos Knut Nilsson, skadornas uppkomst, dödsorsak och övriga omständigheter i samband med skadornas uppkomst.
24. **Forensikern Annemarie Svejderud (telefonförhör tillfyllest)**, som ska höras till förtydligande av resultatet från undersökning av skostorlek.
25. **Kriminalinspektören Mats Rosberg**, som ska höras till förtydligande av jämförelseundersökning avseende skospår.
26. **Kriminalinspektör Göran Månsson** angående vidtagna kriminaltekniska undersökningar på brottsplatsen och Rårödsvägen 5 i Eslöv, till utvisande av förhållandena på brottsplatsen vid gärningstillfället och gärningens utförande samt till styrkande av att spår på brottsplatsen utvisar att Mehmed Dzafic befunnit sig där vid gärningstillfället.
27. **Kriminalkommissarie Mats Hägg** (sakkunnig) angående vidtagen blodspårundersökning på brottsplatsen, till belysande av gärningsförloppet och våldsutövningen mot Knut Nilsson.

Skriftlig bevisning

1. **Primärrapport ang. dödsfall och händelserapport** (sid 9 och 15-16 i förundersökningsprotokollet; förkortas härafter som "fup")
2. **Kopia av kvitto från Berga Lågpris, PM ang. tid för bilbesiktning och underrättelseuppslag**, till styrkande av att gärningen ägt rum någon gång mellan den 12 maj 2008 kl. 17:36 och den 13 maj 2008 kl. 09.55 (sid 66 och 68-69 i fup).
3. **Protokoll över kriminaltekniska undersökningar** (se särskild bilaga)
I protokollet avses särskilt brottsplatsundersökning Kastberga (sid 11-176), undersökning av Knut Nilssons kropp och kläder (sid 177-204), sakkunnigutlåtande och protokoll betr. fingeravtrycksundersökning på plastpåsar (sid 224-239), blodspårstolkning (sid 241-244), undersökningsprotokoll skospår (sid 247), brottsplatsundersökning Rårödsvägen 5 i Eslöv (sid 250-262), undersökning skokartong/skospår (sid 263-286), undersökning köksfönster och vinkelslip (sid 334-344) och undersökning och test av platsbyrå (sid 345-358).

Bevisningen återopas till styrkande av gärningens våldsamma och hänsynslösa utförande och förhållandena vid anträffandet av Knut Nilsson samt att det anträffats spår på brottsplatsen som visar att Mehmed Dzafic och minst en person till befunnit sig där vid gärningstillfället.

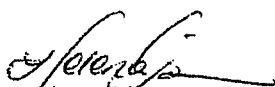
4. **Redovisning av fingeravtrycksundersökning**, till styrkande av att Mehmed Dzafics fingeravtryck har säkrats på en plastpåse, som anträffats på brottsplatsen (sid 139-141 i fup).
5. **Sakkunnigutlåtande från SKL ang. bl.a. undersökning av biologiska spår och sammanpassning av kablar**, till utvisande av gärningens utförande och förhållandena på brottsplatsen (sid 151-180 i fup).
6. **Sakkunnigutlåtande från SKL ang. bl.a. undersökning av skoavtryck**, till styrkande av att ett skoavtryck, som avsatts i blod på golvet i sovrummet, kommer från en sko med storleken UK 7,5, under förutsättning att avtrycket avsatts med en sko av märket Adidas (Grad +2) (sid 199-205 i fup).
7. **Sakkunnigutlåtande från SKL ang. undersökning av biologiska spår**, till styrkande bl.a. av att Knut Nilssons blod/DNA har anträffats på en plastpåse "Ö o B", på vilken man också säkrat fingeravtryck från Mehmed Dzafic (sid 206-215 i fup).
8. **PM angående datumbestämning av anträffade plastpåsar**, till styrkande av att den plastpåse "Ö o B" (G021), som Mehmed Dzafics fingeravtryck och Knut Nilssons blod har säkrats på, är tillverkad i december 2005 och att även fler av de plastpåsar som låg inuti "Ö o B-påsen" (G021) är av äldre datum (sid 216-218 i fup).
9. **PM angående Överskottsbolagets omsättning av plastpåsar**, till styrkande av att Överskottsbolagets butiker i Skåne beställer nya plastpåsar minst två gånger om året (sid 220-223 i fup).
10. **PM angående omsättningen av skomodellen Adidas Tie Break och andra Adidasmodeller**, till utvisande bl.a. av omsättningen av skomodellen Adidas Tie Break, storlek UK7,5, i Sverige under 2007 och 2008 (sid 239-248 i fup och sid 6 i tilläggsprotokoll).
11. **Telefonlista och karta över telemaster**, till styrkande av att Franco Ivanov har befunnit sig i Eslövsområdet natten mellan 12 och 13 maj 2008 (sid 257-260 i fup).

12. **Polisanmälan 1200-K42325-08 och beslagsprotokoll ang. moped**, till styrkande av att Miralem Dzafic en tid före gärningstillfället ställt en moped på en grannfastighet till Knut Nilsson (sid 1-3 i tilläggsprotokoll).
13. **Kopia av Mehmed Dzafics passhandling**, till styrkande av att denne rest in i Serbien den 19 maj 2008 (sid 274-275 i fup).
14. **Kopior av Nuriya Dzafics och Danka Ivanovs passhandlingar**, till styrkande av att dessa transporterat Mehmed Dzafic till Serbien omkring den 19 maj 2008 (sid 287-292 resp. sid 298-303 i fup).
15. **Dödsorsaksintyg, rättsmedicinsk obduktionsrapport och kompletterande yttrande avs. rättsodontologisk undersökning avseende Knut Nilsson**, till styrkande av skadebild och dödsorsak samt hur skadorna har uppkommit (sid 94-124 i fup).
16. **Utlåtande om Knut Nilssons hälsotillstånd**, till styrkande av Knut Nilsson vid tidpunkten för gärningen hade för sin ålder ett adekvat hälsotillstånd (sid 130-131 i fup).
17. **Kopia av papperslapp med anteckningar**, ingiven till polisen av vittnet Maria Caap (sid 86 i Förhörsbilaga 1)
18. **Kopior av kvittenser avseende betalning för lantbruksmaskiner, inbetalningskvitto och kontoutdrag från Sparbanken Finn**, till styrkande av att Knut Nilsson haft mycket kontanter en kort tid före gärningen och således motivet för denna (sid 29-31 och 255-256 i fup).
19. **PM angående publicering på Text-TV om mordet i Kastberga**, till styrkande av att den första publiceringen ägde rum på eftermiddagen den 16 maj 2008 (sid 10 i tilläggsprotokoll)

Handläggning

Sakframställning beträffande åtalpunkterna 1-3 kommer att ske i ett sammanhang.

Behov av teknisk utrustning i rätten: Storbildsskärm för att kunna förevisa bilder från dator (dator medtages av åklagaren).

Helena Ljunggren

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Södra Skånes åklagarkammare
Kammaråklagare Titti Malmros

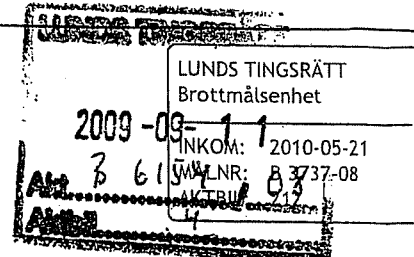
Ansökan om stämning

2009-09-09

Sida 1 (2)
Handling 54
Ärende AM-189118-08
Handläggare 302-5

Lunds tingsrätt

Box 75
221 00 LUND

TR mål: B 6154-08

Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrkestitel
	Dzafic, Mehmed		Mehmed	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Talkbehov
	19890531-3832	SVERIGE	0413-16222	
	Adress			
Rårödsvägen 5 241 39 ESLÖV				
Offentlig försvarare/ombud				
Önskar Sven-Erik Ohlsson				
Frihetsberövande m.m.				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.**1. FÖRSÖK TILL RAN och MISSHANDEL (K 189479-08,) 169499-08)**Målsägande

Henrik Wrede; underrättad (3a)

Moses Shenge; underrättad (3a)

Gärning

Dzafic har den 13 december 2008 i Stadsparken i Lund medelst våld försökt att olovligen ta och tillägna sig Wredes plånbok. Dzafic har därvid uppmanat Wrede att överlämna sin plånbok varefter Dzafic försökt att ta plånboken ur Wredes hand. Samtidigt har Dzafic knäat Wrede i huvudet.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller varit utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter.

Dzafic har vid samma tillfälle uppsåtligt tillfogat Shenge smärta och särskada genom att slå honom en gång i huvudet med knuten hand.

Lagrum

3 kap 5 § och 8 kap 5 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning*Muntlig bevisning*

Förhör med tilltalade Mehmed Dzafic

Förhör med målsägandena Henrik Wrede och Moses Shenge angående händelseförloppet till styrkande av åtalet.

Vittnesförhör med Sebastian Carelli, åsyna vittne.

2. NARKOTIKABROTT, ringa brott (K 42849-09)

Dzafic har den 26 mars 2009 eller någon dag dessförinnan på okänd plats i riket olovligen brukat cannabis, som är narkotika.

Lagrum

2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Bevisning

Förhör med Mehmed Dzafic som erkänner brott.

Analysbesked.

3. RATTFYLLERI och NARKOTIKABROTT, ringa brott (TM 13808-09)Dzafic har den 4 juni 2009 fört personbil på väg 108 i Södervidinge efter att samma dag eller ~~någon dag~~ dessförinnan på okänd plats i riket olovligen ha intagit cannabis, som är narkotika, i så stor mängd att det under eller efter färden funnits narkotika kvar i hans blod.

→ en tid

Just. av
dml. vid
hf.Lagrum

4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649) och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Bevisning

Förhör med Mehmed Dzafic som förnekar brott.

Analysbesked.

Titti Malmros

SVERIGES DOMSTOLAR

Bilaga

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett i **domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens dom-

skäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-24

Lund

Mål nr B 3737-08

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

INKOM: 2010-05-21
MÅLNR: B 3737-08
AKTBIL: 207

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid
851007-6733

Datum för dom/beslut
2010-05-24

Efternamn
Ivanov

Förnamn
Franco

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Datum
2009-12-02

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

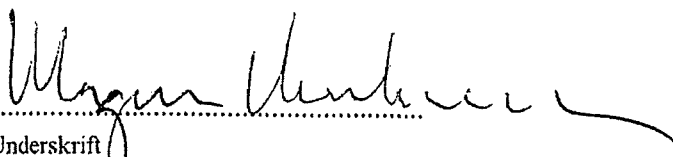
Datum
2010-05-07

Särskild anteckning

Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-24

Lund

Mål nr B 3737-08

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

INKOM: 2010-05-21
MÅLNR: B 3737-08
AKTBIL: 208

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid
710304-6442

Datum för dom/beslut
2010-05-24

Efternamn
Ivanov

Förnamn
Danka

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Datum
2010-01-27

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum
2010-01-29

Särskild anteckning

Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress
Box 75
221 00 Lund

Besöksadress
Byggmästaregatan 2

Telefon
046-16 04 00
Telefax
046-13 39 33
E-post: b.lunds.tingsratt@dom.sc
www.lundstingsratt.domstol.se

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00 - 16:30

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-24

Lund

Mål nr B 3737-08

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

INKOM: 2010-05-21
MÅLNR: B 3737-08
AKTBIL: 209

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid
670314-9531

Datum för dom/beslut
2010-05-24

Efternamn
Dzafic

Förnamn
Nuriya

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Datum
2010-01-26

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

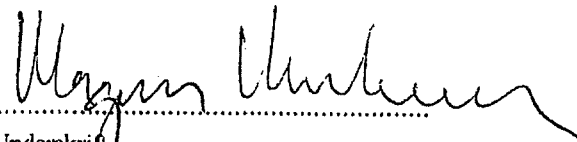
Datum
2010-02-24

Särskild anteckning

Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2010-05-24

Lund

Mål nr B 3737-08

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

INKOM: 2010-05-21
MÅLNR: B 3737-08
AKTBIL: 206

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid
890531-3832

Datum för dom/beslut
2010-05-24

Efternamn
Dzafic

Förnamn
Mehmed

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Datum
2009-12-08

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

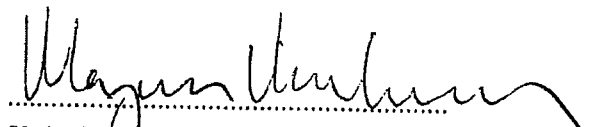
Datum
2010-05-11

Särskild anteckning

Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress
Box 75
221 00 Lund

Besöksadress
Byggmästaregatan 2

Telefon
046-16 04 00

Telefax
046-13 39 33

E-post: b.lunds.tingsratt@dom.se
www.lundstingsratt.domstol.se

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00 - 16:30

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 13

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2010-10-28
Malmö

Aktbilaga 99
Mål nr B 1713-10

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 710304-6442	Datum för dom/beslut 2010-10-28
Efternamn Ivanov	Förnamn Danka

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

Datum 2010-01-27	Datum 2010-01-29
---------------------	---------------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Dok.Id 135671

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846	Hovrättstorget 1	040-35 57 00	040-783 11	måndag – fredag
201 80 Malmö		E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se		08:00-16:00
		www.hovrattenskanablekinge.domstol.se		

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 1
Rotel 13

AVRÄKNINGSUNDERLAG Aktbilaga 100
2010-10-28
Malmö

Mål nr B 1713-10

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 890531-3832	Datum för dom/beslut 2010-10-28
Efternamn Dzafic	Förnamn Mehmed

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2009-12-08	Datum 2010-05-11
---------------------	---------------------

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Dok.Id 135670

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846	Hovrättstorget 1	040-35 57 00	040-783 11	måndag – fredag
201 80 Malmö		E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se		08:00-16:00
		www.hovrattenskanablekinge.domstol.se		

Anvisningar för överklagande

Överklagandet skall göras skriftligen. Om avgörandet innehåller beslut i fråga som avses i 49 kap. 5 § rättegångsbalken eller 37 § lagen (1996:242) om domstolsärenden, får detta överklagas särskilt.

Överklagandet ställs till Högsta domstolen men skall ges in till hovrätten. Det skall ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges under rubriken HUR MAN ÖVERKLAGAR.

Målet eller ärendet tas upp av Högsta domstolen endast om Högsta domstolen lämnar tillstånd till det, s.k. prövningstillstånd.

Prövningstillstånd kan meddelas endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen; eller
2. det finns synnerliga skäl till en sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets eller ärendets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål eller ärenden, som samtidigt föreligger till bedömning, kan prövningstillstånd meddelas också i övriga.

Prövningstillstånd behövs inte när justitiekanslern eller en justitieombudsman överklagar i mål om allmänt åtal.

Upplysningar

I överklagandet till Högsta domstolen skall Ni ange

1. Ert namn, postadress och telefonnummer
2. den dom eller det beslut som överklagas samt målets eller ärendets nummer och dagen för avgörandet
3. den ändring i domen eller beslutet som yrkas
4. grunderna för överklagandet (de skäl som Ni åberopar) och i vilket avseende hovrättens skäl enligt Er mening är oriktiga
5. de bevis Ni vill åberopa och vad Ni vill styrka med varje särskilt bevis
6. de omständigheter Ni åberopar till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas.

Överklagandet bör vara egenhändigt undertecknat av Er eller Ert ombud.

2005-03-09

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846 201 80 MALMÖ	Hovrättstorget 1 211 18 MALMÖ	040-35 57 00	040-783 11	må-fre 08.00 – 16.00

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

Ö 335-20

meddelat i Stockholm den 12 juni 2020

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE

2020-06-16

ANKOM

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Rotel 21INKOM: 2020-06-16
MÅLNR: B 1955-20
AKTBIL: 1

PARTER

Sökande

1. Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

2. Sten Nilsson

Granviksgatan 47

214 58 Malmö

3. Gunnel Andersson

Biblioteksgatan 3 K

245 31 Staffanstorp

4. Mats Andersson

Molnvägen 1

245 38 Staffanstorp

Hovrätten över Skåne och Blekinge	
Ex.....	Inkom via
2020-06-16	
Målnr.....	B 1955-20
Aktbil 1	Rotel 21

Dok.Id 179607

HÖGSTA DOMSTOLEN
Riddarhustorget 8Postadress
Box 2066
103 12 StockholmTelefon 08-561 666 00
Telefax -
E-post:
hogsta.domstolen@dom.se
www.hogstadamstolen.seExpeditionstid
08:45-12:00
13:15-15:00

5. Inga-Lill Winqvist

Albovägen 10

245 38 Staffanstorp

6. Lise-Lotte Hovold

Ulvs 309

248 92 Perstorp

7. Katarina Thoor

Sandvångsvägen 65

272 94 Simrishamn

Målsägandebiträde för 2–7:

Advokat Max Fredriksson

Advokatbyrån Brottsofferjuristerna Fredriksson AB

Gustaf Rydbergsgatan 1

217 55 Malmö

Motpart

Franco Ivanov, 19851007-6733

Frihetsberövande: F.n. intagen i kriminalvårdsanstalt

Medborgare i Serbien

c/o Verica Ivanov

Malmgatan 4A Lgh 1101

241 30 Eslöv

Offentlig försvarare och ombud: Advokat Lars Edman

Cityadvokaterna i Malmö HB

Stortorget 3

211 22 Malmö

SAKEN

Resning

TIDIGARE AVGÖRANDE

Hovrätten över Skåne och Blekinges dom 2010-10-28 i mål B 1713-10

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen beviljar resning av Hovrätten över Skåne och Blekinges dom den 28 oktober 2010 i mål B 1713-10 till men för Franco Ivanov och förordnar att målet ska tas upp till ny behandling i hovrätten avseende åtalet för mord.

Högsta domstolen avslår häktningssyrkandet.

Lars Edman ska få ersättning av allmänna medel för försvaret av Franco Ivanov i Högsta domstolen med 245 088 kr. Av beloppet avser 185 749 kr arbete, 8 995 kr tidsspillan, 1 326 kr utlägg och 49 018 kr mervärdesskatt.

Max Fredriksson ska få ersättning av allmänna medel för biträdet åt Sten Nilsson, Gunnel Andersson, Inga-Lill Winqvist, Mats Andersson, Lise-Lotte Hovold och Katarina Thoor i Högsta domstolen med 65 737 kr. Av beloppet avser 51 948 kr arbete, 642 kr tidsspillan och 13 147 kr mervärdesskatt.

Det ankommer på hovrätten att pröva frågan om Franco Ivanovs ersättningskyldighet för kostnader för försvaret och målsägandebiträdet i samband med målet efter dess återupptagande.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen ska bevilja resning till nackdel för Franco Ivanov och förordna att målet ska tas upp på nytt av hovrätten för prövning av ansvarsfrågan avseende åtalet för mord. Om Högsta domstolen beviljar resning har riksåklagaren yrkat att Franco Ivanov ska häktas. Målsägandena har anslutit sig till riksåklagarens resningsansökan.

Franco Ivanov har motsatt sig yrkandena.

BAKGRUND

Franco Ivanov åtalades i april 2010 för mord begånget i maj 2008. Enligt gärningsbeskrivningen hade Franco Ivanov gemensamt och i samförstånd med Mehmed Dzafic samt eventuellt ytterligare personer uppsåtligen berövat 70-årige Knut Nilsson livet genom att, i dennes bostad i Kastberga i Eslövs kommun, utsätta honom för omfattande misshandel och därefter lämna honom bakbunden med en jacka knuten runt huvudet. Ytterligare två personer, bröderna Michel Ivanov och Klaudio Ivanov, var misstänkta för delaktighet men åtalades inte.

Knut Nilssons anhöriga biträdde åtalet och yrkade skadestånd.

Franco Ivanov och Mehmed Dzafic förnekade gärningen och motsatte sig skadeståndsyrkandena.

Tingsrätten ogillade i maj 2010 åtalet för mord mot de båda tilltalade men dömde Mehmed Dzafic för bl.a. försök till grov stöld.

I oktober 2010 fastställde hovrätten tingsrättens ogillande dom såvitt avsåg Franco Ivanov. Hovrätten ändrade domen gällande Mehmed Dzafic på så sätt att han dömdes för mord. Domen fick laga kraft. Mehmed Dzafic blev i december 2017 villkorligt frigiven från det fängelsestraff som han ådömdes.

Den 18 januari 2019 har förundersökningen om mord återupptagits och där-
efter har ett flertal personer – däribland Mehmed Dzafic, Klaudio Ivanov och
Michel Ivanov – lämnat nya uppgifter om vilka personer som var delaktiga i
gärningen. Klaudio Ivanov och Michel Ivanov har återigen delgetts misstanke
om mord och de häktades av Lunds tingsrätt i december 2019 såsom på
sannolika skäl misstänka för delaktighet i gärningen.

SKÄL

Bestämmelserna om resning

1. Enligt 58 kap. 3 § första stycket 2 rättegångsbalken får resning beviljas
till men för en tilltalad som frikänts, om det för brottet är föreskrivet fängelse i
mer än ett år och det åberopas någon omständighet eller något bevis som inte
tidigare har förebringats och vars förebringande sannolikt skulle ha lett till att
den tilltalade dömts för brottet. Enligt andra stycket får resning inte beviljas på
grund av någon ny omständighet eller något nytt bevis, om inte parten gör
sannolikt att omständigheten eller beviset inte hade kunnat åberopas i rätte-
gången, eller att parten annars har haft giltig ursäkt för att inte göra det.
2. Av 58 kap. 4 § andra stycket rättegångsbalken följer att en ansökan om
resning till men för den tilltalade ska göras inom ett år från det att sökanden
fick kännedom om det förhållande som ansökan grundas på.

Är nyhetskravet uppfyllt?

3. För resning enligt den nu aktuella bestämmelsen fordras alltså att det
åberopas någon omständighet eller något bevis som inte tidigare har lagts
fram. Syftet med det s.k. nyhetskravet är att förhindra att det sker en ompröv-
ning av bevisvärderingen på extraordinär väg.

4. Med bevis som inte har lagts fram avses bl.a. ett nytt bevismedel, t.ex. ett nytt vittne som inte har hörts tidigare. Det kan också vara fråga om ett nytt bevisfaktum, t.ex. nya uppgifter från en tidigare hörd person. Det krävs att uppgifterna har prövats av domstol för att nyhetsvärdet ska anses förlorat. Det betyder att rätts- eller bevisfakta inte förlorar egenskapen att vara nya av det skälet att de har förekommit i förundersökningen (jfr Thorsten Cars, Om resning i rättegångsmål, 1959, s. 170).

5. Enbart en sammanställning och bearbetning av det bevismaterial som har förelegat i rättegången eller en fortsatt utveckling av synpunkter som har framförts i målet är i princip inte att anse som nya omständigheter eller bevis. Detta utesluter dock inte att en systematiskt genomförd sammanställning och granskning av ett redan tidigare åberopat bevismaterial kan anses utgöra ny utredning när den ses i ljuset av andra nya omständigheter eller bevis (se NJA 1975 C 125 och NJA 2018 s. 163 p. 26).

6. Som grund för ansökan om resning har riksåklagaren åberopat uppgifter från fem personer som har hörts i den återupptagna förundersökningen. Dessa är Mehmed Dzafic, Klaudio Ivanov, Michel Ivanov och Roki Ivanov samt Camilla Bodin. Eftersom Mehmed Dzafic, som är den ende som hördes om gärningen i det ursprungliga brottmålet, helt har ändrat sina uppgifter och då övriga personer inte hördes i denna del uppfyller denna bevisning nyhetskravet.

7. Riksåklagaren har även åberopat en telefonanalys som bl.a. innehåller uppgifter om positionering av vad som påstås vara Franco Ivanovs telefon. Uppgifter om denna telefons positionering åberopades redan i brottmålet. Analysen bygger dock även på nya uppgifter om andra personers telefoner. De nya uppgifterna har jämförts och sammanställts med tidigare uppgifter så att ett nytt underlag för slutsatser har uppkommit. Även telefonanalysen uppfyller nyhetskravet.

Finns det giltig ursäkt?

8. De nya uppgifter som har lämnats av de personer som har hörts i den återupptagna förundersökningen har lämnats relativt nyligen och kunde således inte åberopas vid den ursprungliga rättegången. Kravet på giltig ursäkt är därför uppfyllt i den delen.

9. Kravet är även uppfyllt när det gäller telefonanalysen. Den har blivit relevant först sedan några av de hörda personerna berättat bl.a. att de var tillsammans med Franco Ivanov på Knut Nilssons gård vid tiden för gärningen.

Har den nya bevisningen åberopats i rätt tid?*Tillämpningen av ettårsfristen*

10. I detta fall är det riksåklagaren som har gett in resningsansökan. Ettårsfristen ska då räknas från det att en åklagare som är underställd riksåklagaren får kännedom om det förhållande som ansökan grundas på (se NJA 1974 s. 595). Vad som ska förstås som kännedom kan variera beroende på omständigheterna i det enskilda fallet.

11. I fall som det aktuella krävs det alltså att åklagaren rent faktiskt får kännedom om förhållandet. När det gäller nya eller ändrade uppgifter krävs för att kännedom ska anses föreligga att uppgifterna har lämnats och därtill att de har konkretiserats på ett sådant sätt att det finns skäl att beakta dem. Det är alltså inte tillräckligt att en person säger sig vara beredd att lämna uppgifter som kan vara av betydelse.

12. Om de nya uppgifterna lämnas som ett tips till polisen utan att åklagaren kontaktas innebär det inte att ettårsfristen börjar löpa. Det får förutsättas att konkreta uppgifter som polisen bedömer vara av betydelse utan dröjsmål vidarebefordras till åklagare för ställningstagande till uppgifterna,

och i förlängningen till om förundersökningen ska återupptas eller utvidgas (jfr 58 kap. 6 a § rättegångsbalken).

När har ettårsfristen tidigast börjat löpa i detta fall?

13. Det första polisförhöret med Mehmed Dzafic i den återupptagna förundersökningen hölls den 18 januari 2019 och ansökan om resning gavs in till Högsta domstolen den 15 januari 2020, alltså inom ett år från förhöret.

14. Den kontakt som Mehmed Dzafic tog per telefon med åklagaren strax före jul 2018 innebar inte att åklagaren fick sådan kännedom om innehållet i dennes ändrade uppgifter att ettårsfristen började löpa (se p. 11).

15. Detsamma gäller i fråga om vissa kontakter som Roki Ivanov tidigare hade med polisen. Det tips som lämnades av honom redan i september 2017 – om att Mehmed Dzafic var beredd att lämna vissa nya uppgifter om Franco Ivanovs delaktighet – föranledde inga ytterligare åtgärder eftersom Roki Ivanov därefter inte gick att nå. Hans uppgifter till en av utredarna i oktober 2018 om att Mehmed Dzafic ville komma till polisen och namnge övriga gärningsmän besvarades genom att han uppmanades att be Mehmed Dzafic komma in för förhör tillsammans med sin advokat. Det kom att ske i januari 2019. Åklagaren fick inte kännedom om Roki Ivanovs kontakter i samband med att de skedde, utan först sedan förundersökningen hade återupptagits med anledning av Mehmed Dzafics nya uppgifter.

16. Åklagaren har således först i och med polisförhöret med Mehmed Dzafic den 18 januari 2019 fått sådan kännedom att ettårsfristen har börjat löpa.

Samtliga nya uppgifter har åberopats i rätt tid

17. Mehmed Dzafics nya och ändrade uppgifter har alltså inte framkommit tidigare än ett år före ansökan om resning. Roki Ivanovs nya uppgifter om vad

han hade fått höra direkt från Franco Ivanov, Klaudio Ivanov och Michel Ivanov lämnades först i senare förhör med honom. Det har inte ifrågasatts att den i övrigt nya utredningen i form av nya bevispersoner framkommit inom fristen. Den nya muntliga bevisningen har således i samtliga fall åberopats i rätt tid. Detsamma gäller i fråga om telefonanalysen, som utfördes i december 2019.

18. Det finns alltså inte något hinder för riksåklagaren att i resningsärendet åberopa de uppgifter som de fem hörda bevispersonerna har lämnat i den återupptagna förundersökningen och telefonanalysen.

Närmare om bevisvärderingen vid resningsprövningen

19. Vid bedömningen av vilken betydelse den nya bevisningen skulle ha haft om den hade funnits redan vid rättegången i hovrätten ska de omständigheter och den bevisning som presenterades där värderas på det sätt som har kommit till uttryck i hovrättens dom. Någon fristående omvärdering får alltså inte ske. Prövningen ska dock ske objektivt av domstolen i resningsärendet, varvid resningsdomstolen ska fråga sig hur den nya utredningen skulle kunna antas ha inverkat på bedömningarna i brottmålet. (Se bl.a. NJA 2010 s. 295 p. 16 och NJA 2011 s. 254 p. 16.)

20. Detta hindrar inte att vissa omständigheter och bevis ges en annan betydelse i ljuset av den nya utredningen och att de alltså i den meningen ska värderas annorlunda (se NJA 2013 s. 931 p. 4, 19 och 26).

21. Vid bedömningen av om ny bevisning sannolikt skulle ha lett till att den mot vilken resning söks hade dömts för brottet måste, i resningsärendet, också rimlig hänsyn tas till att muntlig bevisning knappast kan fullt ut värderas i bevishänseende utan att först prövas i en kontradiktorisk rättegång med möjligheter till motförhör.

22. När en person ändrar sin tidigare berättelse finns det skäl att vid bevisvärderingen beakta bl.a. att olika uppgifter har lämnats vid olika tillfällen och den tid som har förflutit mellan de båda utsagorna. Även de motiv som kan tänkas ligga bakom personens ändrade inställning och den förklaring som han eller hon lämnar till de nya uppgifterna bör beaktas. (Se NJA 2013 s. 75 p. 9 och NJA 2011 s. 254 p. 18.)

23. När det är fråga om resning till nackdel för en tidigare tilltalad, måste prövningen av ansökan också ske restriktivt. Orubblighetsprincipen är starkt styrande i denna situation. Det har ansetts krävas ett mera avgörande nytt material för att bevilja resning till nackdel för den tilltalade än vid en ansökan till förmån för den tilltalade (se bl.a. NJA 1998 s. 321, NJA 2001 s. 687 och NJA 2016 s. 851 p. 3).

Hovrättens bevisvärdering

24. Hovrätten fann det utrett att gärningarna mot Knut Nilsson hade ägt rum någon gång under tiden den 12 maj 2008 strax efter kl. 17.30 till påföljande dag omkring kl. 10.00. Det var vidare utrett att Knut Nilsson hade utsatts för en mycket omfattande misshandel och att den sannolika dödsorsaken var ett samspel mellan en varierande grad av kvävning och en försvårad andning till följd av att han bakbundits i kombination med följderna av en hjärtsjukdom, skadorna på kroppen och mental stress. Det ansågs även utrett att gärningsmännen hade tagit sig in i Knut Nilssons bostad i avsikt att stjäla och att det rört sig om minst två gärningsmän.

25. Hovrätten ansåg det vidare – främst genom viss teknisk bevisning i form av fingeravtryck och skoavtryck – utrett att Mehmed Dzafic hade varit inne i Knut Nilssons bostad. Milica Markovic, som då var gift med Mehmed Dzafic, berättade om vad hon hade hört om hans inblandning under en

diskussion inom familjen. Genom hennes uppgifter och den tekniska utredningen fann hovrätten det också utrett att Mehmed Dzafic hade varit delaktig i misshandeln av Knut Nilsson. Med hänsyn till omständigheterna kring gärningen – varvid det bl.a. beaktades det hjälplösa tillstånd som den svårt misshandlade Knut Nilsson hade lämnats i – ansåg hovrätten att det även var utrett att Mehmed Dzafic som medgärningsman uppsåtligen hade berövat Knut Nilsson livet.

26. När det gällde Franco Ivanovs inblandning i gärningen konstaterade hovrätten att det saknades teknisk bevisning som knöt honom till brottsplatsen. Bevisningen mot honom bestod i huvudsak av att Milica Markovic i sitt vittnesmål hade lämnat uppgifter om att också han hade varit på platsen och deltagit i misshandeln av Knut Nilsson.

27. Hovrättens slutsats var att dessa vittnesuppgifter var graverande för Franco Ivanov. På grund av uppgifternas bristande detaljnivå när det gällde honom och risken för missförstånd ansågs åtalet dock inte kunna bifallas, eftersom annan utredning som band Franco Ivanov till gärningen saknades.

Den nya bevisningen

28. Den nya bevisningen utgörs som framgått bl.a. av uppgifter som har lämnats av Mehmed Dzafic, Klaudio Ivanov och Michel Ivanov. Dessa har berättat att de tillsammans med Franco Ivanov åkte till Knut Nilssons gård och att syftet var att göra inbrott. De har även berättat om vad som föregick händelsen, vad som hände på gården och vad som hände dagarna efter.

29. Åklagaren har även åberopat nya uppgifter från Camilla Bodin, Franco Ivanovs tidigare hustru, som nu har berättat om att Franco Ivanov – i anslutning till förhandlingen i hovrätten – erkände för henne att han var

inblandad i gärningen och att han hade deltagit i våldsutövningen mot Knut Nilsson. Därutöver har riksåklagaren åberopat uppgifter från Mehmed Dzafics bror, Roki Ivanov, som har uppgett att han har fått berättat för sig vad som hände på gården direkt från var och en av de utpekade gärningsmännen.

30. Den åberopade telefonanalysen innehåller uppgifter om positionering av vissa av de inblandades telefoner under tiden kring mordet.

Skulle den nya bevisningen sannolikt ha lett till en fällande dom?

31. Frågan är om Franco Ivanov sannolikt skulle ha dömts för mord, om det vid prövningen i hovrätten hade tagits hänsyn också till den nya utredningen.

32. Mehmed Dzafic, Klaudio Ivanov och Michel Ivanov uppger i de nya förhören – till skillnad från under den ursprungliga förundersökningen – att de var tillsammans med Franco Ivanov på Knut Nilssons gård vid gärnings-tillfället och att syftet var att göra inbrott. Det kan vidare konstateras att de i stort har lämnat samstämmiga och detaljerade uppgifter om vad som ska ha inträffat före och efter gärningen och vilken roll som Franco Ivanov hade.

33. Mehmed Dzafic har förklarat att han på senare tid har mått psykiskt dåligt över gärningen och att han därför nu vill berätta sanningen. Av utredningen i målet framkommer emellertid även uppgifter om att han och hans anhöriga har utsatt bl.a. Franco Ivanov för hot och misshandel i syfte att Mehmed Dzafic skulle få del av det skadestånd som Franco Ivanov erhöll på grund av att han satt häktad i brottmålet. Det går därför inte att helt utesluta att de av Mehmed Dzafic nu lämnade uppgifterna har lämnats till polisen i syfte att hämnas. Hans uppgifter ger dessutom intryck av att han har försökt tona ner sin egen roll. Det finns av den anledningen skäl att värdera de nya uppgifterna med viss grad av försiktighet. Detsamma gäller uppgifterna från hans bror, Roki Ivanov.

34. Samtidigt går det inte att bortse från att ett försök att pressa Franco Ivanov på pengar från skadeståndet är väl förenligt med påståendet att denne var delaktig i mordet, men – till skillnad mot Mehmed Dzafic – inte behövde avtjäna något straff.

35. Mehmed Dzafic och Roki Ivanov har inte bara lämnat uppgifter om Franco Ivanovs delaktighet. Genom deras uppgifter har även de yttre omständigheterna i anslutning till gärningen kunnat klarläggas ytterligare. Mehmed Dzafic har också berättat om sin egen delaktighet. Mehmed Dzafics och Roki Ivanovs uppgifter bör sammantagna tillmätas en inte oväsentlig betydelse.

36. Klaudio Ivanov och Michel Ivanov har inte lämnat någon direkt förklaring till varför de nu berättar om sin egen och Franco Ivanovs inblandning i gärningen. Det kan konstateras att deras uppgifter inte bara är ofördelaktiga för Franco Ivanov utan även för Mehmed Dzafic och personer i dennes närhet, vilket talar mot att de, som har påståtts, skulle ha lämnat uppgifterna på uppdrag av eller efter hot från Mehmed Dzafic eller dennes familj. De nya förhören ger vidare intrycket av att Klaudio Ivanov och Michel Ivanov snarare har lämnat sina versioner av det inträffade i takt med och som en följd av att de har konfronterats med uppgifter från den nya utredningen som pekade på deras egen delaktighet i brottet. Invändningarna om att förhören är bristfälliga får inte stöd av utredningen.

37. Vid den bedömning som ska göras gällande bevisvärdet av deras uppgifter går det inte att bortse från att såväl Klaudio Ivanov som Michel Ivanov kan ha lämnat uppgifter som är besvärande för Franco Ivanov i syfte att tona ner eller förringa sina egna roller. Det går inte att bortse från att de nu är häktade som misstänkta för delaktighet i gärningen och står inför hot om långa fängelsestraff. Detta gör att det även här finns anledning till en viss grad av försiktighet vid värderingen av uppgifterna.

38. Vid en sådan värdering kan emellertid konstateras att det inte framkommit något skäl för dem att beskylla Franco Ivanov för ett brott som han inte har begått. Deras uppgifter innebär också att de, åtminstone i viss utsträckning, avslöjar sin egen och varandras inblandning i ett synnerligen allvarligt brott. Det talar för att deras uppgifter är riktiga.

39. Påståendet att Franco Ivanov var på platsen och deltog i misshandeln får även stöd av vad Camilla Bodin har berättat. Uppgifterna bör värderas med beaktande dels av att hon deltog som åhörare vid förhandlingen i hovrätten, dels av att hon dröjt länge med att lämna dessa. Hennes förklaring – att hon på grund av rädsla för Franco Ivanov inte har vågat lämna uppgifterna tidigare – får ses i ljuset av att Franco Ivanov nu har dömts till ett längre fängelsestraff för brottslighet riktad mot henne. Att hon dröjt med att lämna uppgifterna får därvid begränsad betydelse vid bedömningen. Det saknas vidare stöd för att uppgifterna skulle ha tillkommit efter påtryckning från Mehmed Dzafics och Roki Ivanovs sida. Även om hon intar en målsägandeställning gentemot Franco Ivanov avseende allvarlig brottslighet har det inte framkommit något rimligt motiv för henne att sanningslöst utpeka Franco Ivanov som gärningsman för den nu aktuella gärningen. Hennes uppgifter bör därför tillmätas betydelse.

40. Till detta kommer att de nu hörda personernas nya uppgifter är väl förenliga med vad som har framkommit genom telefonanalysen och de slutsatser om bl.a. de aktuella personernas rörelsemönster och kontakter som kan dras av analysen.

41. Detsamma gäller uppgifternas förenlighet med den utredning som lades fram i rättegången när det gäller t.ex. detaljer kring våldsutövningen mot Knut Nilsson samt vad avsikten med och upptakten till besöket på Knut Nilssons gård synes ha varit. Uppgifterna står också i överensstämmelse med hovrättens

slutsatser i fråga om bl.a. antalet gärningsmän och tidpunkten för gärningen. Slutligen bör även de uppgifter som Milica Markovic lämnade vid tingsrätten – om bl.a. Franco Ivanovs delaktighet och vad som enligt hennes vittnesmål inträffade vid det familjemöte som ägde rum efter händelsen – bedömas i relation till den nya bevisningen. Det gäller också hennes uppgifter om de fyra personer som hon uppfattade hade deltagit i gärningen, vilka stämmer överens med de nya uppgifterna.

42. Vad som nu har sagts innebär att bevisningen för påståendet att Franco Ivanov var på brottsplatsen och deltog i våldsutövningen mot Knut Nilsson har stärkts väsentligt genom den nya utredningen.

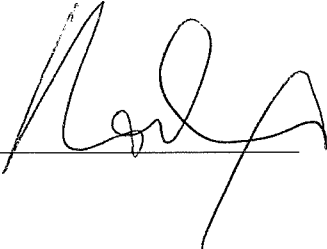
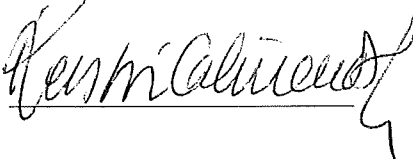
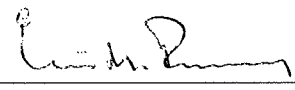
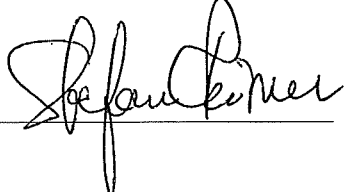
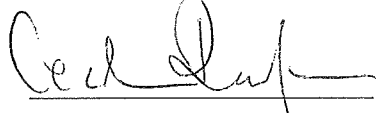
43. Sammantaget är därför utredningen i målet sådan att tillräckligt mycket talar för att hovrätten med beaktande av den nya bevisningen skulle ha funnit det utrett att Franco Ivanov varit på Knut Nilssons gård den aktuella kvällen och deltagit i våldsutövningen mot honom. Bedömningen skulle mot denna bakgrund sannolikt ha blivit att Franco Ivanov genom sitt agerande tillsammans och i samförstånd med Mehmed Dzafic och eventuellt andra medgärningsmän var delaktig i att uppsåtligen ha berövat Knut Nilsson livet (jfr p. 25). Även med beaktande av den restriktivitet som ska prägla prövningen vid resning till men för den tilltalade är den nya bevisningen och omständigheterna i målet därmed sådana att det visserligen inte är klarlagt men ändå sannolikt att Franco Ivanov skulle ha dömts för mordet om den nya bevisningen hade åberopats i rättegången.

Slutsats

44. I enlighet med det anförda ska resning beviljas till men för Franco Ivanov i fråga om ansvar för mord. Enligt 58 kap. 7 § rättegångsbalken ska målet tas upp på nytt av hovrätten.

Häktningsfrågan

45. Med hänsyn till att Franco Ivanov för närvarande avtjänar ett längre fängelsestraff för annan brottslighet saknas det skäl för Högsta domstolen att besluta om att han ska häktas i resningsärendet.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Anders Eka, Kerstin Calissendorff, Eric M. Runesson, Stefan Reimer (referent) och Cecilia Renfors
Föredragande justitiesekreterare: Cecilia Andgren

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se